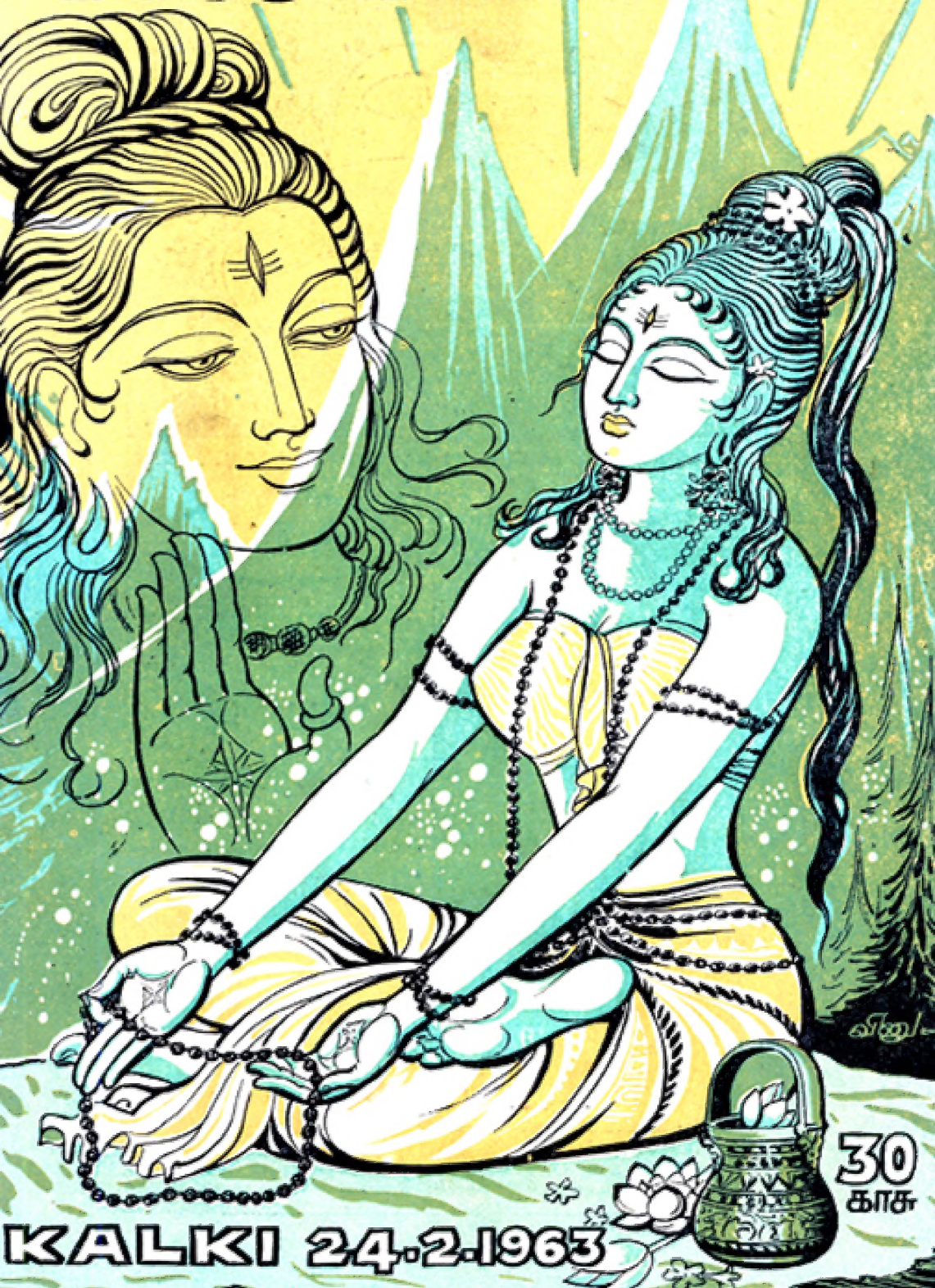

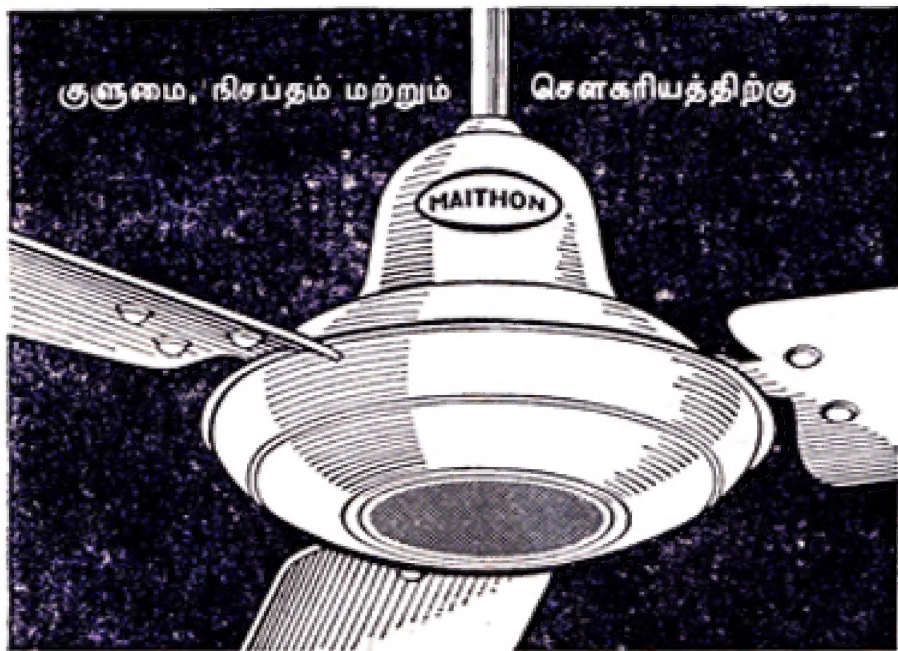
கல்கி

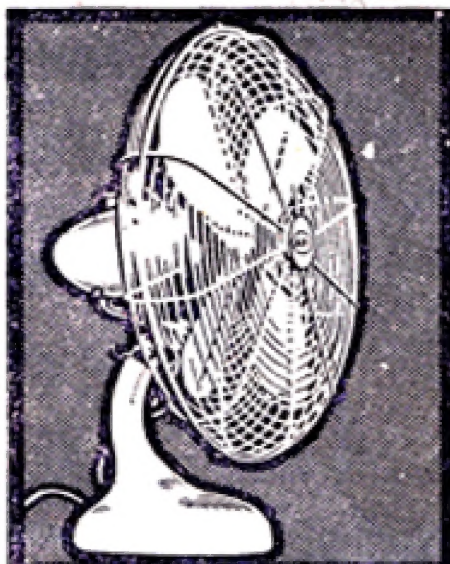
KALKI 24.2.1963

குளுமை, நிசப்தம் மற்றும்

சௌகரியத்திற்கு

கைத்தாள் ஏலி, பாக்கா ம.வி 900 மி. 1200 மி. 1400 மி. 1500 மி.

டிஸ்கஸ் 400 மி. மேஜை மாடல்

- கழட்டக்கூடிய வலிவுகூண்டு
- இஷ்டமான கோணத்தில் பொருத்தி, இருபுறமும் திருப்பி விசக்கூடியது.
- மிகச்சரியான ஸ்பீடும் கன திறவு முள்ள அறுமீனியம் குளோகன்
- மூய்மைக வேகம்
- ஒரு சில நிமிஷங்களில் எழுபது பூக்க,

ஸீலிங்

மற்றும்

**மேஜை
விசிறிகள்**

மிருந்த சக்தியுடையதாக, குறைந்த மின்சாரச்செலவே ஆகும்படி அளக்க கப்பெற்ற ஏஇஐ ஸீலிங் மற்றும் மேஜை விசிறிகள், பொதுக்கிடையெடுத்த சிறந்த உறுப்புகளைக் கொண்டு நிர்மாணிக்கப்படுவதாகும். ஏஇஐ விசிறிகளின் தயாரிப்பில் தொழில் நுட்பத் திறமையுடன், இந்தியாவின் மிகப்பெரிய மின்சார சாதன சபை ஸ்தாபனத்தின் விசேஷ ஆற்றலும் அனுபவமும் கூடிவருகின்றது.

ஆசோஸியேட்டட் எலக்ட்ரிகல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் (இந்தியா) பிரை. லிட்., கிரௌன் ஹவுஸ், 13, ராஜேந்திரகாத் ஸ்கர்ஜி ரோடு, கல்கத்தா-1. விநேகன்: பம்பாய் - புதுடி.வி - மதராஸ் - பெங்களூர் - கோயமுத்தூர் - கரகபுரி.

AEI-47A TAM

சேமிப்பின்
மூலம்
பலன்தர

கனரா பாங்க்

பிக்ஸ்ட் டிபாசிட்டுகள் மீது வருட வட்டி $5\frac{1}{8}$ % வரை

காஷ் சர்டிபிகேட்டுகள் மீது வருட தொடர் வட்டி $4\frac{3}{4}$ % வரை

ரெக்கரிங் டிபாசிட்டுகள் மீது வருட தொடர் வட்டி 4 % வரை

சேவிங்ஸ் பாங்க் டிபாசிட்டுகள் மீது வருட தொடர் வட்டி 3 %

வாடிக்கையாக
சேமியுங்கள்

கனரா பாங்க் லிமிடெட்

(ஸ்தாபிதம்: 1906)

● பரிபூரண சேவை ● பரிபூரண பாதுகாப்பு

ரிஜிஸ்டர்டு ஆபீஸ்: மங்களூர் ● தீர்வாக ஆபீஸ்: பெங்களூர்

உங்கள் வீட்டுக்கும் ஆபீசுக்கும் ஏற்றவை...

கீரா ஸ்டீல் பிரோக்கள்

கீரா ஸ்டீல் பிரோக்கள், உயர் மெஷின்களை அமைத்த, புதிதாக விக் தரிக்கப்பட்ட எழுதும் பம்பாய் தொழிற்சாலைகளில், நூதனமான உற்பத்தி முறைகளைக் கையாண்டு தயாரிக்கப்படுகின்றன.

கீரா ஸ்டீல் பிரோக்கள் துருவும் அரிப்பும் ஏற்படாமலிருக்க பிரத்தியேக முறையில் தயாரான ஸ்டீலிலும் ஆனவை. இவை மூன்று விதங்களில் பூட்டும் வசதியும், விரும்பியபடி மேலும் கீழும் பொருத்திக் கொள்ளக் கூடிய தட்டுக்களும் பெற்றவை....அதிகபடி மேலுடன் விளங்குபவை.

கீரா ஸ்டீல் ஒர்க்ஸ் பிரைவேட் லிட்., பம்பாய்-54

அங்கீகாரம்பெற்ற டீலர்களும், ஸ்டாக்கிஸ்டுகளும் :

சென்னை : விஸ்வியம் ஹாக்கல் & கோ., லிட்., மகமத் இப்ரஹிம் & கோ., பிரைவேட் லிமிடெட். இத்தியா ரேடியோ ஹவுஸ், ஆம்ஸன் & கோ., * கோயமுத்தூர், * கோடு, சேலம் : ராவல் டிரேடிங் கோ. என்னுளும், திருச்சூர் : 'சாகோலஸ்' சி. பி. ஹாண்ட்பன் & சன்ஸ் * ஆலப்புகழை, கோட்டையம் : வாசன் & கம்பெனி, * கும்பகோணம், மதுரை, திருச்சொப்பள்ளி : ஸ்ரீ கணேஷ் ஸ்டோர்ஸ் விசாகப்பட்டினம் : காவியர் ஏஜன்ஸீஸ் * பாண்டிச்சேரி : இத்தியா ரேடியோ ஹவுஸ் விஜயவாடா, ராஜமகேந்திரபுரம் : ஸ்ரீ ராமா கார்ப்பொரேஷன் * திருநெல்வேலி, தாகர்கோவில் : ஏ.ஆர். ஏ. சென்சைப் நூட்டர், பி. வி. பி. வாலகெப்ரமணிய நூட்டர் & கம்பெனி * கன்னிக்கோட்டை : கே. எம். பார்த்தசாரதி & சன்ஸ் மற்றம் பெங்களூர், மங்களூர், மைசூர், பாளக்காடு, கொல்லம்

பாதுகாப்பு சேமிப்பு பத்திரங்களிலும் சர்டிபிகேட்டுகளிலும் முதலீடு செய்யுங்கள்

கபக்குது, மாசீம் 12௨

பிப்ரவரி, 24௨ 1963

இனியேனும் விழிப்புற வேண்டும்	(தலைப்பகம்)	...	5
மோகினி அவதாரம்	6
என்ன சேதி?	8
ஊர் வம்பு	(கார்ட்டூன்)	...	8
அறிவுக்கனலே, அருட்புனலே!	ரா. கணபதி	...	11
பாதுகாப்புக்கு வழி	18
போகிற போகலில்...	சிட்டுக் குருவி	...	21
கருணைத் திறம்	ஆர். குடாமணி	...	25
சந்திரனே சாட்சி	கௌரிகன்-வினா	...	34
பொன் விலங்கு	மணிவண்ணன்	...	39
கடவுளைக் கண்டேன் (வெள்ளித்திரை)	காத்தன்	...	49
முனிச்சுவரன்	சங்கரராம்	...	50
பரிக பெறும் கலைஞர்கள்	55
சிறுவர் விருந்து	வாண்டுமாமா	...	58
பத்தினிக்கோட்டம்	ஜெகதிர்பியன்	...	61
படித்துப் பாருங்கள்	72
ஸ்ரீஹரி வைத்தியம்	75
ஹாஸ்ய வெடிகள்	சாமா	...	79
இதற்காகத்தான்	கே. ஏ. என்.	...	80

"கல்கி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம்
கற்பனைப் பெயர்களே; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

'அனுவின்'

வலி நிவாரணத்திற்கு சிறந்தது

ஏனெனில் அது நிராயுட்ப வலியை விரைவில் போக்குகிறது

வலியைப்
போக்குகிறது.

சூரத்தைத்
தணிக்கிறது.

எரம்புகளைச்
சமன்படுத்துகிறது

சோர்வைப்
போக்குகிறது.

அனுவின் அதிமுள்ள மருந்துகளின் சேர்க்கையால் சிறந்த
விவாரணியாகிறது. தலைவலி, தலத்தோஷம், பல்வலி மற்றும்
தசைவலி முதலிய எல்லாவிதமான வலிகளுக்கும் அது
சிறந்தது. மேலும் அனுவின் சூரத்
கத்தத்தனிக்கிறது. எரம்புகளுக்கு சமன
ஸ்ட்டுக்கிறது. சோர்வைப் போக்கு
கிறது. குர்பகமிருக்கட்டும், இரண்டு
அனுவின் மாத்திரைகள் வலிகளுக்கு
சிறந்த விவாரணி.

2 மாத்திரைகளுக்கு 13 ம. சுபசேதாம்.

புகைக்கவும் சுகை, புகைக்கவும் சுகை ?

உயரிய பண்போடு
உபயோகிப்பதற்கும்
உதவுவதற்கும் உகந்தது

பனாமா

சம்பிரதாய விருந்துகளின்போது
புகைபிடிப்பது இக் காலத்திலே
விலக்கல்ல. வசதி அளிக்கப்
பெற்றிருப்பின், உணவருந்தும்
போது தாராளமாக நீங்கள் புகை
பிடிக்கலாம். எங்கே சிகரெட்
இடம் பெறவில்லையோ அன்றி
வழங்கப்பெறவில்லையோ அங்கே
நாமாக சொந்த சிகரெட்டைப்
பற்றவைக்காமலிருப்பதே பண்
பாட்டுக்கு அடையாளம்.

விசேஷக் கவனம் செய்யுங்கள்
"கோல்டன் டிராக் கோ கம்., ப்ரையேட் லிட்.
யம்பாய்-56.

இழுக்க
கீழுக்க
இன்பம்-
இறுதிலரை

பாரதத்தில் இத்தகைய தேசிய ஸ்தாபனங்களில் மிகப் பெரியது.

மலர் 22

தமிழ்த்திரு நாடுதன்னைப்—பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா

—பாரதிபாரி

இதழ் 30

இனியேனும் விழிப்புற வேண்டும்

சீனாவின் ஆக்ரமிப்பு நாம் உலகில் பெற்றிருந்த அத்தலத்தை அடியோடு விழ்த்தி விட்டது. மாண்பங்கமடைந்த நாடாக இன்று நாம் நிற்கிறோம். இந்நியாவில் ராணுவ நிர்வாகம் எவ்வளவு மோசமாக நடக்கிறது என்பது இன்று உலக நாடுகளுக்கெல்லாம் வெட்டவெளிச்சமாகி விட்டது. நம்முடைய ராணுவத்தின் பலவீனமும், அத்தம் பலவீனத்தை அடுத்து ராஜதந்திரத்தில் நாம் அடைந்த தோல்வியும் பகிர்ங்கமாகி விட்டன.

இது போதாதென்று பொருளாதாரத்தில் தான் அடைந்துள்ள படுதோல்வியையும் சர்க்கார் வெளிப்படுத்திவிடப் போகிறது. பளிப் போரில் நடுநிலைமை வகிப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு இரு கோஷ்டி வெளி நாடுகளிடமிருந்தும் உதவி பெறலாம் என்ற கொள்கையின்மீதுதான் திட்டங்கள் உருவாயின. பாதுகாப்புத் துறையில் நம்முடைய செலவைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இப்போது உண்டாகியிருப்பதால் பட்டாபேதத் திட்டங்களுக்கு ஆபத்து வந்து விட்டது. என்றாலும் அதை முடி மறைக்கப் பார்க்கிறார்கள். 'ராணுவத்தில் நாமே நம் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வோம்; அதே சமயத்தில் திட்டத்தையும் கைவிடமாட்டோம்' என்று விம்பு பிடித்துப் புதுப்புது வரிசைப் போட முனைந்து நிற்கிறது அரசாங்கம். தங்கத்தையெல்லாம் கரியாக்கிச் சர்க்கார் கஜானாவில் சேர்க்க முடிவு செய்திருக்கிறது. கழுத்து தெரியுமளவுக்கு ஏற்கெனவே வரி விதிக்கப்பட்ட சேர்க்க முடிவு செய்திருக்கிறது. கழுத்து தெரியுமளவுக்கு ஏற்கெனவே வரி விதிக்கப்பட்ட மக்களின் கமையை மேலும் அதிகமாக்கப் போகிறது. அடுத்த ஆண்டில் சர்க்காரின் வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்காக இப்போது சர்க்கார் எடுத்திருக்கும் முடிவுகள் அதன் கையாலாகாதத்தனத்தையும், தோல்வியையும் ஸ்பஷ்டமாக நிரூபித்துவிட்டன. நாடு மோசநிலைமைக்கு வந்துவிட்டது என்பதை வாதப்பிரதிவாதங்களால் விளக்குவதைவிட நிதி மந்திரியின் யோசனைகளை தெளிவாக உடைத்துக் கூறுகின்றன.

தங்களுடைய எதிர்காலத்துக்காக மக்கள் மேலித்து வைத்துக் கொண்ட தங்கம் விவசாயத்துக்கும் சிறு தொழிலுக்கும் அடகு வைத்துக் கடன் வாங்க உதவிறது. இதன் மூலம் நாட்டின் பொருளாதாரம் சீர்தலையாமலிருக்கவும் உதவிறது. தங்கத்தின் மதிப்பைத் திடீரெனக் குறைக்கும் அந்தமான சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது சர்க்கார். இதனால் தங்க நகைகளில் முதலீடு செய்திருந்த கோடிக்கணக்கான கிராம மக்களுக்குப் பெரிய நஷ்டம் உண்டாக்ருகிறது சர்க்கார். சர்க்காரின் பத்திரங்களிடிலும், பாங்கில் பணம் போடுவதை விடவும் தங்கத்தை வாங்கி வைத்துக் கொள்வதுதான் புத்திசாலித்தனம் என்பதைப் பத்தத்தறிவால் உணர்த்துதான் மக்கள் தங்கம் வாங்கும் பழக்கத்தை மேற்கொண்டார்கள். பாங்கு விதிமுறைகள் புரிவாத கிராம மக்களுக்குத் தங்கமே பாங்காக இருந்தது. இப்போது கள்ளக்கடத்தலைக் குறைப்பதாக எண்ணிக்கொண்டு, முன் யோசனையற்ற சட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. சர்க்காரின் பணவீக்கக் கொள்கையால் எல்லாம் பண்டங்களும் விலை கூடிவிருப்பது போலத் தங்கத்தின் விலையும் ஏறியிருப்பதால்தான் கள்ளக்கடத்தல் நடக்கிறது. எனவே தங்கக் கடத்தலைக் குறைக்க வழி பணவீக்கத்தைக் குறைப்பதுதானே ஒழிய கட்டுப்பாட்டிற் சட்டங்களில்லை. அல்லது சர்க்காரே அந்த அளவுக்கும் பரிசுத்த தங்க இறக்குமதிக்கு வரி தேடவேண்டும். சர்க்காரின் புதுத் தங்கக் கட்டுப்பாட்டின் மக்களை வாதக்கும் வழி. இதைக் கைவிட்டே யாக்கவேண்டும்.

சீன அபாயம் நிரந்தரமானது என்று உறுதியாகியுள்ள ஐந்தாண்டுகளில் சர்க்காரின் வருமானத்தை மேலும் மேலும் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகச் செய்யும் காரியங்கள் மக்களின் தேவை எழுகிறாயே குலத்து வருகின்றன. இப்போதேனும் அரசாங்கம் விழித்துக்கொள்ளாவிடில் அதோடு அடையோம்.

மோகினி அவதாரம்

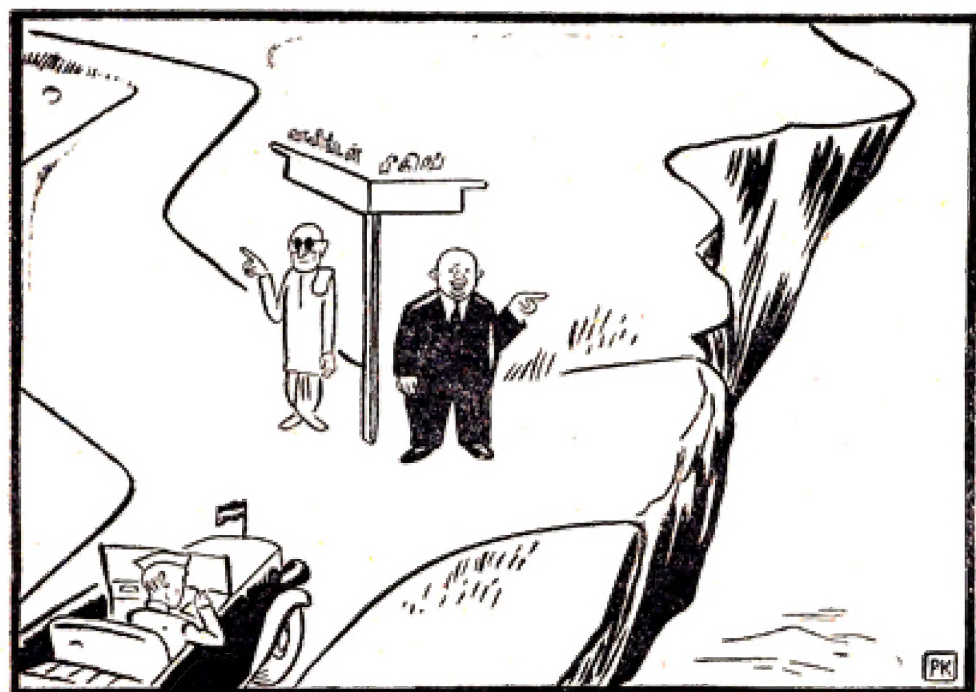
கொழும்புத் திட்டத்தால் இந்தியாவுக்கு ஒரு நன்மையும் கிடைக்காது. நேரு அவர்கள் சினுவுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தத் தொடங்கினால் நிச்சயமாக எதிராளி இழுத்த இழுப்புக்கு வளைந்து கொடுக்க வேண்டியதாகும். இதை ராஜாஜி ஏற்கனவே எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார். நேருஜி இப்படிச் செய்தால்தான் கம்யூனிஸ்ட்டுகளுக்கு நல்லது. எனவே, உலகிலுள்ள பல கம்யூனிஸ்ட் நாடுகள் இப்போது சினுவைக் கண்டிப்பது போலப் பேசுவதுகின்றன. அவை உண்மையில் சினுவின் ஆக்கிரமிப்பை எதிர்க்கவில்லை. இந்த ஆக்கிரமிப்புக் காரணமாக எங்கே இந்தியா மேற்கத்திய வல்லரசுகளுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து விடுமோ, கம்யூனிஸ விஸ்தரிப்புத் திட்டம் பலிக்காமல் போய்விடுமோ என்ற எண்ணத்தின்மீதே அவை சினுவைக் கண்டிக்கின்றன. குருஷேவ் ஆரம்பத்திலேயே இப்படிப் பயந்தார். இன்று மற்ற நாடுகளும் அவரோடு சேர்ந்து கொண்டு விட்டன.

இந்தியாவின் தேச நலனுக்கு எது உகந்ததோ, அதற்கு நேர்மாறான வழியையே கம்யூனிஸ்ட்டுகள் கட்டிக் காட்டுகிறார்கள். இதைக் கண்டு சர்க்கார் ஏமாந்து போகக்கூடாது. “இந்தியா-சினு தகராறு ‘நீண்ட நாட்களுக்குத்’ தொடரும். இது வெறும் பிரதேச

உரிமைப் பிரச்சனை மட்டுமல்ல” என்றெல்லாம் கூறும் பிரதமரவர்கள் தாம் நிலவரத்தைப் புரிந்து கொண்டிருப்பதைக் காரியத்தில் காட்ட வேண்டும். இந்தியா-சினு தகராறு இனி திராத அபாயம் என்பதை உணர வேண்டும். இந்த அபாயத்திலிருந்து நம்மைக் காத்துக் கொள்ள மேல்நாட்டு வல்லரசுகளுடன் கெட்டியான ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வதொன்றே வழி என்பதை நேருஜி ஏன் இன்னும் உணரவில்லை? கம்யூனிஸப் போராசையைத் தடுக்க வேறு என்ன உபாயமிருக்கிறது என்று அவர் தேடுகிறார். ‘ஏன் சினுவுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தக் கூடாது?’ என்று பேசிப் பேசியே காலம் கடத்தி, மக்களின் உற்சாகத்தைக் குன்றிப் போகுமாறு செய்வது நல்லதல்ல.

தங்களுடன் இந்தியா கூட்டுச் சேர வேண்டும் என்று மேல்நாடுகள் விரும்பிய காலம் மலையேறிவிட்டது. அவர்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ள வேண்டியது இன்று நமக்குத்தான் அவசியமாகும். நம்முடைய பலமின்மையைப் போக்கிக் கொள்வதில் அவமானம் எதுவும் இல்லை. எதிரியுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த இன்னும் முற்படுவது தான் அவமானமாகும்.

கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளிடையே பிளவிருப்பதாக எண்ணி மாய மாண்பு

புது தர்மவியாதர் கிடங்கு

வெவ்விதத்தில்
• சேதம் ஏதும்
• படம், நகல்
• மிதியடிப்படம்,
• எழுத்து வரைவு
• கீதப்படம்

அனைவரும்
வரலாம்

தர்மவியாதர் என்பவர் கசாப்புத் தொழில் நடத்திவந்த இதிகாச பாத்திரம்.

பிடிக்க ஆசைப்படுவதில் பயனில்லை. 'சினுவுக்கும், ருஷ்யாவுக்கும் உள்ள பேதத்துக்கும் இந்திய எல்லைப் பிரச்சனைக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. ருஷ்யாவுக்கும் சினுவுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் எங்களுடைய எதிரிகளுக்குப் பயன்படாது' என்று குருஷேவ் ஐயமறக் கூறிவிட்டார். கம்யூனிஸ நாடுகளைப் போலவேதான் ஆசிய ஆப்பிரிக்க நாடுகளுக்கும் நியாயத்தில் அக்கறையில்லை. மேற்கத்தியவல்லரசுகளின் உதவியை நாம் நாடக்கடாது என்றே ஒரு கருத்துத்தான் அவர்களுடைய எண்ணத்தில் பதிந்திருக்கிறது. தவறான பாதையில் நம்மைத் தள்ளிக் கொண்டு போக முயற்சி செய்யும் இந்த மோகினி அவதாரங்களைக் கண்டு இத்தியா மயங்குகிறது. மோஷி மகாநாட்டில் இத்தியா கலந்து கொண்டது மிகவும் துர்ப்பாக்கியமாகும். சீன - இத்தியப் பிரச்சனைக்கான தீர்வு இவ்வகையிலோ, டாங்குகளிலோ இல்லை. பேச்சு வார்த்தை நடத்த வேண்டும் என்று கூறி நல்ல வழியில் நம்மைப் போக விடாமல் தடுக்கும் நாடுகள் அவை. எனினும் அவற்றின் யோசனைகளைத்தான் அரசாங்கம் வரவேற்கிறது. சரிவில் செல்வது சுலபமாக இருக்கலாம். ஆனால் அது ஆழம் காணமுடியாத படுகுழிக்குத்தான் இட்டுச் செல்லும்.

என்ன சேதி?

ஆட்சி மொழி விஷயம்

வருகிற மக்கட் சபைக் கூட்டத்தில் ஆங்கிலத்தை 1965ம் ஆண்டுக்குப் பின்னரும் ஆட்சி மொழியாக நீடிக்கவைக்கும் மசோதாவைக் கொண்டுவரப்போவதில்லை என்று செய்திகள் கூறுகின்றன. அவசரமாக எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யாமல் எதைச் செய்ய வேண்டிய அவசரமில்லையோ அதைச் செய்வதே இன்றைய காங்கிரஸ் சர்க்காரின் நடைமுறைக் கொள்கையாகி விட்டது. ஜவாஹர்லால் நேரு அவர்கள் பிரதமராக இருக்கும்போதே, அவர் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி ஆங்கிலத்துக்கு உரிய ஸ்தானத்தை ஸ்தாபிக்காவிட்டால் எதிர் காலத்தில் தேசம் பின்னப்பட்டு நிற்க ஏதுவாகும். பிரிவினை கோரும் கட்சிகளைச் சட்ட மூலம் தடை செய்து விட்டால் அக் கிளர்ச்சி நின்று போகும் என்று இன்றைய ஆட்சி யாளர்கள் நினைத்தால் அது அவர்களது அரசியல் ஞான சூன்யத்தைத்தான்

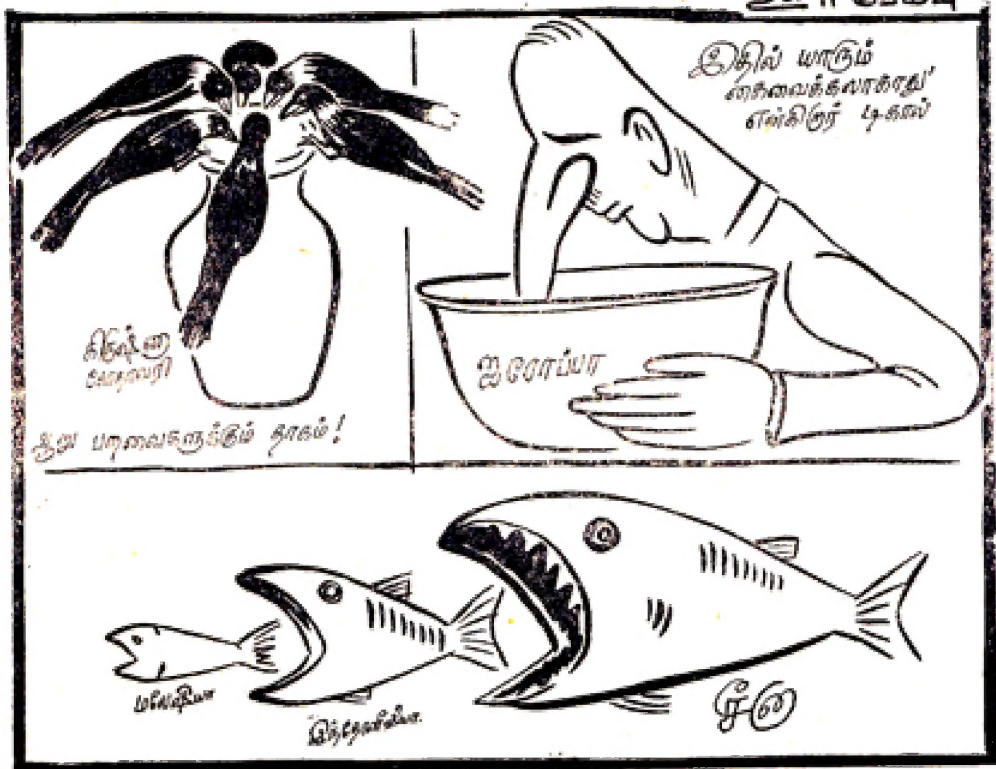
காட்டுகிறது. பிரிவினைக் கட்சிகள் வளர்வதற்கு ஊட்டமாக இருக்கும் காரணங்களை அகற்ற வேண்டும். ஹிந்தி ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தைத் திருத்தி ஆங்கிலம் தொடர்ந்து ஆட்சி மொழியாக இருக்க வசதி செய்தாலன்றித் தேசத்தின் ஐக்கியம் அழிந்து போகும்.

மாஜி மந்திரியின் கருத்து

“என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில், விவசாயச் ‘சீர்திருத்தங்கள்’ விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான பயனையும் அளிக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக உற்பத்தியைப் பெரிதும் பாதித்திருக்கின்றன!” என்று யாரோ சமீபத்தில் சொன்னார் என்றால் அவர் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் தான் என எண்ணிவிடாதீர்கள். மாஜி விவசாய மந்திரியான ஸ்ரீ பஞ்சாப் ராய் தேஷ்முக் அவர்களே இம்மாதிரி கூறியிருக்கிறார்.

இப்போதும் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருப்பவரும் காங்கிரஸின் விவசாயக்

ஊர் வம்பு

புவனம் பிறந்த தினம்

சிவராத்திரியைக் குறித்துப் பல வரலாறுகள் உண்டு. அவற்றிலொன்று, பிரளய காலத்துக்குப் பின் தேவி தவமிருந்து ஐயனின் தரிசனம் பெற்ற இரவே சிவராத்திரி எனக் கூறும். இந்த அற்புதக் காட்சியையே நம் அட்டைச் சித்திரத்தில் வளப்புற வளைத்துள்ளார் ஒளியர் வினு.

அழிந்துபோன புவன மண்டலங்களை யெல்லாம் மீண்டும் நான் பெற்றெடுக்க வேண்டுமென அம்பிகை அன்று அத்தனிடம் வரம் கேட்டு, அது பவிதமாகப் பெற்றாள். ஒன்றேயான மெய்ப்பொருளில் வயித்த ஜீவகோடிகளைத் தேவி ஏன் மீண்டும் சம்சார சாகரத்துக்கு ஆட்படுத்த வேண்டும் என்ற வினா எழுபிறது. அதுவே அவள் மனித குலத்திடம் வைத்துள்ள அளப்பரிய நன்மையிடுக்கையைக் காட்டுகிறது. சம்சாரத் தளையை விவக்கிக் கொள்ளும் தீரம் தங்க னுக்கு உண்டு என்று மக்கள் நிரூபித்துக் காட்டவும், முயற்சியின் மூலம் அவர்கள் மீண்டும் சிவமாவதற்கும் வாய்ப்பளிக்கவே அன்னை இவ்வாறு ஐயனிடமிருந்து 'பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்து' அருளி யிருக்கிறாள். சிவராத்திரி போன்ற புண்ணிய காலக் கனிவாவது நாம் சிவத்தியானமிருந்து பராசக்தியின் நம்பிக்கையை ஒருசிறிது மெய்ப்பிக்கமுயலுவோமாக.

சிவராத்திரி என்றவுடன், சிவமாகி நம்மை ஆளும் காமகோடி பெரியவர்களின் நினைவும் தன்னால் ஏற்படுகிறது. இந்த ஆண்டு அவர்கள் செட்டி நாட்டுப் பகுதியில் சிவராத்திரி ஆராதனையை நிகழ்த்துகிறார்கள். பாக்கியசாலிக னெல்லாம் பூஜையைக் கண்ணுற்று அன்னை திரிபுரகந்தரி, ஐயன் சந்திரமௌலீசன், ஆசாரிய சங்கரர் மூவர் அருக் கிரகத்தையும் பெறலாம்.

கொள்கைகளை அமுலாக்கிய மத்தியியாக இருந்தவருமே இவ்வாறு கூறி யிருப்பதி லிருந்து சுதந்திரக் கட்சியினர் எச்சரிக்கை செய்து சொல்லி வந்ததெல்லாம் எவ் வளவு உண்மை என்பது புரியும்.

அரசாங்கத்தார் மக்களின் நகை நட்டுக்களின் மீதும் கை வைப்பார்கள் என்றும் முன்பே சுதந்திரக் கட்சி எச்ச ரிக்கை செய்தது. அதுவும் கண்ணுக்கு மெய்யாக நடந்து வருகிறது.

புதிய சாதி வேறுபாடு

இந்தியாவில் தொழில் துறையில் இன்று நிலவும் புது சாதி வேறுபாட்டை பிரிட்டிஷ் இரும்பு எக்கு தொழிற் கழகத் தலைவர் எம். ஏ. பியன்லில் வன்மையாகக் கண்டித்திருக்கிறார். நம் நாட்டில் சர்க்கார் தொழில்கள் என்றும் தனியார் தொழில்கள் என்றும் பிரிந்து நிற்பதையே சாதி வேறுபாடு என்று

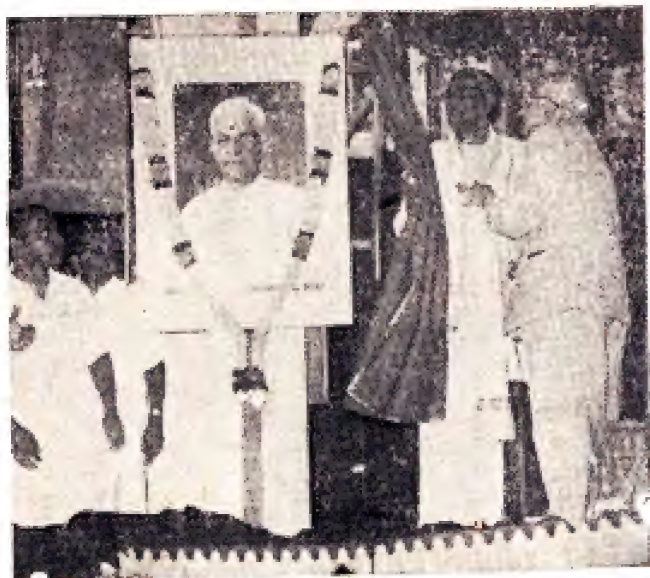
அவர் குறிப்பிட்டார். சர்க்கார் தொழில் களைச் சொந்தக் குழந்தைகள் போலவும் தனியார் துறைத் தொழில்களை மாற்றாத் தாய்க் குழந்தைகளைப் போலவும் நடத்து வது தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் தீங்கு விளைவிக்கும் என்று அவர் கூறினார்.

பிரிட்டனில் எது சர்க்கார் துறைத் தொழில், எது தனியார் துறைத் தொழில் என்று யாரும் கண்டுகொள்ள முடியாது. ஏனெனில் இரண்டுமே சர்க்காரினால் சமமாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது என்று அக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஸர் சார்லஸ் கூடவே கூறினார்.

வெளி தாடுகளில் கடன் வாங்கிப் பெரிய தொழிற் கூடங்களைச் சர்க்கார் எழுப்புவது போன்ற தவறு வேறு விடையாது என்று அவர்கள் கூறினார்கள். நூற்றுக்கு நூறு பங்கு வெளிநாட்டுக் கடன் பலத்தில் தொழிற்கூடங்களை ஆரம்பித்த நாட்டை உலகில் வேறு எங்கிலும் கண்டதில்லை என்றார்கள்.

இசை விழா

வாழையடி. வாழை யெனக் குரு சிஷ்ய பரம் பறை வழியே வளர்த்துள் ளது கர்நாடக சங்கீத மரபு. இன்று அடி. வாழைகளாக இருக்கும் சில சிஷ்யர்கள் போதிய ஆதரவிருத்தால் முற்றிய வாழைகளாக வளர்ந்து, புதுக் கன்று களைத் தோன்றச் செய்து நம் இசை மரபு வாழ உதவு வார்கள். இந்த ஆதரவை அளிக்கும் உயரிய நோக் குடன், ஜனவரி 19த் தேதி விடுந்து பிப்ரவரி 10த் தேதி வரை சமீப காலப் பிரபல வித்வான்களின் பிரதம சிஷ்யர்களைக் கொண்டு பெரம்பூர் சங்கீத சபையினர் ஓர்

இசை விழா நடத்தினர். அதன் மூலம் ரசிகர்களின் போற்றுதலுக்கு உரியவராகியுள்ளனர். அரியக்குடி அவர்களின் சிஷ்யரான பி. ராஜம் அய்யர் அவர்களின் கச்சேரியில் தொடங்கி மூன்றாவது நாளாகும், காரைக்குடி சாம்பசிவய்யர், முகிசி. ஜி. எஸ். பி., ஆலத்தூர், எம். எம். வஸந்தகுமாரி, செம்மங்குடி, டைகர் இலர்களின் சிஷ்ய-சிஷ்யைகளான பழனி விஜயலக்ஷ்மி, திருகோகர்ணம் ராமச்சந்திரய்யர் - கிருஷ்ணமூர்த்தி, டி. கே. கோவிந்தராவ், எஸ். கவியாண ராமன், செங்கல்பட்டு ரங்கநாதன், கலாசாஸ்திரப் பதிபிராமன், பி. எஸ். நாராயணசுவாமி, பி. வி. ராமன் - பி. வி. லக்ஷ்மணன் இவர்

களின் கச்சேரியில் வளர்ந்து அரியக்குடியின் மற்றொரு சிஷ்யரான மதுரை என். கிருஷ்ணன் இசையுடன் விழா முடிவற்றது. பிரம்மோற்சவத்துக்கு ஒரு சிறப்புண்டென்றால் அறுபத்துமூவருக்கும் தனி விசேஷமூண்டு. பிரபல வித்வான்களின் 'ஸீரில்' பெரிய சங்கீத உற்சவமென்றால் இந்தத் தொடரைக் கர்நாடக சங்கீத அறுபத்து மூவர் விழா வெனக் கூறலாம்.

விழாவின் முதல் நாளன்று நம் இசைக்கும், இசைக் கலைஞர்களுக்கும் பேராதரவளித்த காவலுசென்ற ஸ்ரீகஸ்தூரி ஸ்ரீநிவாசன் அவர்களின் உருவப் படத்தை ஸ்ரீ வி. டி. கிருஷ்ண மாச்சாரியார் திறந்து வைத்தார்கள்.

பம்பாய், பாரதி கலா மன்றக் கட்டட, நூல் நிலையத்துக்காக நிதி திரட்டும் பணியில் நடிக்க நிலைமையிலாஜி கணேசனும் அவரது குழுவினரும் சமீபத்தில் மூன்று நாட்கங்களை பம்பாயில் நடித்தனர். இந்த நாடக விழாவை பம்பாய் கவர்னர் ஸ்ரீமதி விஜயலக்ஷ்மி பண்டிட் ஆரம்பித்து வைத்தார்.

சிற்வுக்களே, அருட் புனலே!

ரா.கணபதி

நரேந்திர நாதன் நரேன் என்ற செல்வப் பெயரில் மிக மிகச் செல்வமாக வளர்ந்து வந்தான். விஷமமும், துடுக்குத்தனமும், பிடிவாதமும் கொண்ட விளையாட்டுப் பிள்ளையாக வளர்ந்தான். அவனுக்கு விளையாட்டாக இருந்தது வீட்டினருக்கு ஓயாத தொல்பையாகத் தான் இருந்தது.

அடம் பிடிப்பதென்றால் அதற்கும் தான் ஓர் எல்லை கிடையாதோ? நரேனுடைய பிடிவாதத்துக்கு எல்லையே தான் இல்லை. கெஞ்சினாலும், கொஞ்சினாலும், மிஞ்சினாலும், சாமதான பேதண்ட உபாயங்களில் எதனைப் பின்பற்றினாலும் அவனை யாராலும் அடக்க முடியாமல் இருந்தது.

ஒரு நாள் இப்படித்தான் புலனேசுவரியின் பொறுமையைச் சோதிக்கும் அளவுக்கு நரேன் சண்டித்தனம் செய்தான். அவனுக்கு வந்த ஆத்திரத்தில் குழந்தையின் தலையில் தண்ணீரை மடமட வெனக் கொட்டினான். "பரமேசுவரா, பிள்ளைவரம் வேண்டி உனக்கு நோன்பிருந்தேன். நீ உன் பூதகணங்களில் ஒன்றை இங்கு அனுப்பி விட்டாயா? மகாதேவா, மகாதேவா!" என்று அனுப்புடன் அரற்றினான். என்ன ஆச்சரியம்! நரேன் பெட்டிப் பாம்பாக அடங்கி விட்டான்!

நரேனைச் சரிக்கட்டுவதற்கு வழி அகப்பட்டு விட்டது! அவன் தலையில் தண்ணீரைக் கொட்டுவது, காதில் சிவநாமத்தை உச்சரிப்பது - இதுவே அந்த வழியாகும்.

வீட்டில் உள்ளவர்களைப் படாத பாடுபடுத்தி வைத்த நரேனிடம் குழந்தைப் பிராயத்தி் விருந்தே மிகுதுவான இயல்பு களும் பொருத்தியிருந்தன. பறவைகளிடத்திலும், விலங்கினங்க ளிடமும் அவனுக்குத்

தனிப்பட்டதொரு பிரேமை இருந்தது. நரேனின் விளையாட்டுத் தோழர்களில் வீட்டுப் பசு, ஒரு குரங்கு, ஆடு, மயில், புறாக்கள், சீமைப் பெருச்சாளி ஒன்று இவ்வளவும் இடம் பெற்றிருந்தன.

வீட்டுப் பசு அசை போடுவதைக் கண்டு குழந்தையும் இன்பத்தை அசை போடுவான். குரங்கு அவனுக்கு 'முகம்' காட்ட, அவன் குரங்குக்கு 'முகம்' காட்டி, மகிழ்வான். பயந்து பயந்து விலகி ஓடும் ஆட்டைப் பரிந்து பரிந்து துரத்திச் சென்று அதற்கு உணவூட்டுவான். தோகை தரையில் புரள, அதன் பருவைச் சுமக்க முடியாமல், அசைந்து அசைந்து வரும் வள்கண் மயிலைத் தன் இன்கண்ணால் இவிக்க நோக்கித் தன் இதயத்தைத் தோகை விரித்தாடுவான். 'கும் கும்' என்று குமுறிக் கொண்டிருக்கும் மாடப் புறாக்களைப் பறக்க விட்டு, அவை சடசட வென்று இறகுகளை அடிக் கும்போது தன் உள்ளத்தையும் அவற்றுடன் பறக்கவிட்டு ஆர்ப்பரிப்பான். சீமைப் பெருச்சாளியின் முதுகை வாவி விருந்து தலைப்புறமாக நீவிவிட்டு, அதன் ரோமம் சிவிரிக்கும் போது தன் பட்டு வீரலும் கூச, தன்னுடைய உடலிலுள்ள பொடிப் பொடியான தங்க மயிர்க் செல்லாம் சிவிரிக்க உடலை நெளித்துக் கோணிக் கொள்வான்.

'காக்கைக் குருவி எங்கள் ஜாதி... நோக்கும் திசை யெல்லாம் நாமன்றி வேறில்லை' என்ற அத்தைமாமாசிய அன்பு மதத்தைப் பரப்பப் பிறந்தவனல்லவா நரேன்? 'வானில் பறக்கின்ற புள்ளெல்லாம் நான்; மண்ணில் திரியும் விலங்கெல்லாம் நான்' என்ற உணர்வைப் பெறப் போகிறவன் அல்லவா அவன்? 'எவ்வுயிர்திரளும் உலகில் என்னுயிர்' என்ற பாவனைக்கு முதல்

படிதான் நரேன் குழந்தைப் பருவத்தில் கொண்டிருந்த அன்புகளோ?

முரட்டு நரேனின் இன்னொரு மென்மையான குணம் அவனது ஈகை. நரேனின் தந்தையான விசுவநாத தத்தரும் மிக உதாரமான உன்னம் படைத்தவர். உற்றோரும், சுற்றத்தினருமாக அவரது பெரு மாளிகையில் எப்போது பார்த்தாலும் 'ஜே. ஜே' என்றுதான் இருக்கும். குடித்து விட்டுச் சோம்பித் திரிகிறவர்களும் கூட அந்த இல்லத்தில் நன்றாக உண்டு உடுத்திச் சுகபுருஷர்களாக இருப்பார்கள். இதனால் முறைகேட்டவர்கள் மேலும் முறைகேடுறத் தத்தர் இடம் அளிப்பதாகக் குறை கூறவும் இடம் ஏற்பட்டது. என்றாலும், அவர் என்னவோ, 'தாங்கள் பருமதுயரத்தை மறக்கத்தானே அவர்கள் கேட்ட வழிகளில் செல்கின்றனர்? அவர்களுக்கு இரக்கம்தான் காட்ட வேண்டுமே யல்லாது நீதி நியாயப்படி தண்டிக்கலாகாது' என்றே கருதி வந்தார். வழக்காடும் தொழிலில் நீதியை முன்வைத்துப் பேசினாலும் வாழ்க்கையில் கருணையையே முன்னால் வைத்து ஒழுமியவர் விசுவநாதர்.

தந்தையின் தர்ம சிந்தனை தனயனிடம் பெருகி வளர்ந்தது.

அதுவும் ஆண்டிப் பண்டாரங்களைக் கண்டு விட்டால் நரேனின் ஆனந்தம் கட்டுக்கடங்காமல் போகும். தன்கையில் எது கிடைத்தாலும் அதை அவர்களுக்குப் பிச்சை போட்டு விடுவான்.

ஒரு நாள் அவனது இடையில் ஒரே ஒரு வஸ்திரத்தை அள்ளிச் சொருகிவிடையாட விட்டிருந்தார்கள். தேசாந்திரியாரோ யாசகத்துக்கு வந்திருக்கிறார்! குழந்தை தான் உடுத்தியிருந்த ஒரே ஆடையை அவருக்கு அளித்து விட்டுச் சந்தோஷமாக விட்டுக்குள் வந்தது!

இப்பேர்ப்பட்ட தயாள குணம் எத்தவிட்டுக்குத்தான் கட்டுப்படியாகும்? எனவே சாதுக்கள் யாரேனும் கண்ணில் பட்டாலே நரேந்திரனை ஓர் அறையில் விட்டுக் கதவை மூடும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. அப்படியும் அவர்களுடைய குரல் கேட்டால் நரேன் சுமமா விருக்க மாட்டான். அந்த அறையில் உள்ள பொருட்களை யெல்லாம் ஜன்னல் வழியாக அவர்களிடம் விசி ஏறிவான்.

எதிர்காலத்தில், பரிவராஜக சந்தியாபிரயாக, வீடு வாசலின்மீது சஞ்சாரம் செய்யப் போகும் நரேனுக்கு, விடையும் பயிர் முடையிலே என் பது போல, அடிதாளிலிருந்தே ஆண்டிப் பரதேசிகளிடம் ஈர்ப்பு இருத்தது போலும்!

ஆண்டியாகப் போக வேண்டும் என்று உள் ளுற ஆசைப்பட்ட நரேனுக்கு இன்னொரு

விசித்திரமான அபிலாஷையும் உண்டு. தான் எதிர்காலத்தில் 'கோச்சமேன்' ஆகவேண்டும் என்பதே அது. விசுவநாத தத்தரின் வண்டியோட்டிக்கு 'ஜம்' மென்று படாடோபமான ஆடை அலங்காரங்கள் உண்டு. 'ஆஹா, அவனுடைய அங்கியைச் சொல்லலா? தகதகக்கும் டவாலியைச் சொல்லலா? அல்லது, தலையில் அணியும் பாகையைச் சொல்லலா? கையில் உள்ள சவுக்கைச் சொடுக்கிக் கொண்டு, தெருவில் செல்பவர்களை யெல்லாம் 'ஓரம் ஓரம்' என்று விரட்டும் அவனுக்கல்லவா நடப்பவர்க

ளெல்லாம் அடங்கி நடக்கிறார்கள்?' இதைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பூரிக்கும் குழந்தை நரேனுக்குத் தானும் வண்டியோட்டியாக வேண்டும் என்று கொள்ளை ஆசை ஏற்பட்டது.

சாரதியாக வந்த போதுதானே கண்ண பிரானும் தனது மகத்தான உபதேசத்தை வழங்கினான்? சரிந்ததைத் தேராகவும், மனைசக் கடிவாளமாகவும், புத்தியைச்

சாரதியாகவும் கொண்டு சத்திய மாரக்
கத்தில் செல்வது பற்றி உபநிஷதமும்
கூறுகிறதல்லவா?

அவ்வையின் மடியில் நரேந்திரனின்
ஆரம்பக் கல்வி நடைபெற்றது. ராமா
யண, மகாபாரதப் பாடல்களை உள்ளம்
உருகிப் பாடும் புவனேகவரி அந்தப்
பாடல்களையே குழந்தைக்கு ஆரம்பப்
பாடங்களாகப் பயிலுவித்தாள். இந்தக்
கல்வி நரேனின் இதயத்திலேயே ஊறிக்
கரையலாயிற்று. ராமபிரானிடமும்,
சீதாபிராட்டியிடமும் அவனுக்கு எல்லா
யற்ற பக்தி உண்டாயிற்று.

சீதா சமேதனுள் ஸ்ரீ ராமசந்திரப்
பிரபுவின் பொம்மையை வாங்கி வைத்
துக் கொண்டு தன் இளம் உள்ளம் எண்
னிய முறையில் அதற்குப் புஷ்பமிட்டு,
பணியாரங்கன் நிவேதித்துப் பூஜை செய்
வான் நரேன். இதில் அவனுக்குச் சகா
வாக அந்தணச் சிறுவன் ஒருவன் கிடைத்
தான். ஒரு நாள் தன் மாளிகையில்
ஸ்திரீகளின் கட்டுக்கு மீதாக அமைந்த
ஒதுக்குப்புறமான மாடியறையொன்றுக்
குப் பொம்மைபுடன் சென்றான் நரேன்.
அந்தணச் சிறுவனும் உடன் சென்றான்.
அந்தஅறையில் சீதாராமர் 'பிரதிஷ்டை'
செய்யப்பட்டார். பிறகு, அறையைத்
தாழிட்டுக் கொண்டு இரண்டு பாலர்
கனாமாக 'நிஷ்டை' செய்யத் தொடங்
கினர். 'நிஷ்டை' என்று அதனைக் கேலி
யாகச் சொல்வதற்கில்லை. ஏனெனில்,
தான் நினைக்கும் பொருளிலேயே
அமிழ்ந்து, பிறகு நினைப்பும் அழிந்து
போகும் பரம நிலை உண்மையிலேயே
குழந்தை நரேனுக்குச் சித்தித்துவிட்டது.

நரேனைக் காண வில்லையே என்று
விட்டில் உள்ளவர்களெல்லாம் திடீர்

அடைந்தனர். எல்லா இடத்திலும் தேடிப் பார்த்தனர். ஒருவரும் நாடாத அந்த மாடி அறையை அடைந்தனர். அங்கே உட்புறமாகக் கதவு தாழிட்டுப் பதைக் கண்டு தட்டினர். ஏதும் பயனில்லை. கதவை உலுக்கினர். அதற்கும் உத்தரம் இல்லை. அச்சம் கொண்டவர்களாக அவர்கள் கதவை உடைத்து உள்ளே பிரவேசித்தனர். என்ன ஆச்சரியம்! அங்கே புஷ்பாவல்காரனுடைய ராமபிராவின் மூன்பு நரேன் நிச்சவனமாக நிஷ்டையில் இருந்தான். (நண்பனுக்கும் நிஷ்டை கூடிற்றே? அல்லது அவன் கதவைத் திறக்க அஞ்சிச் கம்மா விருந்தானோ?)

தலம் புரியும் சித்தர்கள் பலருண்டு. தம்மை மறந்து அவர்கள் பலப் பல ஆண்டுகளுக்குத் தலம் புரியும் போது அவர்களுடைய தாழ் சடை நீண்டு நீண்டு சென்று ஆல விழுதுபோல் பூமியைப்பிளந்து கொண்டு செல்லும் என்றெல்லாம் நரேந்திரன் கேள்விபற்ற துண்டு. தானும் அதே போலக் கண்களை முடிக்க கொண்டு அமர்ந்து, அவ்வப் போது கேசம் வளர்ந்து பூமியை நோக்கிச் செல்கிறதா என்று தொட்டுப் பார்த்துக் கொள்வான். இவ்வாறு குழந்தைத் தன்மையாக எண்ணினாலும், அப்படிக்கண்களை மூடும்போது வாஸ்தவமாகவே அவனுக்குத் தியான யோகம் சித்தித்த சமயங்கள் பல உண்டு. ஒரு முறை தியானத்தின் போது குழந்தை நரேந்திரன் புத்தரைக் கண்டான்.

முரட்டுத்தனம், துடுக்குத்தனம், சண்டை எல்லாவற்றையும் நாம் நரேனின் குழந்தைப் பருவத்தில் காண்கிறோம். ஆனால் இவற்றுக்கிடையே மற்றப் பாலங்களிடம் காண முடியாத இந்த அத்தரங்கமான வாழ்க்கையையும் அந்தப் பால்மனம் மாறும் பாலன் வாழ்ந்து வந்தான்.

வயசு வந்தபின் தியான யோகத்திலே கரைந்து போய், கைவலிய நிலையிலேயே இருக்க வேண்டும் என நரேந்திரர் தம் ஆசானைக் கேட்டுக் கொண்டார். அந்த ஆசானே தியான யோகத்துக்கும் மேலாகத் தியாகயோகத்தைக் கூறினார். மோகமடைய வேண்டுமென்ற ஆசையையும் தியாகம் செய்துமனித குலத்துக் காகத் தன்னையே அர்ப்பணித்துக் கொள்ளும்படி சீடனைப் பணித்துவிட்டார்.

நரேன் பேரன்புடன் நடத்தி வந்த ராம உபாசனைக்கு ஆபத்து வந்தது ஒரு நாள். இவ்வாறு வாழ்க்கையால் ஏற்படும் இன்னல்களைக் குறித்து யாரோ பேசிக் கொண்டிருந்ததைக் கேட்டு விட்டான் நரேன். 'கல்யாணம் செய்து கொண்டு குடித்தனம் செய்வது இவ்வளவு தப்பா? அப்படியானால் ராமரே தப்பல்லவா செய்திருக்கிறார்?' என்று சிறுவனின் சிந்தனை படர்ந்தது. 'தப்பு செய்த ராமர் கடவுளாக எப்படி இருப்பார்?' என்னும் எண்ணம் கலடு விட்டது. அவ்வளவுதான்! தான் அவ்வளவு காலம் செலுத்திய பக்திநெஞ்சை அழுத்தி நோக்கச் செய்ய, சீதாராமர் பொம்மையைத் தூக்கி எறிந்தே விட்டான் நரேன். பொம்மை கக்கலாயிற்று.

பொம்மை மட்டும் கக்கலாக வில்லை. நரேனின் சின்னஞ்சிறு நெஞ்சமுமே கக்கலாயிற்று. அம்மாவிடம் ஓடினான். 'ஓ' வென்று கதறி அழுதான். ராமனை வைத்துக் கொள்ளவோ அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை; வைத்துக் கொள்ளாமல் உதறித் தள்ளியதையும் தான் முடியவில்லை. 'உன்னைக் கொள்ளவும் முடியாது; தள்ளவும் முடியாது' என்று தேவியைப் பற்றி ஸுறஸ்ரநாமம் கூறுவது வேறு ஒரு விதத்தில் பாலன் நரேனின் அநுபவமாயிற்று.

"அசட்டுக் கண்ணே, இதற்கோ அழுவாய்?" என்று செல்வச் சேனைய ஆற்றினான் அன்னை. "ராமன் கலியாணம் பண்ணிக் கொண்டதில்தானே உனக்கு வருத்தம்? தப்பு செய்த அவர் ஸ்வாமியாக இருக்க முடியாது என்று தானே நரேன், நீ நினைக்கிறாய்? ராமன் ஸ்வாமியாக இல்லவா விட்டால் போகட்டுமே! உனக்குக் கலியாணம் செய்து கொள்ளாத ஸ்வாமியை நான் தருகிறேன். உனக்குத்தான் சாமியார் என்றால் ரொம்பப் பிடிக்குமே! சாமியாராக இருக்கும் ஒரு ஸ்வாமியை உனக்குத் தருகிறேன்" என்று மைத்தளை ஆகவாணப்படுத்தினான்.

தவயோகிக் கோலத்தில் இருக்கும் கைலாச நாதனின் பதுமை ஒன்றை நரேனுக்குத் தந்தான் புலனேகவரி. பரமேசுவரனை விடப் பெரிய தியாகி உலகில் யார் உண்டு? தியாக ராஜன் அல்லவா அவன்? அன்புருவான அம்பிகையையும், அழகே உருவான ஆறுமுகனையும், அறிவு உருவான ஆணைமுகனையும் துறந்து தலம் இருக்கும் அவனுடைய தியாகத்துக்கு இணையாக எதைச் சொல்ல முடியும்? விட்டுப் பிரியக் கூடியவர்களா அவர்கள்?

துறவித் தெய்வத்தின் அருளால் பெற்ற பிள்ளைக்கு அந்தத் துறவித்தெய்வத்தையே அளித்து விட்டான் புலனேகவரி. அல்லது பிள்ளையைத்தான் அந்தத்

துறவித் தெய்வத்துக்கு அளித்து விட்டாளோ? எப்படியானாலும், சிறுவனாகச் சிவபிரானை வழிபடத் தொடங்கிய நரேனின் உள்ளத்தில் தியாக வித்தினை ஊன்றியாகி விட்டது. அது முடியாகி, செடியாகி, மரமாகி, விழுது விட்டுக் கொண்டு விநித்து வளர்ந்ததுதான் ஸ்வாமி விவேகநந்தரின் வரலாறு. அந்த மரத்தில் பழுத்த பல்வாழியர்க்கணக்கான கவிகளில், எதிர்காலத்தில் தியாகத் தோப்பு வளர்வதற்கான பல வித்துக்கள் ஊறிக் கிடந்தன. 'பிறரைக் கடைத் தேற்றுவதற்காக நீ உனது மோகத்தையும் தியாகம் செய்வாயாக; பிறரைக் கரையேற்றுவதற்காக நீ நரகத்துக்குச் செல்லவும் தயங்காதே' என்ற மகாமந்திரத்தை மனித குலத்துக்குத் தந்த மகாத்மா அல்லவா ஸ்வாமிஜி?

ராமனிடம் அத்தியந்தப் பிரேமை பூண்ட நரேந்திரன் தன் விருப்பத்துக்கு மாறாகவே அந்த மூர்த்தியை நீத்தது அரிய விஷயமாகும். நரேனின் உணர்ச்சிகள் ராமன்பால் படர்ந்திருந்தன. ஆனால் அந்தக்குழந்தை அறிவில்உண்மை என்னுல் என்ன என்று பகுத்துப் பார்க்கும் போது, விவாகம் செய்து கொண்ட ராமன் மெய்யான தெய்வமில்லை என்றே தோன்றியது. மானுடனாகவே வாழ்ந்து மானுடர்களை உயர்க்க வந்த தெய்வம் ராமன் என்று குழந்தையால் புரிந்து கொள்ள முடிய வில்லை. தாம்பத்தியம் என்னுல் இன்னதென்றே அறியாத பாலனுல் தேவ தேவியரின் சேர்க்கை பௌதிகமானதல் என்று எப்படி அறிய முடியும்? எனினும், புத்திக்குத் தன் இச்சையை அடங்கச் செய்து, எல்லையற்ற கிவசத்தையும் பொருட்படுத்தாது ராமன் பொம்மையை விலக்கி விட்டான் நரேன். பொதுவாக, பாலப் பருவத்தில் இவ்வாறு ஆசைகளைப் புத்திக்குக் கட்டுப் படுத்தும் பாலனையைக் காண முடியுமா? அகும்பிட்டபோதே நரேனிடம் எத்தகைய அந்தரங்க சுத்தம்? தான் கண்ட சத்திய தரிசனத்தில் எத்தகைய நம்பிக்கை? 'எவ்வளவு இவிய தனையாயினும் அதனை நீக்கிச் சுத்திரமாக வாழ்க்கை' என்று பிறகாலத்தில் போதித்ததற்கு எத்தகைய முன்னோடி?

மூர்த்தத்தை எறிந்த பின்னும் ராம மூர்த்தியை என்னவோ நரேந்திரனுல் மறக்கத்தான் முடிய வில்லை. சுற்றுப் புறத்தில் ராமாயண படனம் எங்கு நடைபெற்றாலும் அங்கெல்லாம் தவறாது சென்று விடுவான் சிறுவன். இரவு வேளை ஏறிக் கொண்டே போனாலும்

விட்டு நினைப்பின்றி அதில் மூழ்கி விடுவான். வங்காளி ராமாயணத்தில் ஆஞ்சநேய ஸ்வாமி வாழைத் தோட்டங்களில் வசித்ததாக வரும். அதுமத் பிரபாவத்தில் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்த நரேந்திரன் இதைக் கேட்டறிந்ததிலிருந்து. ராமாயணம் முடிந்தபின் நேராக விட்டுக்கு வருவதில்லை; அருகில் உள்ள ஒரு வாழைக் கொல்லைக்குச் சென்று அதுமத் தன் வருவானே என்று பல யாமங்கள் காத்துப் பார்ப்பான்.

அடக்கம், பிரம்மச்சரியம், வீரம் மூன்றுக்கும் உறைவிடமான ஆஞ்சநேய ஸ்வாமிதான் இந்திய இளைஞர்களின் இலட்சிய புருஷர் என்று ஸ்வாமி விவேகநந்தர் கூறியிருக்கிறார்.

நள்ளிரவில் நரேன் கதை கேட்டுத் திரும்பும் வரை அவனைப் பின் தொடர்ந்து விட்டோம். அதன்பின் அவன் எப்படி நித்திரை கொள்வான் என்பதையும் பார்ப்போம். இரவில் அவன் உறங்குவது வேறெந்தக் குழந்தையிடமும் காணமுடியாத விசித்திரமான முறையிலாகும். துயில்வதற்காக அவன் இமைகளை மூடியவுடன் அவனுடைய புருவங்களின் மத்தியில் ஓர் ஒளிப் பத்து தோன்றும். அந்த ஒளியின் வண்ணம் விதம் விதமாக மாறும். பிறகு அந்த ஒளிப் பத்து விரிந்து கொண்டே போகும். விரிந்து விரிந்து சென்று அந்த வட்டம் வெடிக்கும். நரேன், தன் சரீரம் முழுவதையும் வெண்மையானதாகாது தூய ஒளி முழக்காட்டுவதாக உணர்வான். இந்த உணர்விலேயே உறக்கம் கொள்வான். நான் தோறும் இப்படியேதான் தடைபெற்று வந்தது. காயத்தையே கோயிலாக்கி மூலாதாரத்திலுள்ள ஜீவ சத்திய சிரஸிலுள்ள சிவத்திடம் ஒன்று படுத்தும் தந்திர சாதனையில், புருவ மத்தியில் தேவி வாசனில்லின் வண்ணங்களுடன் ஒளிர்வதாக மகான்கள் கண்டிருக்கிறார்கள். இதே ஸ்தானத்தில் நரேன் கண்ட வண்ண விரித்திரங்கள் வெண்மையில் கரைந்தது சிவசத்தி ஐக்கியத்துக்கு ஓர் அடையாளமோ?

நித்திரையின் இயற்கையே இதுதான் போலும் என்று நரேன் எண்ணி வந்தான். எல்லோரும் தன்னைப் போல ஜோதிப் பிரவாகத்தில் அழந்தித்தான் தூங்குகிறார்கள் என்று நினைந்து வந்தான். தன் தோழன் ஒருவனிடம் அகஸ்மாத்தாக இதைப் பற்றிப் பேசி அந்தத் தோழன் வியப்புற்ற போதுதான் இது

ஸ்வாமி விவேகநந்தர் பிறப்பெடுத்தது 1863-ம் ஆண்டில்; சென்ற இதழில் கண்டிருப்பது போல 1862-ம் ஆண்டில் அல்ல.

தன்னுடைய பிரத்தியேக அதுபவம் என்பதே நரேனுக்குப் புரிந்தது.

இந்தப் பிரத்தியேக அதுபவத்தையும் நரேன் சொல்லாமலே அறிந்த ஒருவர் இருந்தார். பல ஆண்டுகளுக்குப் பின் நரேந்திரன் அவரை அடைந்த போது அவர், "என் குழந்தாய், நரேன்! நீ உறக்கம் கொள்ளும்போது ஓர் ஒலியைக் காண்கிறாயா?" என்று கேட்டதுண்டு. நரேந்திரனின் நனவுவரு மட்டுமின்றிக் கனவுவகையும் அறிந்திருந்த அவர்தான் நரேந்திரனை விவேகாந்த ராக்கியவர். அதெல்லாம் பின்னால் வரப் போகும் கதை.

கதைகளின் மூலம் மட்டுமின்றி எழுத்தாலும், எண்ணாலும் மகனுக்குப் பாடம் புகட்டவும் தொடங்கினான் புவனேசுவரி. தாய்மொழியாகிய வங்காளி எழுத்துக்களையும், ஆங்கில 'அரிச்சுவடி' யையும் (ஆங்கிலத்தில் அரி ஏது?) அவனுக்குக் கற்பித்தான்.

நரேந்திரன் ஆளுவது வயசில் பாடசாலைக்குச் செல்வத் தொடங்கினான், எழுதவும், படிக்கவும் கற்றுக் கொண்டான். எண்களை மனனம் செய்தான். பாடம் வந்தது; அதோடு பள்ளிக்கூடத்தில் படித்த சில பிள்ளைகளிடமிருந்து அசம்பவமான சில சொற்களும் வந்தன.

அந்த வார்த்தைகளை நரேன் வீட்டில் சொல்லியவுடன் அவனது ஆரம்பப் பள்ளிப் படிப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி விழுந்தது. ஓர் உபாத்தியாயரை நியமித்து நரேனுக்கு வீட்டிலேயே கற்பிக்க ஏற்பாடாயிற்று. அண்டையிலுள்ள சில குழந்தைகளுக்காகச் சேர்த்து வீட்டின் பூஜை மன்றத்தில் பாடம் தடைபெற்று வந்தது. நரேனின் அபுதமான அறிவு கடர் வீசத் தொடங்கியது. மற்ற மாணவர்கள் 'ஆன ஆவன்ன'வுடன் மல்லுக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே நரேன் விரைவாகப் படிக்கவும் எழுதவும் பயிற்சி பெற்று விட்டான். 'ஏக ஸந்தக்ராஸி' என்பது போல் ஒரு முறை கேட்டாலே விஷயத்தைப் பிடித்துக் கொண்டான் நரேன். 'முக்த போதம்' என்ற நெருடலான சம்ஸ்கிருத இலக்கணத்தை ஏழாம் வயசிலேயே நரேன் நெட்டுருவாக்கிக் கொண்டு விட்டான் என்றால் பாருங்களேன்!

ராமாயணம், மகாபாரதம் முதலியவற்றிலிருந்து நீண்ட பல பகுதிகளைப் பாடமாக ஒப்பிப்பான் சிறுவன் நரேந்திரன். ஒரு சமயம் சில பர

தேசிப் பாடகர்கள் நரேனுடைய இல்லத்துக்கு வந்தனர். ராமாயணத்தை அவர்கள் கானம் செய்யும்போது அவர்களை நிறுத்தி, அவர்கள் செய்த பிழைகளைத் திருத்தினான் குழந்தை. அவர்கள் ஆச்சரியமும் ஆனந்தமும் அடைந்தனர்.

நரேனுக்கு மிகவும் பிடித்தமான விளையாட்டு ராஜா விளையாட்டு. நரேந்திரநாதன் தன் பெயருக்கேற்ப, ராஜாவாக இருந்து தடபுடலாகத் தர்பார் நடத்துவான். முற்றத்திலிருந்து பூஜையறைக்குச் செல்லும் படிக்கட்டுக்களில் உச்சிப்படிதான் அவனது சிம்மாசனம். ராஜா ரொம்பக் கரூர் பேர்வழி. அந்த மட்டத்தில் உட்கார் வேறு யாரையும் அனுமதிக்க மாட்டார் அவர். தமது பிரதம மந்திரியையும், சேநாதிபதியையும், தமக்குக் கப்பம் செலுத்தும் இதர மன்னர்களையும் 'நியமனம்' செய்து, அவரவருக்குரிய அந்தஸ்தை அதுசரித்துப் படிக்களில் மேல், கீழாக ஸ்தானமும் ஒதுக்குவார் மாமன்னர் நரேந்திரர்.

நரேனின் ராஜ கம்பீரம் சொல்லி முடியாது. நெடுப்புத்தான். அவன் வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பாடதவர்களைத் தன் பார்வையாலேயே கதி கலங்கச் செய்து விடுவான். புவனேசுவரியிடமிருந்து மைத்தன் பெற்ற தேஜஸே அது. நெடுப்பிலும் கவிவுடன் கடிய விசித்திர நெடுப்பாக ஒளிந்தவன் அவன்; இந்தக் கனவையும் அவனது மைத்தன் பூரணமாகப் பெறப்போகும் காலம் வரத்தான் போகிறது!

அஞ்சாமை என்ற தத்துவமே உருப் பூண்டு வந்தார் போல ஜுவலித்தவர் ஸ்வாமி விவேகாந்தர். ராஜ குலத்தில் பிறந்து, ராஜ யோகத்தைப் பயின்ற அந்த யோகி ராஜாிடம் என்றுமே இந்தக் கம்பீரம் விளக்க முற்ப் போலித்தது என்பது அவரது சித்திரங்களைக் கண்டாலே தெரியும்.

சில மகான்கள் தோற்றத்தில் கருணியன் நனினம் அதிகமாக வெளிப்படத் துலங்குவார்கள். சில மகான்களோ ஞானத்தின் அழுத்தம் புலப்பட இலங்குவார்கள். ஸ்வாமியினின் உருவத் தோற்றத்தில் பொதுவாக ஞானத்தின் ராஜ கம்பீரமே ததும்புவதைக் காண்கிறோம். எனினும், தன் தாய்க் திருநாட்டின் ஏழை எனியோரை எண்ணிக் கருண மயமாக அவர் வாய்விட்டுப் புலம்பிக் கதறியது போலக் கதறியவர் வேறு யார் உண்டு? (தொடரும்)

உங்கள் இரவை பிரகாசமாக்கச்
செய்யுங்கள்...

உங்கள் பகல் வேளையையும்
பிரகாசமாக்குங்கள்...

Osram உபயோகித்து

இருளை அகற்றுங்கள்...

Osram

அதீத விளக்கை
பொருத்துங்கள்

அது பிரகாசமான
ஒளியை தருகிறது.

இப்பொழுது 80, 125 வாட்டுகளில் நிறம் சரிப்படுத்தித் தரும் மெர் குரி வேப்பர் விளக்குகளும், அவசியமான ஆனால் இப்பொழுது ஏராளமாக கொடுக்க முடியாத OSRAM ப்ளேரோஸென்ட், டிபூய்களும், இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படுகிறது.

95 2500 தயாரிப்பு

தி ஜெனரல் எலெக்ட்ரிக் கம்பனி ஆப் இந்தியா பிரைவேட் லிட்..

TRADE MARK & C. OWNED BY THE GENERAL ELECTRIC COMPANY LIMITED OF ENGLAND.
PERMITTED USER-THE GENERAL ELECTRIC COMPANY OF INDIA PRIVATE LIMITED.

செய்தியாக

பிரவரி பத்தாம் தேதியன்று பம்பாயில் சுதந்திரக் கட்சியின் கல்யாணச் சபை நிறைவேற்றிய இந்தத் தீர்மானத்தைத் தயிர் நாட்டினாலுள்ள ஆண் பெண் அடங்கலும் படித்துப் பார்த்துச் சிந்திக்கவேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது கட்டுப்பாட்டின்மையோடு செயல் தீர்மானம் அல்ல, தேசத்தின் பாதுகாப்பைக் குறித்து ஆழ்ந்த அக்கறைவுடன் நிலைவேற்றிய தீர்மானம் இது.

பாதுகாப்புக்கு வழி

பிரவரி பத்தாம் தேதியன்று ஆசானிய ரங்கா அவர்களின் தலைமையில் சுதந்திரக் கட்சியின் அகில இந்தியத் தலைமைச் சபை பம்பாயில் கூடியது. பதினாறு மாகாணங்களிலிருந்து 69 பிரதிநிதிகள் வந்திருந்தார்கள். ராஜாஜியும் மற்றும் பல தலைவர்களும் காவேரியும் பிற்பகலிலும் நடந்த கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார்கள். பிற்பகல் ஏகமனதாக நிறைவேற்றிய தீர்மானமாவது:

1. சுதந்திரக் கட்சியானது சீனத் தாக்குதலை யொட்டிக் தேசத்தில் ஏற்பட்டுள்ள தேசிய எழுச்சியைப் பெருமையுடன் நோக்குவதுடன் பல கஷ்டங்களிடையே எதிர்கொண்டு போராடிய நமது ஆயுதப் படைப்பினருக்குத் தனது பாராட்டுதலுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. வெளிநாட்டு உறுவு முறையிலும், பாதுகாப்புத் துறையிலும் பல்லாண்டுகளாகக் கலவரங்கள் வந்த தவறான கொள்கைகள்தான் நாம் யுத்த முனையில் தொடங்கின அடையாளம், அவமானகரமான சீனப் போர் நிறுத்தத்துக்கு உடன்படவும் கர்ணமமாகும் எனச் சுதந்திரக் கட்சி கருதுகிறது.

2. இந்தத் தவறான கொள்கைகளின் விளைவாகவே தேசிய நலங்களுக்கு விரோதமாகவும், தேசத்தின் கௌரவத்துக்கும் புறம்பாகவும், 1962, நவம்பர் 14-ம் தேதியன்று ஏகமனதாகப் பார்லிமெண்டில் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்துக்கு மாறாகவும் கொடியும்புத் திட்டத்தை நாம் ஏற்றும்படி நேரிட்டது என்பதைச் சுதந்திரக் கட்சியின் அகில இந்தியத் தலைமைச் சபை ஆழ்ந்த வருத்தத்தோடு குறிப்பிடுகிறது.

3. சம்ஜலிஸ்ட் சீன ஆக்கிரமிப்பு விவகாரத்தின் நாம் உறுதியோடும், எச்சரிக்கையோடும் நடத்துகோன்ன வேண்டும். 1960, மார்ச் மாதத்திலேயே சுதந்திரக் கட்சி எடுத்துக் கூறிற்று. நமது நாட்டில் துஷ்பிரவேசம் செய்து நமது பூமியைக் சம்ஜலிஸ்ட் சீன ஆக்கிரமித்திருக்கும் வேகமில், தேசத்தின் உள்நாட்டுப் பிரத்தியட்ச நிலைக்கு இளைசலாக நமது கொள்கைகளைப் புனராலோசனை செய்ய வேண்டும் எனவும், நம்முடைய காப்புப் பலம் சீன ராணுவ பலத்துக்கு ஏற்ப இருந்தாக வேண்டும் என்றும் சுதந்திரக் கட்சி அப்போதே எடுத்துக் கூறிற்று. தேசத்தின் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளாகக் குறித்து வலிவுறுதிய சுதந்திரக் கட்சி, பாகிஸ்தானோடு உள்ள தகராறுகளைத் தீர்த்து, ஓர் உடன்பாடு காண முயல் வேண்டும் என்றும், இந்தியா - பாகிஸ்தான் இரண்டும் அடங்கிய உப - கண்டப் பாதுகாப்புக்குக் கட்டடாக இருந்து பாடுபடலாம் எனப் பாகிஸ்தான் தலைவர் பகிரங்கமாக விடுத்த யோசனையைத் தீவிரமாக ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்பதாகவும் கூறிற்று. துரதிர்ஷ்டவசமாக, சுதந்திரக் கட்சியின் இந்த யோசனைகளை அரசாங்கம் ஏற்கத் தவறியதால் இன்று தேசத்துக்குப் பெரிய ஆபத்துக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

4. எந்த ஒரு காரியத்தையும் சீனர் முந்திக்கொண்டு ஆரம்பித்துச் செய்வதாகவும் நாம் அதற்குப்பின் எதிர் நடவடிக்கை எடுப்பதாகவும் இன்று தலைமை இருப்பதை மாற்றி நாமே முதல் நடவடிக்கை எடுக்கும்படியான நிலைமைய உண்டு பண்ணக்கூடிய ராணுவத்திட்டம் ஒன்றை வகுத்துச் சீனரின் அக்கிரமங்களையும் பேராசைகளையும் தடுத்திறுத்துவது அவசிய

மென்பது கத்திரிக் கட்சியின் கருத்து. சீனத் தாக்குதலைத் தடுத்து முழியடிக்க வேண்டும் என்பதில் இந்தியாவின் கருத்தை ஆதரிக்கும் உலக நாடுகளுடன் நமது அரசாங்கமும் மக்களும் ஒத்துக்கொள்கக் கண்டு ஆலோசனை நடத்தி நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலம்தான் எதினியை முத்திக் கொள்ளும் வாய்ப்பு நமது கைக்கு வரும் என்பது கத்திரிக் கட்சியின் கருத்து. இப்படி நெருங்கிய துணையும், நட்பும் இல்லாமல் வெளிநாடுகளிடமிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட ஆவசியத்துக்காக மட்டும் கைத்து பேசுவதோ உதவி பெறவோதோ போதாது. அபாயத்தை நீக்க உதவாது என்று கத்திரிக் கட்சி கருதுகிறது. நமக்குள்ள குறையான வசதிகளை ஆராய்ந்தால் நாம் தன்னைத் தவிரவே வேற்றி பெறவாமென்று எண்ணுவது தவறாகும். நேச நாடுகளிடமிருந்து உதவி பெறுவதில் தவக்கம் காட்டி, உள்நாட்டில் சகிக்க முடியாத வரிக்கைப் போட்டு மக்களை வருத்தி நினைமையைச் சமாளித்துவிட முயன்றும், அது பேராபத்தாக முடியும் எனச் சுதந்திரக் கட்சி எடுத்துக் கூறுகிறது.

5. மக்களின் மனோநிலைமும், உற்சாகமும்நான் தேசத்தின் பிரதானமான பாதுகாப்பாகும். அரசாங்கத்தின் இன்றையக் கொள்கையின் விளைவாக ஏற்படும் பண வீக்கத்தாலும், விலைவாதி ஏற்றத்தாலும், பெருகி வரும் வரிகளினாலும் மக்களின் மனோநிலைமும் உற்சாகமும் பாழாகியும், இன்ற அரசாங்கத்தின் கட்டுத்தலைக்குள் அடைபட்டுக் கிடக்கும் இந்திய மக்களின் உற்சாகம் வீடுபட்டு, விவசாயத் துறையிலும், தொழில் துறையிலும் முழு உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்பட்டதாக வேண்டும். அதிக உற்பத்தி ஏற்பட்டால் அதன் பலன் அரசாங்கத்துக்குக்கான் போகும் என்றிரு பயம் தோன்றாத வலையில் ஊக்கமளித்தால்தான் உற்பத்தி பெருகும். தேசியச் செல்வத்தைப் பெருக்குவதற்கு இப்படிச் செய்வதுதான் ஒரே வழி.

6. இந்த உபகண்டத்தின்மீது ஏற்பட்டுள்ள கம்யூனிஸ ஆயத்தலைச் சமாளிக்கப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளில் பங்கிட்டுவர லுடைய நல்லுறவும், நட்பும் ஏற்பட வேண்டும். இதை எந்த முறையில் செய்வது என்பதைப் பிரதம மந்திரியின் இஷ்டத்துக்கே யாதொரு தீபத்தனையுமின்றி விட்டுவிட வேண்டும் எனச் சுதந்திரக் கட்சி கருதுகிறது.

7. எதிரியின் தாக்குதலைச் சமாளிப்பதற்காக, அவசியப்படும் அதிகாரங்களை அரசாங்கம் தீர்வளிப்பதில் சுதந்திரக் கட்சிக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் போர் என்பதே இம்மாதே போர் தொடங்கப்படும் யுச்சமும் இல்லாத போது. அவசர காலச் சட்டப்படி அதிகாரங்களைக் கால வரம்பில்லா தீர்வளிப்பதைச் சுதந்திரக் கட்சி எதிர்த்துள்ளது. இந்த அதிகாரங்களைக் கொண்டு, குற்றம் குறை தெரிவிக்கிறவர்களை ஒடுக்கவோ, அவ்வது காங்கிரஸ் ஆட்சியைப் பஸப் படுத்திக்கொள்ளவோ முடியக்கூடாது என்று சுதந்திரக் கட்சி வற்புறுத்திக் கூறுகிறது.

8. நம்முடைய எதிரிகளோடு கொள்ளையில் ஒன்றாக நிற்கும் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அபாயத்தைக் கவனிக்காம விரிசுக்கலாகாது என்று பொதுமக்களையும் சர்க்காரையும் சுதந்திரக் கட்சி எச்சரிக்கை செய்கிறது.

9. தங்கக் கட்டுப்பாடு உத்தரவும், தங்க ஆபரணங்களில் பணத்தைப் போட்டு முதலீடு செய்யும் நம் பாரம்பரிய பழக்க வழக்கங்களில் தலையிடுகிற அரசாங்கத்தின் போக்கும் மக்களிடையே பெரும் முழப்பத்தையும் கஷ்டத்தையும் ஏற்படுத்தி யுள்ளது. இதனால் ஒரு சிறந்த தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள பெருந்தொழிலாளர்களைய போர் கொல்லி வேலை இழந்து தவிப்பதோடு, கிராமப்புறங்களில் சாதாரண மக்கள் இந்த தலைகளைக் கொண்டு கடன் வாங்கும் நடைமுறையும் பாதிக்கப்பட்டுக் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்களின் வாங்குகையில் இப்படித் திறநெனத் தலைமீட்டிருப்பது நியாய மற்றதும், விவேகமற்றதும் ஆகும்.

10. இந்தத் தவறான கொள்கையையெல்லாம் சர்க்கார் எனவிடாதிருக்கும் வரை, நீர்த்தர ஆபத்தாக இப்போது உருவேருத் திருக்கும் சீன அபாயத்தை நாம் சமாளிப்பது என்பது முடியாத காரியம் எனச் சுதந்திரக் கட்சியின் அபிபிராய இந்திய நிலைமைச் சபை இடமாகக் கருதுகிறது.

உங்கள்
நலனுக்கு
சேமிப்பதே
நாட்டின்
பாதுகாப்புக்கு
உதவியதாகும்

நாட்டின் தேவைகளுக்கொப்ப உங்கள்
பொருளாதாரத் திட்டம் அமையட்டும்.
இக் கெருக்கடி காலத்தில், எதையும் வினாக்
காமல், நீங்கள் சேமிப்பை வளர்ப்பதால் நாட்டின்
பாதுகாப்பு வலுவடைகிறது. ஆகவே, நீங்கள்
எங்குவிடம் சேமிப்பது, உங்களுக்கும் உங்கள்
குடும்பத்திற்கும் எதிர்காலப் பாதுகாப்பு செய்ததாகும்.
நாட்டின் பாதுகாப்பே உங்கள் பாதுகாப்பு.

**இந்தியன்
பாங்க் லீட்.**

அதன் ஏராளமான கிளைகளுடன்
உங்களுக்கு பலவகைப்பட்ட
சேமிப்புத் திட்டங்களை,
வழங்கி உதவுகின்றது.

(நிறுவனம் 1907)

பதிவு அலுவலகம்: இந்தியன் சேம்பர் பிஸ்டான்ஸ், எல்பிஎனேட்,
கொழும்பு-1

தயவு செய்து உங்களுக்கு அருகிலுள்ள
இந்தியன் பாங்க் கிளைக்குச் சென்று
பரிவு மிக்க கண்பரான ஏஜண்டைச் சந்திப்புகள்

gita's

ஜி. எஸ். கந்தாம், காரியதரிசி

போகிற போக்கில்...

சிட்டுக் குருனி

பிரவரி 10ம் தேதி மாலை, பம்பாய் விவாஜி மைதானம். பிரம்மாண்டமான கூட்டம் தடக்கிறது. ராஜாஜி, ஆசாசிய ரங்கா, காயத்ரி தேவி முதலியோர் பேசுகிறார்கள். ஸ்ரீ டாண்டேகர் தலைமை வளிக்கிறார். நேருவின் அயல்நாட்டுக் கொள்கையை ரங்கா அவர்கள் அலகி க்காட்டுகிறார். அதில் உள்ள ஒட்டை உடைசல்களைப் பார்த்து மக்கள் சிரிக்கிறார்கள். அப்போது ஒரு சிலர் 'நேரு ஜிந்தாபாத்' என்கிறார்கள். பதில் குரல் கொடுக்க ஆளில்லை. இருந்த வர்கள் காங்கிரஸார் போட்டி போடுவது போல் ஏற்பாடு செய்திருந்த திரு சாவன் கூட்டத்துக்குப் போய் விட்டார் கனோ என்வலோ?

ராஜாஜி பேசுகிறார். "நேருஜி நீமே ஸாறு வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறேன். அதேவேர்தில் அவரது விவேகமும் பெருக்கமேண்டும் என்றோம்" என்று கூறுகிறார். கூட்டமே சிரிக்கிறது. ஜிந்தாபாத் போட்ட வர்கள் மூத்தத்தில் சயாடவில்லை.

தங்கக் கூட்டுப்பாட்டு உத்தரவின் கனழங்களை ராஜாஜி புட்டுப் புட்டுக் காட்டுகிறார். கூட்டத்தினர் ராஜாஜி யின் கனகிலங்கன் முடிவதற்கு முன்பே கரகோஷம் செய்கிறார்கள். நேசநாடுகள் உறவு பற்றி அடுத்துப் பேசுகிறார். குஷ்யா போர் விமானங்களை அனுப்பும் விதத்தைக் கீழ்வருமாறு வருணித்த போது சபையின் சிரிப்பொலி கூட்டு மீறுகிறது.

"ஒரு புது மோட்டார் வாகனம், கூட்டை வண்டியில் அதை இழுத்து வந்தால் எப்படி இருக்கும்? குஷ்ய விமானங்கள் அது போலத்தான் இப் போது கப்பலில் வந்து கொண்டிருக்கின்றன....."

கூட்டத்தில் இருந்த பெண் களின் எண்ணிக்கைக்கும் குறைவில்லை. அவர்களுள் ராஜாஜி யின் ஹாஸ்யத்தை ரசிக்கத் தவறவில்லை.

காயத்ரி தேவி

"நகை நட்டு இருந்தால் வீட்டுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு. ஆபத்து - அவசர நேரத்தில் அது பெரிதும் பயன்படும். இத்தப் பாதுகாப்பைப் பெண்கள்தான் சரியாக நிர்வகிக்க முடியும். ஓர் உதாரணம் சொல்லுகிறேன். ஏதாவது கஷ்டம் வந்து புருஷன் மனைவியிடம் நகை கேட்கிறான். அந்த நகையைக் கொடுப்பதற்குள் மனைவி எத்தனை கேள்வி கேட்கிறான். இவ்வேசில் கொடுப்பானா? இது மாதிரி சர்க்காரில் பத்திரமாக நமது தங்கம் இருக்குமா?"

விவாஜி மைதானமே சிரிப்பில் குறுங்கியது.

தீட்டை வந்த தங்கக் கூட்டுப்பாட்டு உத்தரவால் கிடைக்கும் பலாபலங்கள் பற்றிச் சில குசிகரத் தகவல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. அந்தத் தகவல்களை லாப-நஷ்டக் கணக்கில் நாம் பார்ப்போம். லாபம்: இந்தியாவின் உள்ள மொத்தத் தங்கம் சர்வதேசக் கணக்குப்படி 11 கோடி அவுன்ஸாம்.

இத்தப் பதினொரு கோடி அவுன்ஸ் தங்கத்துக்குச் சர்வதேச விலைப்படி உள்ள விரயம் ரூ. 1,800 கோடியாகும். மக்களிடம் சேமிப்பாகவும் ஆபரணங்களாகவும் இருக்கும் இந்தத் தங்கம் மொரார்ஜியின் அரசாங்கச் செலவுகளுக்கும், நத்தாவின் திட்டச் செலவுகளுக்கும் போகப் போகிறது. இதை 'லாபம்' என்றே சர்க்கார் லோகநாமும் சொல்லிவிட முடியுமா?

முதல் திட்டம் 2500 கோடி ரூபாய் என்றார்கள். அப்படியே செலவழித்துக் காட்டினார்கள். கஷ்டம் தீரவில்லை! இரண்டாவது திட்டம் 4500 கோடி என்றனர். கஷ்டம் தீர்ந்ததா? இல்லை!

மூன்றாவது திட்டம் 12000 கோடி என்றார்கள். இதில் இரண்டு ஆண்டுகள் ஓடிவிட்டன. கோடானு கோடியாகச் செலவழித்துக் காட்டுவதிலும் குறைச்சல்

இல்லை. மண்டம் தீர்த்ததா, இல்லையே இல்லை!

ஆகவே இந்த 1860 கோடி ரூபாயும் எந்த மூலக்கு! கடன் கரைத்த பெரும் காயம்தான். காடும் மணக் காது! காவுறும் மிஞ்சாது! லாபம் இருக்கிறதோ, இல்லையோ நஷ்டம் தீர்ச்சயமாக இருக்கிறது.

கலைத் திறன் மிகுந்த ஸ்டைக்கனக் கானவர்கள் தங்கள் கலைத் திறன் மிகுந்த தொழிலை இழக்கிறார்கள்.

ஸ்டைக்கனக்கானவர்கள் தொழிலை இழக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களை அண்டி யிருப்போர், தலைக்கு நாலுபேர் வீதம். இன்னும் பல ஸ்டைம் போக்கன். இவர்கள் யாவரும் நிராகரவு அடைகின்றனர்.

இத்தனை பேர் திருவோடு எடுக்கச் செய்யும் சிட்டத்தை எப்படி ஆதரிப்பது?

ஃ ஃ ஃ

தங்கமிருந்த போது தாய்மார்கள் தலை நிமிர்ந்து நடந்த நடைவையும, இனி நடக்கப் போகிற நடைவையும எண்ணிப் பார்த்தால் இரண்டாவது நஷ்டம் புரியும். முன்பு தட்டு முட்டுச் சாமான் வாங்கக் கணவன் கொடுக்கும் பணத்திற் தாய்மார்கள் சிக்கனம் செய்து 'ஏறுவாடு' கட்டித் தங்கத்தை வாங்கு வார்கள். இத்தச் சிக்கனம் போய் விடும்; அவ்வது சிக்கனத்தில் மிகுதம் பணம் பட்டாடோபச் செலவினங்களில் விரயமாகும். இது பெரியதொரு நஷ்டம். நிலையாக நிற்கும் சொத்துக்களில் மக்களின் சேமிப்பு பயனாகாமல் வீண் இனங்கலில் மாழாவது பொருளாதாரத் துக்கு மிகவும் கனறு விளைவிக்கும்:

புண்டுவது பெரிய காரியம், இந்தத் தக்சம் தேரத்தில் இருக்கிற வரை 1860 கோடி ரூபாய் சொத்து மக்களிடம் இருப்பதாகக் கணக்கு. இத்தச் சொத்து 'நற்பிபாதைய உத்தரவாய் துப்பாக்கி சுளுக்காகவோ வேறு பல சாமான்களுக் காகவோ கப்பல் ஏறப் போகிறது, கப்ப லேறி விட்டால் திரும்ப வருமா என்

பதை விவரிக்க அவசிய மில்லை. மாலை வாய்க் கரும்பு தான்.

ஃ ஃ ஃ

தாங்கள்கானவைச் சேர்த்த மோஷியில் நடந்த ஆசிய - ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் மகா நாட்டு நிகழ்ச்சிகள் இந்தியா வின் கண்களை அகலத் திறக்க உதவும். இம் மகாநாட்டுக்கு

இந்தியப் பிரதமர் வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்பினார். இந்தியத் தூதுகோஷ்டி யும் சென்றிருந்தது. இந்திய எல்லைத் தகராறு பற்றித் தீர்மானம் வருவ தைச் சீனப் பிரதிநிதி எதிர்த்தார். இந்தியப் பிரதிநிதிகள் வெளி நடப்பு நடத்தித் தீர்மானத்தை ஏற்க வைத்தார்கள், ஏற்க வைத்து விட்டு விமானத்தில் ஏறி வந்தும் விட்டனர். பிறகு நடந்தது என்னவென்றால் தீர் மானம் மாற்ற உருக்கொண்டு திறை வேழி விட்டது.

மோஷி மாநாடு ஆசிய - ஆப்பிரிக்க ஒற்றுமை எந்த மட்டில் இருக்கிறது என்பதையும் காட்டி விட்டது. அதா வது இந்தியாவுக்கு இந்த நாடுகளின் உதவியோ, அதுதாபமோ துவிக்கட இல்லை. அத்தனையும் பீகிங்கும், மாஸ் கோவும் வளர்க்கும் பிள்ளைகள்.

தீர்மானம் மாற்று உருக் கொண்டைக் கண்ட இந்தியப் பிரதிநிதிகள் "நாங்கள் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டோம்" என்று புலம்புகிறார்கள்.

இத்த ஏமாற்றப் படலம் சீனருக்குச் சர்க்கரைப் பொக்கல் போனும். ஆனால் இந்திய மக்களுக்கு இது வேம்பாகி விட் டது. செப்டம்பர் எட்டாம் தேதி சீனர் தாக்கிய போது நேரு இப்படித்தான் "ஏமாறி விட்டோம்" என்று பல தடவை கூறினார். அதற்கு ராஜாஜி, "எதிரியின் வேலை ஏமாற்றுவதுதானே?" என்றார். அதற்குப் பிறகு சில வாரங் களுக்கு "ஏமாற்றோம் - ஏமாற்றப் பட்டோம்" என்ற வார்த்தைகள் வர லில்லை. இப்போது மோஷியில் திட ரெனத் தலையெடுத்திருக்கிறது.

தலைநகரிலே நாடக விழா

புதுதில்லி ரசிகர்களுக்குத் தொழில் நடிக்கலும், அமெரிசூர் நடிக்க ளும் சேர்ந்து மார்ச் 1, 2, 3, 4 தேதிகளில் அலிக்கும் நாடக விழாவைக் காணும் வாய்ப்புக் கிடைக்கவிருக்கிறது. சென்னைவிலிருந்து செலா ஸ்டே ழின் திறமையான நடிக்க நடிக்கையோடு புதுதில்லி தென்வந்திய தியேட் டர்ன் நாடகக் குழுவினரும் சேர்ந்து நாடகங்களை நடத்தவிருக்கிறார்கள். செலா ஸ்டேஜ் திரு சகஸ்ரநாமம் அவர்களும் புதுதில்லி கப்படு அவர் களும் டைரக்டர்ஸ் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்களென்றும் நாடகங்கள் சிறப்பாகத் திகழக் கேட்பானேன்? இவ்விழாவில் வகுணாகும் தொகை முழுவதும் தேசிய ஐத்த நிதியில் சேர்கிறது.

இருமல் மற்றும் ஜலதோஷத்திலிருந்து பூர்ண நிவாரணம் பெற

ஸிரோலின் 'ரோஷ்' அருந்துங்கள்

இருமல் அல்லது ஜலதோஷமிருந்தால் அசட்டை செய்யாதிடீகள்—ஸிரோலின் அருத்தி அபாயமின்றி துரிதமாக பூர்ண நிவாரணம் பெறுங்கள். ஸிரோலின் இருமலை திறந்துவதோடு மட்டுமல்லாமல் இருமலை உண்டுபண்ணும் கிருமிகளைக் கொல்லவும் செய்கிறது. ஸிரோலின் தொண்டைப் புண்டைக்கு சமனலாட்டுகிறது, கபம் மற்றும் சளியை போக்குகிறது. அது எவ்வளவு கடுமையான இருமலிலிருந்தும் அபாயமின்றி துரிதமாக நிவாரணமளிக்கிறது. அபாயமற்ற, நிவாரணமளிக்கும் தன்மையையும் மற்றும் இனிமையான குளிரையும் ஸிரோலின் பெற்றிருப்பதால் குடும்பத்திலுள்ள அனைவரும் அதைப்பெரிதும் கிரகிப்புகிறார்கள். ஸிரோலின் என்றும் குழந்தைகளுக்கு ஏரே குஷி!

இருமலுக்கும் ஜலதோஷத்திற்கும் ஏற்ற இத்தியாவின் குடும்ப மருந்து

உங்கள் வீட்டில் எப்பொழுதும் ஸிரோலின் வைத்திருங்கள்

கோல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள்:

'ரோஷ்' தயாரிப்பு

'காஸ்டான்' லிமிடெட்

பிப்ரவரி

22

முதல்

சென்னை

சீக்ரா

பிரயாத்

சுஸ்வதி

மற்றும்

தென்னுடெங்கும்

தேவர்
பிவிம்ஸ்

தர்மம் கலைகாக்கும்

பைரக்கலன் M.A. திருமுகம்

தயாரிப்பு

சமீபம் M.A. சின்னப்பா தேவர்

NEGATIVE RIGHTS CONTROLLED BY
SEMPI TRADERS
MAORAS 6

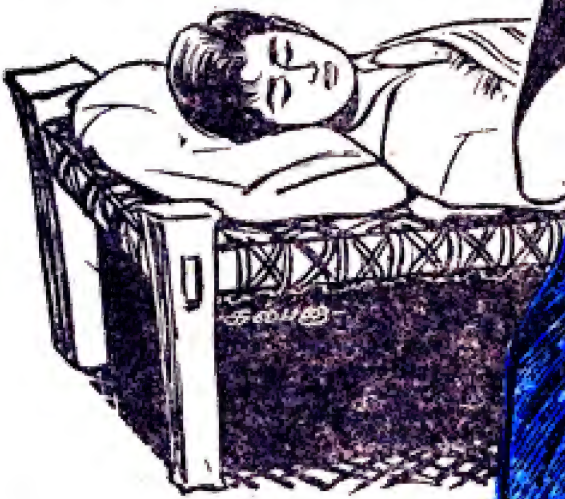
கருணைக்கீறம்

ஆர்.சுடாமணி

அவள் பிரார்த்தனை செய்ய விரும்பினாள்.

கண்களுக்கு எப்போதும் தெய்வ பக்தி அதிகம். எந்தத் துன்பத்திலும் எங்கோ தொலைவிலிருந்து தன்னை இதமாய்க் காக்கும் ஓர் அருந்துணையாக அவள் அந்தச் சக்தியை உணர்ந்திருந்தாள். அதைக் காணக் கண் வேண்டாம். கேட்கச் செவி வேண்டாம். பேச மொழி வேண்டாம். அதுவே கண்ணாகவும், செவியாகவும், மொழியாகவும் எல்லாமாகவும் இருந்து உயிர் உயிர் பிக்கும் ஒரு குஷமத் தோற்றம். குழந்தைப் பருவம் முதலே கண்களின் நெஞ்சில் அந்த இருப்பின் உணர்வு தென்றலின் ஸ்பரிசும் போல் பிரித்துரைக்க வொண்ணாத ஓர் இனிமை யாய் இருந்து வந்தது. எது வேண்டுமானாலும் எந்த மன அரிப்பாக இருந்தாலும் குழந்தைக் கரங்கள் இளைத்து நிலை பிரார்த்தனையில் கவிழும் அநிசயத்தைக் கண்டு எப்போதும் விவந்திருக்கிறார்கள்.

இன்று அவள் குழந்தையல்ல. இருபத்தேழு வயதான வள். பெற்றோர், உற்றார் என்பார் அனைவரையும் இழந்து தானும் தம்பியுமாய் வாழ்க்கையிடையே நின்று போராடும் எளிய நிலை அவளுடையது. ஆயினும் இந்தநிலை சோதனைகளிடையே, இரப்புகளிடையே, மனத்தில் பக்தியாகவான அந்தத் தோழமையின் நிரல் மட்டும் அகவவில்லை. மனமிக்க நறுமலரை யாருமறியாமல் தனி இடத்தில் கொண்டு போய் மோந்து இன்புறுவது போல் தன்னுள் அந்தத் தெய்வ நிலைவை நிறைத்துக் கொண்டு

அவள் இன்ப மயமாகி மனமிக்கைக்கில்லி வயிற்று விடுவாள். காலை மீட்டிச் சுரங் களின் புதுப் புதுக் கவர்ச்சியில் தன்னை இழந்து திங்கும் இளைக்க உணர்வுகள் போல் அந்த நிலையின் ஒய்வொரு சிற்றிலையும் அவள் உள்வாங்காத சிவிரக்கச் செய்து உயிர் மூச்சாய்ப் பெருகும். இன்பத்தில் இனிமைவாகவும், துன்பத்தில் தாயக

மாகவுக் உடன் நின்று உயிரோடு ஒன்றி விட்ட பொருள் அது.

இன்று தாயகம் தேவையா விருந்தது. அவன் பிரார்த்தனை செய்ய விரும்புகிறான். இத யத்தில் சஞ்சலம் வாட்டியது. கவலை நிறைந்த பார்வையைக் கயிற்றுக் கட்டியவிய்ந்து உறங் கிக்கொண்டிருந்த தம்பியின் மீது நினைவிறத் தினான். அருகில் சென்று அந்த உடலைத் தொட்டுப் பார்த்தான். அன்ற கட்டிக்விடத் தொடுத்து வைத்தது போல் எங்கே கைவைத் தாலும் கிரென்று ஐரத்தில் இரு.

"இத்தாம்மா கணகம், புழுங்கலரிடு நொய் இல்லை யென்றுயே. கொஞ்சம் கொண்டுவந் திருக்கிறோன். கிருஷ்ணனுக்குக் கொஞ்சி போட் டுக் கொடு."

அடுத்த "போர்ஷன்" கஷ்டியம்மாவின் இந்தச் செயல் அந்த நினைவிலும் கணகாவின் உன்னத்தை தெளிவுச் செய்தது.

"ரொம்ப வந்தனம் மாமி. பாவம், உங்க ளுக்கு எத்தனை கிரமம்?"

"கிரமம் என்னடி? ஒருவருக்கொருவர் ஐபத்துச் சமையலில் இதுகடலா செய்ய மாட்டார்கள்?"

கணகா ஒன்றும் சொல்லாமல் தொய்வை வாய்க்கி கொண்டாள். கஞ்சி போட அவன் விளையவில்லை. கிட்டி கண்டலைத் திறந்தால் தானே? தேற்று மாவியிருந்தே இப்படித் தான் இருக்கிறது. வைத்தியர் கணி போட்டு விட்டுச் சென்றார், மறுபடியும் இன்று பிற்பகல் வருவார். யார் வந்ததாவென்ன, போனா சென்றா? கணகிக்குச் சிறிதாவது பவன் தெரிந் தாவிதானே?

கட்டிலோடு ஒருமித்த துணி மடிப்பாகக் கிடந்தான் அவன். சில சமயம் தெஞ்சுக்கு ஒரு பிரமை. மூச்சு வருகிறதா இல்லைவா? மார்பு ஏறி இறங்குகிறதல்லவா? இரவில் எத் தனை முறை பிரமை கொண்டு அவன் மார்பை அவன் தொட்டுப் பார்த்து விட்டான்! அவன் உடலில்கூடு ஏற ஏற அவன் உடல் நீரில் குவித்து எழுந்தது. உடல் பிறந்த பிறப்பு, என்னுடையது என்று சொல்லிக்கொள்ள உல கில் வேறு யார்? குழந்தைப் பருவம் கடந்து இன்று இருவரும் வேலையில் இருக்கிறார்கள். தெஞ்சில் என்னவோ அந்தப் பழைய தெஞ்ச் சந்தான். ஒவ்வாப் விளையாடிக் கழித்த பருவத் தின் ஒவ்வொரு கணமும் ஒரு சிறு புஷ்பமாக விரிந்து வாய்வை அழுவிய நத்தவனமாகச் செய்து விடுகிறதோ? உடல்பிறந்தவர்கள் என்ற உறவில் தனிச் சிறப்பே இந்த மன மலர்களின் ககத்தம்மாபோது?...

அவனுக்கு ஏதாவது ஆவி விட்டாள்? உடல் முழுதும் புறப்பட்டுப் பாய்ந்த தடுக் கத்துடன் அவன் ஒடிச் சென்று அவன் தோள ருடில் படுக்கையில் முகத்தை வைத்துக் கொண்டு கதறிவிட்டான்.

"அடியம்மா, கணகம்! இதோ பார், இப் படித் தைரியம் எழக்கலாமா நீ? அவனுக்கு ஒன்றும் ஆகாது, எழுந்திரம்மா...."

கஷ்டியம்மாவின் ஆறுதல் வார்த்தைகள் எங்கோ ஒலித்தன. கணகாவின் இதயத்தில் தாம் கம் முடியாத அழுத்தம். உடல் முழுவதையும் பிழ்த்துக் கொள்ளலாம்போல் இருந்தது. தவிமையில் கிடை உன்னம் தாயகத்தை வேண்டி அவதிர்போது தெரிந்தும் தெரியா

மறும் தாழ்வுகள் இவல்பாக எழுந்து நிறைத் தது ஒரே எண்ணம்-கான்: 'கடவுள்தான் காக்க வேண்டும்.'

அவன் வாய் உலர்ந்தது. துடிப்பு மிகுந்த விழிகள் குறியின் அங்குமிங்கும் குவியத் தைப் பற்றி இழுத்தன.

"கவலைப்படாதே கணகம். கவாமி கைவிட மாட்டார்."

அவன் சட்டென்று உடலைச் சிலிர்த்துக் கொண்டான். ஆம், கைவிடமாட்டார். அவன் பிரார்த்திப்பான். துவரைக் காட்டித் தைவையை அழைப்பான். என்றென்றும் நீல் காத பக்கவாசாக அமைந்த அந்த நினைவைப் பற்றிக்கொண்டால் பிறகு தடுமாற்றம் ஏது? அவன் பிரார்த்திப்பான். பிரார்த்திக்க விரும்புகிறான்.

ஆழ்ந்த வேதனையிடைத் துடித்த மனத் தனத்திலே அவன் தன்னைத்தான் தேடிப் பார்த்துக் கொண்டான். பிரார்த்தனை என்ற நிலைவா ஏதக்கல்ல துய்மையில் அவன் மனம் பொலிவிறதா? இம்முறை அவளது பிரார்த்தனை பவிக்க வேண்டும். முன்பு போல் பல ஈற்றும் போகக் கூடாது. முன்பு... முன்பு... என் முன்பு பவிக்கவில்லை? அப்போது அவன் செய்தது - மட்டும் பிரார்த்தனை இல்லைவா? அதில் படித்த மாக என்ன?

அப்போது அவனுக்கு இருபது வயது.

தூரத்து உறவின் ஒருவரது அரை மனசான் ஆதரவில் அவளும் தம்பி கிருஷ்ணனும் வாழ்ந்து வந்த காலம் அது. இன வயதிலேயே பெற்றோர்களை இழந்துவிட்ட பின் அன்பை அவர்கள் எங்கும் உரிமையால் எதிர்பாராத தால் அந்தச் சூழ்நிலை அவ்வளவாக வருத்த வில்லை. கிருஷ்ணனுக்கு மனம் புண்பெறும் போதெல்லாம் "பாரேன் அக்கா!" என்று அவளிடம் வருவான். குழந்தைபோல் அவன் நிலையைத் தன் மாடிமேல் பருக்க வைத்துக் கொண்டு அவன் ஆறுதல் சொல்வான். அவளை விட அவன் ஐந்து வயது சிறியவன்.

அவளுக்குமட்டும் என்றமே மனித ஆறுதல் தேவைவெனத் தோல் நியதில்லை. "மாமா", "மாமி" என்ற உறவுச் சொற்களுக்குப் புகுந்த கொடுமை இழைத்த அந்தச் சொந்தக்காரர் களின் நடத்தைகளையெல்லாம் அவன் தன் உள்ளத்து அருத்துகளில் மறந்தே போவான். மனம் சொர்த்தால் கரங்கள் தாமாகக் றவியும், கண்கள் தாலும், உள்ளம் இறை தினைவில் ஒன்றிப் போகும்.

வனக் கணகாவின் மாலை கட்டித் துள்ளி மாடத்தை அவல்கரிக்கும்போது தெஞ்சில் பூக் கும் தன்மை. துறிகளை உதடுகள் உச்சரிக்கை யில் என்னத்தில் குதி போகும் உவகை. "தெய்வமே!" என்னும்போது மருத்துவம் விருந்துமாலி அந்த இனிமை தெஞ்சுக்கு இத மனித்து வாழ்வுப் போரில் கேடவமாய்த் துனை நிற்கும் தென்பு. இவற்றை மீறி வேதெந்த ஆதரவையும் அவன் நாடவில்லை.

தனக்கு ஒரு வேலையாதி, தம்பியின் படிப் பும் முடிந்து விட்டால் பிறகு கஷ்டங்கள் நிற்கும் என்ற தம்பிக்கையில் அவன் நாட்களை உற்சாகமாகவே கடத்தினான். அந்த இருப தாம் வயதில் பல வேலைகளுக்கு மூலப் போட் டிருந்தான். கனடசியில் ஒரு டெலிபோன் கம்பெனியில் "இண்டர்வ்யூ"வுக்கும் போய்

கனக பாக்யங்களுக்கும் அடைவதற்கான விப்கோ வெளிவிடுக

தசா புத்திகளும்

ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமும் [கதோத்தரநாஸ்டிகம்]
9 தரைகளுக்கு : ஒவ்வொன்றும் ரூ. 2

ஸகல கார்ய ஸித்தியும்

ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமும் [கதோத்தரநாஸ்டிகம்]
ரூ. 3 — ஒவ்வொன்றிற்கும் தபத் கலி வேறு

மீரோ, ரோக்-17, M. தாமோதரம் கம்பெனி, அப்பா பீட்டிங், ரெக்-1, ஹிசுபுதர், கதோத்தரநாஸ்டிகம் சட்டகம்; S. கிருஷ்ணகவாமி கம்பெனி, நெப்பிக்குவம், தந்தி-2.
[நினைவுவை தியானிப்பதான கரமம் ... ரூ. 1-50]

பாலுஸேரி பெனிமிட் சிட்ட பண்டு (மிரேவேட்) லிட்.,

(பிறுவிபது)

"வினா வினாசர்", 17-A, ஸயான் - மாதங்கா எஸ்டேட்

(கிங்ஸ் லர்க்கிள் ரெவிலே ஸ்டேஷனுக்கு எதிரில்)

Post Bag No. 8759.

பம்பாய் - 22

தொ: "GROWRICH"

போன் 471485

25 மாதங்கள்	குறுகிய கால ஏலச் சீட்டுகள் 2-வது குறுகிய கால ஏலங்கள் 1963 மார்ச் மாத ஸீரில்	25 அங்கத்தினர்கள்
சேரக் கடைசி தேதி 9-3-1963	...	முதல் ஏலத் தேதி 10-3-1963

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
A	ரூ. 200/-	ரூ. 5,000/-	F	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500/-	G	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250/-	I	ரூ. 10/-	ரூ. 250/-

தீண்டகால ஏலச் சீட்டுகள்

சேரக் கடைசி தேதி 9-3-1963	...	முதல் ஏலத் தேதி 10-3-1963
50 மாதங்கள்		50 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை	குறித்த தள்ளுபடி
C	ரூ. 200/-	ரூ. 10,000/-	ரூ. 1,000/-
A	ரூ. 100/-	ரூ. 5,000/-	ரூ. 500/-
B	ரூ. 50/-	ரூ. 2,500/-	ரூ. 250/-
D	ரூ. 20/-	ரூ. 1,000/-	ரூ. 100/-

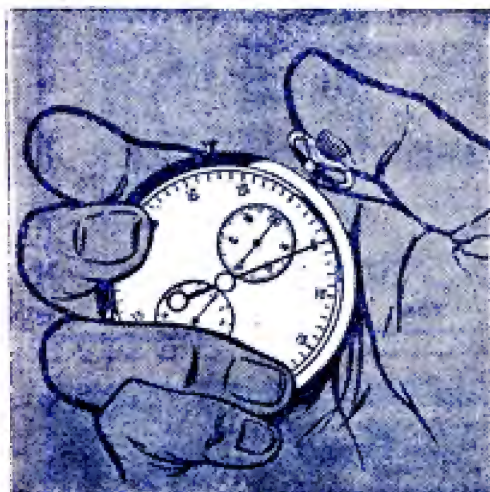
விவாசம் தெளிவாக எழுதிக்கொடுப்பவர்களுக்கு எங்கள் விதிகள் இலவசமாக அனுப்பப்படும். சீட்டில் அங்கத்தினர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் உரிமை பண்டைச் சேர்த்தது.

வெள்ளிக்கிழமை (வார விடுமுறை நாள்)

வேலை நேரம்: காலை 8 முதல் 11 மணி வரை: மாலை 4 முதல் 8 மணி வரை (போர்டர் உத்தரவுப்படி) எம். வி. சுப்பிரமணியம், மாணேஜிங் டைரக்டர் தலைமை ஆபீஸ்: "பாலுஸேரி பீட்டிங்", 3, கிங்காராச்சாரி தெரு, தபால் பெட்டி நெ 414 இலுவலிக் கோவை, மதராஸ் - 5

- இதர விவரங்கள்: 1. 185, முதல் மாத, ஆறுவது ரொஸ், காந்தி நகர், பெங்களூர்-9
2. "காங்க்ஸ் ஹவுஸ்", 1/24, ஆஸ்ப் அலி ரோடு, புது டெல்லி-1
3. "பாலுஸேரி பீட்டிங்", 14-A/4, W.E.A. கரோல்பாக், புது டெல்லி-6
4. 198, முதல் மாத, ஜோர்பாக் நல்லி, புது டெல்லி-3
5. 48, கோக் பிளேஸ், கங்கத்தா-29

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

இப்பொழுது

ஒரே நிமிஷ நேரத்தில்!

கல்ல காப்பியாக ஒரு கோப்பை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கிடைக்கும்? பழங்கால மூறைப்படியும் திட்டப்படியும் காப்பி தயாரிக்க மணிக்கணக்கில் ஆகும்.

ஆனால் ஸ்டேன்ஸ் திடீர் காப்பி கையினிருந்தால் காப்பி தயாரிக்க ஒரே நிமிஷம் போதும். காப்பி தேவை என்று களைத்த மாத்திரத்தில் ஒரே நிமிஷத்தில் கவையிருந்த காப்பி கீங்கலே தயாரித்துக் கொள்ளலாம். ஒரு கோப்பை கொதிக்கும் நீரில் ஒரு ஸ்பூன் காப்பித் தூள் கரையும் நேரமே தேவை!

Stanes
INSTANT
COFFEE

புனெட்ட் காபி சப்ளை கம்பெனி லிமிடெட்
தபால் பெட்டி நெ. 12, கோயமுத்தூர்

வந்தான். அவனுக்கு தம்பிக்கை இருந்தது. எப்படியாவது அந்த வேலை கைகடியிட்டால் பிரகு அதிகப் பிரச்சனை இல்லை. கிருஷ்ணனும் அவ்வளவுதான் எஸ். எஸ். எஸ். ஸி. பரீட்சை எழுதிவிருந்தான். முடிவுகள் வெளியாகும் தெரியும் அன்மைவில் இருந்தது.

அதற்குச் சில நினைவுகள் மூலப்பதான் அவன் அவ்விடம் ஒரு வாட்டத்தைக் கவனிக்க ஆரம்பித்தான். அவன் சரியாகச் சாப்பிடுவதில்லை. தூங்குவதில்லை. ஏதோ பிரமை பிடித்து நின்று கொண்டிருந்தான்.

"கிட்டி! என்னடா விஷயம்?" என்னுள் அவன் ஒரு நாள், அவன் பார்த்த பார்வையில் ஏக்கமும் பரிதாபமும் நிறைந்தன.

"சொல்லுடா..."

"அக்கா..."

"ம், சொல்லு..."

"ஒன்றுமில்லை..."

"சீச்சி, என்விடம் என்ன மறைப்புடா, எதுவானாலும் சொல்லு. என்ன விஷயம்...?"

"வந்து..."

"அக்காவும் தம்பியும் கூடிச் கூடி இழையத்தான் சரியாக இருக்கிறது. கடைக்குப் போகச் சொன்னேனே கிட்டி, போய் வந்தாயா?" என்று கடுமைக் குரல்களாகக் கிட்டிது.

"அவன் ஏதோ களைத்தாற்போய் இருக்கிறான் மாமி..."

"இருப்பானடி, இருப்பான். கம்மா உட்கார்ந்து தன்னைச் சொறு தின்னும் களைப்பாற்றுவானே..."

ரோசமாய் ஏதோ சொல்லக் கிருஷ்ணன் வாலைத் திறந்தான். கணகம் தான் ஸாடை செய்து அடக்கிவிட்டு, தம்பிக்குச் சிரமமில்லா இருக்கத் தானே கைலி கடைவுடன் கடைக்குப் புறப்பட்டான்.

கிருஷ்ணனின் வாட்டம் நானுக்கு நான் அதிகரித்து வந்தது. கணகா கவலையோடு ஒவ்வொரு நாளும் வற்புறுத்திக் கேட்டாள் அவன் கடைகியில் விஷயத்தைச் சொன்னால்: பரீட்சையின் ஆய்வின்போது அவன் சரியாகவே எழுதவில்லைவாம். கட்டுரைக் கேள்வி ஒன்றையும் இன்னொரு கேள்வியையும் பதில் சரியாகத் தெரியாததால் விட்டுவிட்டாலும், பரீட்சை முடிவுகள் தெருங்கும் சமயத்தில்தான் அந்தக் கவலை அவனை வெளிப்படைவாகவே பிடித்து விட்டிருந்தது.

"இத்தனை நாள் சொன்னே இப்போயோ!"

"சொல்ல என்னமோ போகிறேன்..."

"மற்றது கேள்விகள் நன்றாக எழுதிவிருக்கிறாயல்லவா?"

"ஏதோ கமார்தான். எப்படியும் இரண்டு கேள்வியை அடியோடு விட்டுவிட்டால் பான். ஆவது சந்தேகம்தானே?"

"ஏன் கெடுதலியே நினைக்கிறது, கிட்டி? நமக்கு நன்மையாகவும் முடியலாம்..."

எத்தனை சொல்லியும் கிருஷ்ணனின் பாய் திரவியில், அவன் முகத்தில் நானுக்கு நான் மிகைப்பட்டு வரும் கவலையையும் பதற்றத்தையும் கண்ட கணகாவுக்கு என்ன சொல்வதென்றே தெரியவில்லை. அவன் வேதனை, அவன் நெஞ்சை அரித்தது.

அன்று இரவு இரண்டு மணி விரும்பும், தூக்கக் கலக்கத்தோடு அவன் எழுந்து நன்

வீரர் முடித்து விட்டுத் தன் படுக்கைக்குத் திரும்பிய போது அருகிலிருந்த படுக்கையில் அவன் புரண்டு படுப்பது தெரிந்தது. மெள்ள அவனிடம் சென்று, "துங்கலில்லையா கிட்டு?" என்று கூறினான்.

"ம்" என்ற ஒலிதான் வந்தது.

"தாகமாயிருக்கா? தண்ணீர் வேணுமா?"

அவன் ஏதும் சொல்ல வில்லை. அவனுக்கு ஏதோ சத்தேகம் விந்தது. கீழே உட்கார்த்து அவன் முகத்தைத் தொட்டுத் திருப்பினான். கண்ணீரின் சுரம் அவன் விரல்களில் ஒட்டிக் கொண்டது.

"என்னடா இது! கிட்டு, ராஜா, அழகிரியா என்ன?" பதறிப் போய் அவன் தலையைத் தன் மடிமீது இருத்திக் கொண்டான். அவன் மறைப்பின்றி அழுதான்.

"ஏ, கிட்டு அழாதேடா!"

"பரீட்சை போய் விட்டால் நான் என்ன செய்வேன் அக்கா?"

"ஒன்றும் போகாது..."

"எத்தனை பேரிய அவமானம்! நம் நிலைமில் பண நஷ்டம் வேறு, மாமாவும் மாமியும் பிடுங்கி எடுத்து விடுவார்கள். உனக்கு என்னிடம் எல்லாவது பேரிய ஏமாற்றம்...?"

"கிட்டு, கிட்டு...!"

அவன் வீகம்பங்களில் அவன் குரல் அமிழ்த்து போகிற்று. தம்பியின் துயரை அவனால் பார்க்க முடியவில்லை.

திடீரென்று அவன் கரங்கள் குவித்தன! இதயத்தில் கேடலமாகவும் இன்பக் களஞ்சியமாகவும் ஒருக்கே திரண்டு நின்று அழுத நிலை

வின் நிழலில் அவன் உயிர் உடனுக்குடன் தாயகத்தைத் தேடியது.

அந்த இருண்டபொழுதியில், தம்பியின் தலையை மடி மேல் வைத்துக் கொண்டு அவன் துயரில் தான் ஐக்கியமாகி அவன் பிரார்த்தனை செய்தான்.

"தெய்வமே! ஆண்டவனே! எந்த நிலைமையும் உன்னையன்றி வேறு கதி எனக்கு இல்லை. இவன் பங்கில் இரு. இவன் பயப்படுவது போல் இல்லாமல் பரீட்சை பாணாகட்டும்." சட்டென்று அவனுக்கு, நான் இரண்டு நான் ஒன்பது கம்பெனியில் இண்டர்விஷ்டுக்குப் போகிறதது நினைவுக்கு வந்தது. அந்த வேலை தனக்கு ஆகவேண்டும் என்ற பேராவல் நினைவுக்கு வந்தது. தம்பிக்கு உதவுவதாகத் தோன்றிய ஓர் உத்வேகத்தில் அவன் மேலும் பிரார்த்தனையைத் தொடர்ந்தான். "தெய்வமே! எனக்கு அந்த வேலை ஆக வேண்டாம். நான் ஏமாந்து போகிறேன். பரலாஸிஸம். அதற்குப் பதில் இவனைக் காய்பாற்றி விடு. இவனுக்குப் பரீட்சை பாணாகட்டும்."

பிரார்த்தனை முடித்ததும் அவனுக்கு ஒரு வித நிம்மதி ஏற்பட்டது. தெய்வ உதவியை ஊர்ஜிதப்படுத்தி கொண்டு விட்டது போன்ற திறைவு எழுந்தது.

"அக்கா... அக்கா...!"

"ஒன்றும் கவலைப்படாதே." அவன் பரிவாக அவன் கண்ணீரைத் துடைத்தான். "எல்லாம்சரி யாகி விடும். ஆண் பிள்ளை இல்லையா நீ? அழலாமா?"

உள்ளத்தில் தோன்றிய ஒரு புது உறுதி உடன் அவன் நாட்களைக் கழித்தான். எதற்கோ

உங்கள் முதலீடுகளை லாபகரமாக்க

சென்டிரலின் 3 வருட ரொக்க சர்டிபிகேட்டுகளை வாங்குங்கள்

வருடம் 1க்கு 4% வீதம்
தொடர் வட்டி
பெறுங்கள்

டிபாசிட் செய்யும் ரூ. 88.75க்கு
3 வருடங்களுக்குப் பிறகு
ரூ.100 ஆகத் திரும்பக் கிடைக்கும்

தி சென்டிரல் பாங்க் ஆப் இந்தியா லிட்.

சென்னை நகரில்
8 ஆபீஸ்கள்
உள்பட

இந்தியாவில் 800க்கு
மேற்பட்ட
கிளைகள் உள்ளன

“என்ன சித்திரக்காரரே! இந்தத் துணுக்கிலே ஒருவர் வாயிலிருந்தும் மற்றவர் மூக்கிலிருந்தும் பேசுகிற கோளத்தைப் போட்டிருக்கிறீர் என்ன அர்த்தம்?”

“ஒருவர் வாயால் பேசுகிறவர்; மற்றவர் மூக்கால் பேசுவார்.”

காத்திருப்பது போன்ற உணர்ச்சி மனத்தில் நிறைந்தது.

பத்து நாட்களுக்குப் பின் அவன் விஷயத்தைக் கேள்விப்பட்டான். டெலிபோன் கம்பெனி வேலை பாரிஜாதம் என்ற வேலுக்கு பெண்ணுக்குக் கிடைத்து விட்டதாம்.

எதிர்பார்த்ததை அடைந்து விட்டாற் போல் கனகா ஒருவித மன நிறைவு பெற்றாள். ஏமாற்றத்தையும் மீறி அவளிடம் புன்னகை எழுந்தது. தெய்வம் அவள் வேண்டுகோளுக்குச் செவியாய்ந்து அவளுக்குடையதை எடுத்துக் கொண்டு விட்டதால் அவள் கேட்டபடியே தம்பிக்கு வெற்றியைத் தந்துவிடும்.

அப்படி நம்பியது தவறு? ஏன் தவறு? அவளுக்குப் புரியவே இல்லை.

எஸ், எஸ், எல், எல். முடிவுகள் வெளியாயின. கிருஷ்ணன் பயத்தது போலவே ஆயிற்று. ஆஸ்கிள்ப் பேப்பர் காரணமாக அவன் பரீட்சையில் தோல்வியடைந்து விட்டான்.

அவன் அழுததும் துயர வடிவாய் நின்றதும் அவனுக்கு மனவலாய்த்தான் தெரிந்தது. அது எல்லாவற்றையும்விட மூக்கியமான ஒரு சிக்கல்

வில் தன் வாழ்வின் ஆதாரம் இடைத்து நிற்பதான் ஓர் அவசரமும் குழப்பமும் அவனைப் பற்றின.

ஏன் இப்படி ஆயிற்று? இது நான் வரை நீங்காத நிழலென அவன் அண்டி வந்த இறைவருள் பொய்த்து விட்டதா? அவன் என்ன குற்றம் செய்தான். இந்தத் தெய்வ கோபத்துக்கு இலக்காக? மனம் கசிந்து, உயிர் உருக, அவன் செய்துகொண்ட பிரார்த்தனை வீண் போனதேன்? ஆகா காட்டி மோனம் செல்வது போல் அவன் பதினுக்குத் தருவனதையும் வாய்க்கி கொண்டு, கோரிய வரத்தையும் மறுத்து விட்டதே அவன் நம்பிய தெய்வம்! சமீக்க முடியாத தனிமைத் துன்பத்தின் அவன் மூழ்கி விட்டான்.

நினைவுகள் அலைகளாக அடித்ததில் கண் கனில் காரம் கசிந்தது. கனகா மெள்ளத் தன் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டாள். எதிரே தூர வேகத்தில் சவனமற்றுக் கிடந்த சீகோதரன் அவள் விரிகன் பாத மிருதியால் வருடிக் கொடுத்தன. அவள் பிழைக்க வேண்டும். அதற்கு வழி? நினைவு தெரிந்த நான் முதல் அவன் இதயம் பற்றுக்கோடாய் நாடியது தெய்வத் துணையத்தான். இப்போதும் அதில் ஆச்சரியம் கொண்டு கலையை இறக்கிக் கொள்ளவே அவன் மனம் தவித்தது. ஆனால் செய்வாயமா?

ஏழாண்டுளுக்கு முன் தெய்வம் அவன் கண்ணத்தில் அறைந்தது இன்னும் வலித்துக் கொண்டதான் இருந்தது. மிகவும் தயானு வேன்று நம்பிய ஏழாமான் காரணமின்றிக் கடித்து கொண்டபின் மறுபடியும் அவனை அணுகப் பயப்படும் அடிமையின் நிலையில் அவன் இருந்தான்.

அந்தப் பிரார்த்தனை வீண் போனபின் அவன் தன் பக்தியைத் தன் சொந்த மனநிறைவுக்காகவும் உணர்ச்சிகளும் இதுமுறுவதற்காகவும் வைத்துக் கொண்டு விட்டான். எதை யும் யாசித்துப் பிரார்த்தனை புரியும் இடம் மறுபடியும் அவளுக்கு ஏற்படவில்லை. கிருஷ்ணன் அந்த வருஷம் பரீட்சையில் தேறியது. பிறகு இருவருமாக வேலைக்கு அலைந்தது. கடைசியில் எப்படியோ கலெக்டர் ஆபீஸில் இடம் கிடைத்து இன்று இருவரும் அங்கு குமாஸ்தாக்களாகப் பணி புரிகிறார்கள் - எல்லாம் காலக்கிரமத்தில் நடத்தவை. அந்தச் சத்தர்ப் பங்கனி நல்லவரம் அவன் மெனமனம் “கடவுளை! நன்றி” என்று அஞ்சிச் செய்தானே தவிர, எந்தக் கோரிக்கையும் செய்வதில்லை.

இன்று கோரிக்கை செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. உயிர் சூழ்ந்ததில் கனகா அதுவரை உடல் நிறத்தவள் அப்படி நிலைநிற்கிக் கிடக்கும்பொழுது யானையாவது அவனுக்காக மன்னுடாமல் அவளால் இருக்க முடியாவிடும். டாக்டரும் மனிதர்தானே! அவளையும் மீறிய சக்தியைச் சரணடைந்தால் உள்நி உள்நி வேதனையில் விரிந்து விடும் போல் இருந்தது.

ஆனால் பக்ததை மீறிக் கொண்டு எதுமானால் அறுகிழைக்கடப் பயனுண்டா? அவன் பிரார்த்தனைக்குத்தான் வலிமை இல்லை என்றாகி விட்டதே?

“இந்தா, கனகா! இப்படியே அப்போதி விருந்து வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டு உடல்

தலைவலிகளி லிருந்து பூரண வாரணம் பெறுங்கள்

உலகம் முழுவதிலும் பலகல்களானவர்களுக்கு குடும்ப
மருந்தான 'ஆஸ்ப்ரோ', உங்கள் உடலின் நோவுறும்
இடங்களில் நேரிடையாக வேலை செய்கிறது. 'ஆஸ்ப்ரோ'
தலைவலிகளிலிருந்து பூரண நிவாரணம் அளிக்கிறது.
'ஆஸ்ப்ரோ' மேலும் பலவலி, முதுகுவலி, மாதவிடாய்
நோவுகள், மூட்டுக்களிலும் எககால்களிலும் ஏற்படும்
பிடிப்பு, நரம்பு நோய், மற்றும் இதர வலிகளையும் நோவு
களையுட்கடப் போக்குகிறது.

குடும்பம் முழுவதற்கும் உபயோகிக்க 'ஆஸ்ப்ரோ'
கைவசம் வைத்திருங்கள்.

'ஆஸ்ப்ரோ'

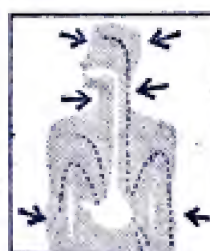

குடும்பம் முழுவதற்கும் ஏற்றது

"ஆஸ்ப்ரோ" வேலை செய்யும் விதம்

மோடியங்கள் பிரிகிறது:
'ஆஸ்ப்ரோ' உடலுக்கு நேரடி
மாக சென்று நோவிற்கு
'ஆஸ்ப்ரோ' சில விநாடிகளில்
பே வேலை செய்கிறதே.

பரவுகிறது:
பலகல்களானவர்கள் அதன் தன்மை
யை அறியாதவர்கள் அல்லாத
தகுதிடையானவர்கள் உலக
கல் உடலின் நோவுறும் இடங்
களை அடைவதால், உடலுக்கு
பே வேலை செய்கிறது.

நிவாரணமளிக்கிறது:
முன் நிவாரணமளிக்கிறது
'ஆஸ்ப்ரோ' உலகம் உடலின்
னது மிகவும் உலகம் ஆரோக்
கியாகவும் ஆனந்தமாகவும்
இருக்கச் செய்கிறது.

இனது சிலப்பம்
தாதும்கொண்ட
வீட்டில்பட்ட பட்ட
டைவைக்கேட்டு
வாங்குங்கள்

'ஆஸ்ப்ரோ' சாப்பிடுங்கள் மீண்டும் நிச்சயமாக சுகம் பெறுங்கள்

ஒரு திக்கொலஸ் N தயாரிப்பு

தரத்திற்கும் துவகம்ம்கும் சீக்கம் பெறும் உத்தரவாதம்.

கார்ந்திருக்கிறேயே, எழுந்திரும்மா. அவனுக்கு ஒன்றும் ஆகாது" என்று ஆகவாசப்படுத்தி ஒன் லக்ஷியியம்மாள்.

"ஆகிவிட்டால்? ஏதாவது ஆகி விட்டால்?" கண்கா முகத்தை மூடிக்கொண்டாள்.

"சீ... சீ! இப்படி அஸ்திரியப்படுவானோ ஒரு பெண்? எழுந்து முகத்தைக் கழுவிக்கொள் கண்கள். இப்போது பாட்டர் வந்து இன்னொரு வாகி போட்டால் எல்லாம் சரியாகி விடும். நான் போய்க் கொஞ்சம் கஞ்சி போட்டுக் கொண்டு வருகிறேன்." லக்ஷி அம்மாள்தன் 'போர்ஷ்'னுக்குச் சென்று விட்டாள்.

கண்கா தம்பியையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். உணர்ச்சி போய்க் வந்தது. கசுத்த கண்களில் நீர் பனிப் படலம் விரித்தது. 'கிட... நீ பிழைக்க வேண்டும். யாரிடம் முறையிறுவேன்? எனக்குத் தெரிந்த நாயகம் ஒன்று...தான்.... கடவுளே... கடவுளே.....'

அவள் கரங்கள் குவிந்தன.

அவள் வேண்டுகொள் திறைவிறுனாலும் இக்கியெல்லுதும் வேண்டாமல் அவளால் இடக்க முடியாது. அவள் பிழைக்க வேண்டும். கடவுளே, அவள் பிழைக்க வேண்டும்.

நீட்டிக் கிடந்த அவள் லக்ஷியத்தை நீள ஒரு தரம் தோக்கினாள். அவள் உயிர் வேண்டுமென்று அவள் கேட்கப் போகிறாள். உயிர் என்பது எத்தனை பெரிய பொருள்! முன்பு அவனுக்குப் பரீட்சையில் தேர்வைத்தான் அவள் வேண்டி யிருந்தாள். அதற்கு சடாக, 'எனக்குக் கிடைக்கக் கூடிய உத்தியோகம் வேண்டாம்' என்று கூற முடிந்தது. இப்போது உயிருக்கு சடாக அவள் எதைத் தருவதாகச் சொல்வது? தன் உயிரையா? அது பவிக்குமா? தெய்வத்தின் கருணையை வேண்டி நிற்கும் போது அதற்குப் பதிலாய்த் தரப் படுவதற்கு எந்தப் பொருளிடம்தான் போது மான தகுதி இருக்கிறது?

திடமொன்று தன் சன் முன்விர்த்து ஏதோ திரை அறுத்து விழுந்தாற் போலிருந்தது. உடல் எங்கும் ஒரு கடுமையான ஆட்டம். இதயத்தில் அதிர்ச்சி நாகியது. வேறித்துப் பார்த்தவாரோ கண்முகச் சமைந்து போனாள்.

ஆம், அதுதான் உண்மை! அந்த எண்ணத் தில் தான் விளக்கம் அமைந்திருக்கிறது! அவள் முன்பு செய்த பிரார்த்தனையில் படித்திருந்த மாக அதுதான்!

தெய்வத்தின் கருணையைப் பெற மனிதன் பதிலுக்கு ஒன்றைத் தருவதா! என்ன அகம் பாவம்! அதுவா பக்தி? அதுவா பிரார்த்தனை?

'என் தம்பிக்குப் பரீட்சை தேறட்டும், அதற்காக என் வேலையை எடுத்துக் கொள்' என்று கேட்டது பிரார்த்தனைவா, பேரமன? யாருடல் பேரம்? படைத்தவனுடைய? தெய்வ அருவின் ஒரு சின்னஞ் சிறு துளியேவானாலும் அதை மனிதன் கொடையாய்ப் பெறவாமே யல்லாது விரைவாகக் கொடுக்கும் தகைமை அவனிடம் இருக்க முடியுமா? அத்தவனுடைய எத்தனை மமதை! அதை எடுத்துக் காட்டத்தானோ முன்பு அத்தத் தண்டனை வந்தது? அவனுக்கும் வேலை கிடைக்கவில்லை. அவனுக்கும் பரீட்சை தேறவில்லை. அத்தப் படிப்பினை என்னு மனம் தன் துயரின் ஆழத்த நெகிழ்ச்சியின் ஒளியில் கண்டு நெளிந்ததோ?

வேறு பேரம் வளரவில் அவன் வந்தமீதத் தியாயியேவோ இருந்தான்.

அவன் கண்கள் மிகுதுவாயின. சுரம் படித்த இயைக்கம் மென்ம முடிக்க கொண்டன. கரங்கள் குவிந்தன. சிரம் தாழ்த்தது. அவன் மனம் இப்போது எவ்விதம் புறப் பொருளு மின்றித் துயரின் புனித வறுமையில் கடர் விட்டது. அதில் வேறு எதுவுமே இல்லை.

"தெய்வமே! அவனுக்கு உயிர் பிச்சை கொடு. உன் கருணையை நீ அருள வேண்டும். அதை அடைவதொன்றே என்னும் இவனும். விட கொடுக்க இயலாது. கொடுக்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. உன் கருணை அளிப்பதை என் வறுமை ஏற்கிறது. அதற்கு மேல் வேறெதும் இல்லை. அதுவே நம் பந்தம்; நம் இடையாறுத பினைப்பு. உன்னிடம் வேண்டு வது இது என் உரிமை, என் சலுகை. எனக்கு அதில் தயக்கம் கிடையாது. தந்தையிடம் எத்தனை பெரிய பொருளைக் கோரவும் குறத்தைக்குத் தயக்கம் இருக்காது. உன்னிடம் யாசிப்பிறேன், அவனுக்கு உயிர் கொடு."

அத்தப் பிரார்த்தனை பதரப் பதர அவன் நெஞ்சில் ஒரு தன்மை பரவலாயிற்று. யாரோ ஆபதரிடம்தன் கண்களையக் கொடுத்து விட்டது போன்ற ஆற்றலும் உணர்வாயிற்று.

அவன் அக்கங்கள் புல்வரித்தான்.

"இத்தாம்பா, கஞ்சி." அவன் பார்வை யற்ற விழிகளால் நிமிர்ந்து பார்த்தான். கண்ணரிடையே உதடுகள் துடித்தன. கடலே, அன்மதி புதுப் பவம் கொண்டது போன்ற ஓர் அமைதி.

சட்டென்று அவன் நெஞ்சில் ஓர் உறுதி எழுந்தது. இம்முறை தன் பிரார்த்தனை நிறைவேறி விடும் என்று. அதை ஆமோதிக்கும் குரல் போல் வாசலில் டாக்டருடைய மோட்டார் வந்து நிற்கும் சத்தம் கேட்டது.

நடேசய்யர் மறைவு

ஸ்ரீ எஃப். ஜி. நடேசய்யர் அவர்களின் மறைவு நாடகக் கலைமில் ஈடுபாடுள்ள யாவருக்கும் பெரு வருத்தமளித்த நிகழ்ச்சியாகும். தென் இந்திய ரயில்வேயில் உயர் அதிகாரியாகவும், திருச்சி நகரசபையின் சேர்மனாகவும் இருந்த இவர் அந்நாட்களில் நாடக மேடையிலும், வெள்ளித் திரையிலும் தோன்றி நடித்தது அத்தத் துறைகளுக்கே ஒரு கௌரவத்தை அளித்தது. நடேச அய்யர் அவர்கள் தேச பக்தியிலும், தெய்வ பக்தியிலும் சிறந்து விளங்கி நற்பணிகள் புரிந்ததைத் தமிழ் மக்கள் என்றும் நினைவில் வைத்துக் கொள்வார்கள். ஸ்ரீ நடேசய்யர் குடும்பத்தினருக்கு நமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

வனப்புக்கு ஒரு திறப்பு

மபத்லால் க்ரூப் வாயில்ஸ், லேநோஸ்

நியு ஜராக் (ஜராக்), அஹமதாபாத் • நியு ஜராக், கடியாத்
ஸ்டேன்டர்ட், பம்பாய் • ஸ்டேன்டர்ட் (நியு சைஞ்) பம்பாய்
ஸ்டேன்டர்ட், தேவால் • ஸாஸூன், பம்பாய் • ஸாஸூன்
(நியு யூனியன்) பம்பாய் • ஸூரத் காட்டன், ஸூரத் • மபத்லால்
பைன், நவ்ஸாரி.

Also MGV 267-TAM

இயராமன் தான் மணக்க விரும்பும் கிளிக்ஸ்யம்பற்றிக் கூர்ய போது

கதை:

கௌசிகன்

சந்திரனே சாட்சி

சத்திரம்:

வினு—

10

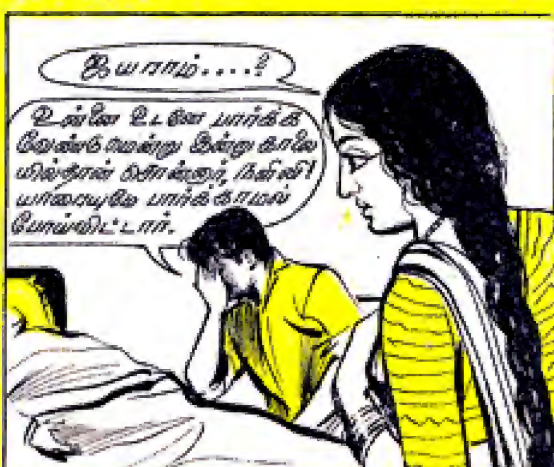
ஆனால் திந்த மகிழ்ச்சியே அவரை மாணத்தின் வாயிலுக்கே கொண்டுபோனது.

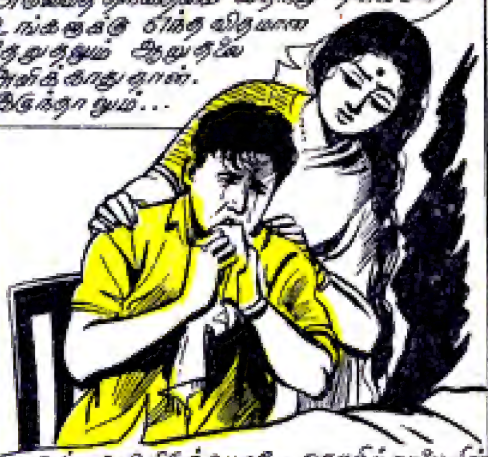
பல நாளைக ராதிர் பார்த்திருந்த என் கலியாண கிறியம் தின்று காலையில் தான் முடிவாயிற்று. தின்று காலையில் வந்திருந்த விடத் தன்மமாக திரெந்துமே

அப்பா, அப்பா! திப்படி என்னை அநாதையாக்கிவிட் டே போய்விட்டீர்களே அப்பா.

அனாதைத் தம்பையைய கிழக்கு சூலிக்கும்
உங்களுக்கு எந்த விதமான
தேவதூதரும் ஆவதில்
அந்த காலத்தான்.
கிடுக்டா மும்...

படுக்கையில் கிடந்து மூடிய ரொத்திராமையின்
நர்வாகிதனை நடத்து வந்தார். நன்னி!
கின் நான் தன்யாக என்ன அசையப்
போகிறேன்? எனக்கு ஒன்றுமே புரிய
வில்லை...

அவருக்கு உலகத்தைப் புரிய வைக்க
வந்து சேர்ந்தான் சிலை மான தனபால்.

என்ன தியாரும்...?
அம்மா எப்படித்தே
வாண்டி?
மாண ரணத்தின் கண்
னைக்கிடழக கார்ட்டில்
விட்டது போலிருக்கிறது.
உங்களைத் தவிர
எனக்கு வேறு
யாருமில்லை

அனாதையிடையா
மலிதி. என் அனாதைச் சகோதரர்ன் மகன்
கண் கவங்குவதைப் பார்த்துக் கொள்ளமுடிய
பெறு நான்? கின் எல்லாவற்றையும் நான்
கவனத்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நான் உன்னை உன்னை
நன்னி, நம் திருமண விஷயமாக
உன் வந்திரிடம் எதாவது
பேசுவாயா?

கிறதே ச மயத்தின் திருநிலை
அவசரம் என்னுடைய தோன்.

கின் அவசரம்
படுத்த வேண்டியது
கி தான் நன்னி.

கின்னாருக்கே
கிதைப் பற்றி என்
அம்மாவும் பேச
கிறேன். சர்க்கரை
ஆலைகள் குழலா
ளிலே தும் மலே
கம்பின்னையாக
வருவதை வேண்
டாவமன்று என்
சொல்லல் போதி
ருக்கள்?

அம்மா, உங்கிட்ட இதெல்லாம் சொல்லவும்.

சொல்லென். பிறகையப்
பார்த்தால் பலமாக கிடுக்கே!

ஒன்றுமில்லை!

இவ்வூதில்லாத விஷயத்துக்கா
அவையுடையிருந்து ரீண்டை
சுத்திச் சுத்தி வருக?

அவையுடைய உணக்குத் தெரிந்தது?

உன் அம்மாவாக இருக்கிற
ரீண்டை இரு கூட்டத் தெரிய வேண்டாமா?
சரி, விஷயத்துக்குச் சொல்லு.

உணக்கு வயதான
விஷயம் உன் அம்மா
விந்துத் தெரியவில்லை.
அவர்கள், உன் உணக்கு
தெரிய முடுத்து கீழ்ப்படித
வள்ளத்துணை தெரியுமா
அந்தக் கிட்டழகைய
யார்? அவருத் தெரியுமா?

தெரியுமா? மறுக்
கூறல் அவர்கள்
உன் மனத்திலிருந்து
யாருத் தெரியுமா?
விதானம்
விதானம்

தெரியுமா உன் மனத்திலிருந்து
கிடைத்தவா. அதுவும் அந்த
கூடு கீழ்ப்படித தெரியுமா?
பே ருமக்குக் கூட்டத்தோ.

தெரியுமா? அந்த
யந்த சம்பந்த
மனப்படுத்தினால்?

தெரியுமா பேசுகிறேன் நீ? துன்பாவில் நீர்வாதத்துக்குகான
இவ்வூதில்லாத விஷயத்துக்கு இருப்பும் கிடைத்திருந்து?
அந்தத் தெரியுமா அம்மா வந்தது விட்டார், உன்
விதேயத்து அவரிடம் சொல்லு.

தெரியுமா தெரியும்கூறல் தெரியுமா?

தெரியுமா நீங்கள் மட்டும்
ரீண்டை உணக்கு இருக்கிற?

தெரியுமா! அப்போ நீர்வாத
தெரியுமா?

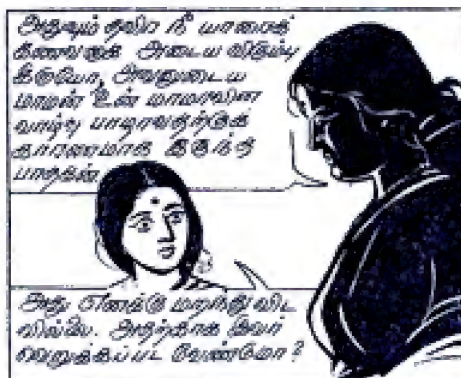
தெரியுமா? தெரியுமா?

தான் தெரிந்திருந்திருந்த நீர்வாத
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா...

தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா? அவர்
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா...

தெரியுமா தெரியுமா நீர்வாத
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா

தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா

தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா

தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா
தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா

இருமலை அகற்றல்

சாப்பிடுங்கள்

வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட் | சிவப்பு லேபில்

—வேறும் மருந்துமட்டுமல்ல.

நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான

டானிக்குமாரும்!

வாழையடி வாழையாகக் குடும்பத்தினர்
நல்லதென நீம்பிக்கைகொள்ளச் செய்யும்
பல நல்ல காரணங்களுள் நாலு இதோ:

1. இருமலை இமயப்பொழுதில் கச்சிதமாய்க் கரைக்கிறது வாட்டர்பீஸ் காம்பவுண்ட்.
2. கபம் அறுத்து, நுரையீரலைச் சுத்தப்படுத்தும் கிரியோலோட், கவகால் அடங்கியது வாட்டர்பீஸ் காம்பவுண்ட்.
3. வாட்டர்பீஸ் காம்பவுண்ட் நோய் விவாரணியும், நம்பிக்கக்குகந்த டானிக்கும் ஆகும். நோயை எதிர்ப்புக்கும் சக்தியை உடலுக்கு உதவுகிறது.
4. வாட்டர்பீஸ் காம்பவுண்ட் பசியைத் தூண்டி, ஜீரண சக்தியை வளர்ப்பதுடன், ரத்தத்தைச் சுத்தப்படுத்தி, தாதுப் பொருள் நஷ்டத்துக்கு ஈடுசெய்கிறது.

வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்

**சிவப்பு
லேபிள்**

மாண்புமிகு - மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: (வரையறுக்கப்பட்ட பொருள்பெயர் வு, எஸ். ஏனில் இடமாக்கப்பெற்றது)

உங்கள் கேசத்தை அழகுபடுத்த நிபுணமான பாமாலிவ் வழி

பாமாலிவ் பெர்ரியூம்டு கோகோனட் ஷேர் ஆயில்...

உங்கள் கேசத்திற்கு போஷாக்கு அளித்திடுக. பாமாலிவ் உபயோகிப்பதால் கிடை, செறிப்பான கேசம் இவற்றை உடனடியாக வளக்குகிறது. ரோஜா, ஸ்கால்ட் அல்லது மயிள்கை—இம்முன்று வரிகளிக்கும் கசந்தங்களில் ஏதேனும் ஒன்றைத் தேர்ந்து எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

பாமாலிவ் கோகோனட் ஆயில் ஷாம்பு...

உயர் தரமான தேயிலை எண்ணெய்வுடன் தனிப்பட்டு தயாரிக்கப்பட்ட பிரசித்தி பெற்ற கலவை. இது அழகுற கந்தம் செவ்வும் ஷாம்பு என்பதுடன், ஒரு கூத்தல் அழகு சாதனமும் ஆகும். பாமாலிவ் ஷாம்பு செறிப்பான துறை கூத்தலுக்கு ஊட்டத்தைக் கொடுப்பதுடன் உங்கள் தலைவயும் கூத்தலையும் துயராதபடி பரிமாண புத்துவிட்டுவதனால், புதிய ஆரோகியமான கேச வளர்ச்சி ஏற்படுகிறது.

தனதாக்கி இந்தியப் பெண்டிர் கூத்தல் அழகிற்கு விருப்பியெடுப்பது பாமாலிவ்

© 1957 S. G. I. 7524

பொன் வீலாங்கு

மணிவண்ணன்

ஏழாவது அத்தியாயம்

சத்தியமூர்த்தியின் உள்ளேதீவருத்திக்கொண்டிருந்த அந்த நேரத்து மனத்தின் கவலைகளும் வேதனைகளும் அப்போது ஏற்பட்ட இந்தத் திசைப் பிணல் சற்றே விலகின. எதிர்பாராத வேளையில் எதிர்பாராத சூழ்நிலையில் எதிர்பாராத மனித ரோடு வந்து நிற்கும் அந்தப் பெண்ணின் மேல் அவனுக்கு முதலில் அடக்க முடியாத கோபம் தான் ஏற்பட்டது. அவளை ஏறிட்டுப் பார்த்தாலோ கோபப்படுவதற்கும் கடிந்துகொள்வதற்கும் அவள் பாத்திரமில்லை என்றும் தோன்றியது. அழுது அழுது சிவந்துபோன கண்களும், சோர்ந்து வாடிய முகமும் அந்தச் சோர்விலும், வாட்டத்திலும்கூடத் தான் இருப்பதைப் புலப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற அழகும் கவர்ச்சியும் மறையாத படி காட்சியளித்தாள் அவள். பிரபஞ்சமாகிய பெரிய மலர் தன் உயிர் இதழ்களை ஒவ்வொன்றாக விரித்து மலர்கின்ற அந்த வைகறை வேளையில், நட்சத்திரங்களோடு கூடிய நீல வானத்தின் நெடும் பெரும்பரப்பில் அழகானதொரு பகுதியை அப்படியே கிழித்தெடுத்துச் சுற்றிக் கொண்டு கீழிறங்கி வந்த மின்னலைப் போல் கண்ணில் பதிந்து கொண்டு போக மறுக்கும் கட்டழகாய் என்றே வந்து நின்றான் மோகிவி. குலை குலையாகத் தொங்கும் கருப்புத் திராட்சைக் கொத்துக் களின் தொகுதியைப் போல் கருண்டு தெனியும் கருங்கூத்தல், அதில் சிற்றலை யோடி மின்னும் கருமையில் ஓர் அழகு, செவிகளின் ஓரங்களில் குண்டலங்களாய்ச் கருண்டு கழன்று கொண்டிருக்கும் சேச்சு கழற்சியில் ஓர் அழகு, சவுக்குத் தோப்பில் நீளும் ஒற்றையடிப் பாதையினைப் போல் தடுவே வெள்ளிக் கோடாய் மினுக்கும் நேர் வகிட்டில் ஓர் அழகு - என்று இப்படி ஒவ்வொன்றும் விரல்விட்டு எண்ணுகிற பல அழகுகளுக்கும் இடமாயிருக்கும் ஒரே ஓர் அழகாக அவள் நிற்பதை அவன் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. ஆனாலும் அவனுடைய மனத்தின் கோபம் முழுமையாக அடங்கவில்லை. "இப்போது என்ன காரியமாக என்னைத் தேடி வந்தீர்கள் இங்கே?" என்று சத்தியமூர்த்தி அவனைக் கேட்ட கேள்வியில் இப்படி இந்த நிலையில் இங்கே என்னைத் தேடி வந்திருக்க வேண்டாம் என்றோ வந்திருக்கக் கூடாது என்றோ தான் அபிப்பிராயப்படுகிற கடுமை கேட்

கப்படுகிறவருக்குத் தெளிவாகப் புரியும்படி தொனித்தது. "ஒன்றுமில்லை! இதை உங்க னிடம் கொடுத்துவிட்டுப்போக வந்தேன். இரயிலில் தவறவிட்டு விட்டு வந்திருக்கிறீர்கள்" என்று அவனுடைய பேனாவை எடுத்து நீட்டினான் அவன். அப்போது அவன் எதற்காக அங்கே வந்திருக்கிறான் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு பேனாவை அவன் கையிலிருந்து வாங்கிக் கொண்டபோது சற்று முன்பு தான் அவனைக் கேட்டிருந்த கேள்வியின் கடுமைக் காதலானினுள் சத்தியமூர்த்தி. சன்னையிரம் காரின் அருகிலேயே நின்று கொண்டு விட்டார். அந்த முதிய அம்மான் காருக்குள்ளே விருத்து கீழே இறங்கவேயில்லை. விட்டு வாசலில் சத்தியமூர்த்தியும் அந்தப் பெண்ணும் தான் தவிரே நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். அவன் அவனுடைய உதவிக்காக நன்றி கூறினான். "பேனாவை இரயிலில் தவற விட்டு விட்டு எப்படி ரூபகக் குறைவாக விருத்து சேர்த்தேனென்று எனக்கே தெரியவில்லை. நல்ல வேளையாகக் காப்பாற்றிக் கொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டீர்கள். நிரம்ப நன்றி...."

"வெறும் பேனாவைக் காப்பாற்றிக் கொடுத்ததற்கே இவ்வளவு நன்றியானால் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொடுத்தவர்களுக்கு எவ்வளவு நன்றி சொல்ல வேண்டும்?" என்று சொல்லிச் சிரித்தான் அவன்.

இப்படி இந்த வாக்யத்தைச் சொல்லுவதற்குரிய சாமர்த்தியம் அவளிடம் இருந்ததை இரசித்தான் சத்தியமூர்த்தி. அழகிய இதயத்தி லிருந்து தான் அழகிய வாக்யங்கள் பிறக்க இயலுமென்று சில சமயங்களில் அருமானம் செய்ய முடியும். முகம் அழகா யிருப்பவர்களுக்குச் சித்தமும் அழகா யிருப்பதைப் புரிந்து கொண்டால் எத்தனை பூரிப்பு அடைய முடியுமோ? அத்தனை பூரிப்பைச் சத்தியமூர்த்தியும் அப்போது அடைந்தான். "சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம் சிவனை" என்ற மாணிக்கவாசகரின் திருவெம்பாவை ஞாபகத்தின் மெல்லிய சாயலாக மனத்தில் தோன்றியது அவனுக்கு. உடம்பு மட்டுமல்லாமல் மனமும் அழகாக இருந்தாலொழிய இவ்வளவு அழகான வாக்யத்துக்குச் சொற்கள் அவளுக்குக் கிடைத்திருக்க முடியாதென்று சத்தியமூர்த்தி நினைத்தான். "சித்தம் அழகியார்" என்ற அர்த்த நிறைவுள்ள கவிச் சொற்றொடர் மீண்டும் மீண்டும் அவன் இதயத்தில் புரண்டு எதிரொலிக்கலாயிற்று.

தெருவில் காருக்குள் உட்கார்ந்திருந்த அந்த அம்மானும், கண்ணுயிரமும் வெறுப்போடு தன் பக்கமாகப் பார்ப்பதைக் கண்டு சத்தியமூர்த்தி அந்தச் சந்திப்பை விரைவில் முடித்துக் கொள்ள எண்ணினான். அவர்கள் பார்வை அவனை வேதனைப் படுத்துவதாக இருந்தது.

"அவர்கள் உங்களை அவசரமாக எதிர்பார்க்கிறார்கள் போலிருக்கிறது. நீங்களானால் என்னோடு பேசிக்கொண்டு நின்றே நேரத்தைக் கழிக்கிறீர்கள்" என்று அவர்களைச் சுட்டிக் காட்டி அவளிடம் சொன்னான் சத்தியமூர்த்தி.

"இருக்கட்டும்! பரவாயில்லை. இந்தக் குடி கெடுக்கும் கண்ணுயிரத்தைக் கண்டுவிட்டால் அம்மாவுக்குத் தலைகால் பிடிபடாது. வாயெல்லாம் பல்லாகி விடும். ஏதோ கூந்தல் தைலம் தயாரிக்கும் கம்பெனியாம். அதன் விளம்பரத்துக்காக நான் தலையை விரித்துப் போட்டுக் கொண்டு போட்டோவுக்கு உட்காரணுமாம்! எல்லாம் நான் பண்ணிப் பாவம். என் தலையெழுத்து...."

"போட்டோவை எடுத்தபின் அதற்குக் கீழே 'எங்கள் கூந்தல் தைலத்தை உபயோகித்ததனால் நாட்டிய நட்சத்திரம் மோகினியின் கூந்தல் செழித்திருப்பதைப் பாருங்கள்' என்று விளம்பரம் வேறு செய்வார்கள். இப்போதே நீங்கள் இப்படி நொந்து கொண்டால் என்ன செய்வது?"

"அப்படிச் செய்தால் அவர்கள் மூஞ்சியில் காரித் துப்பிவிட்டு வருவோன். அம்மா கையால் வெறும் தேங்காயெண்ணையைக் குழப்பித் தடவி வாரிவிட்டு வளர்ந்த தலை இது. 'மயில் தோகை மார்க் கூந்தல் தைலக்காரன்' இதைக் காட்டிப் பெருமை கொண்டாடுகிறதற்கு ஒன்றுமே இல்லை."

"இப்படி ஒன்றைக் காட்டி மற்றொன்றுக்குப் பெருமை சேர்ப்பதுதான் விளம்பரம்" என்று சொல்லிச் சிரித்துக் கொண்டே விட்டுக்குள் படியேறிப் போவதற்காகத் திரும்பினான் சத்தியமூர்த்தி. கண்ணுயிரமும் அவர் காரில் கொலுவீறிருக்கும் முதிய அம்மானும் கணத்துக்குக் கணம் பொறுமை இழந்து கொண்டிருப்பதைப் புரிந்துகொண்டே அவன் தன் உரையாடலை அவ்வளவு அவசரமாக முடித்துக் கொண்டு உள்ளே போக முந்தினான். அந்தப் பெண்ணோ போய்க் காரில் ஏறிக்கொள்ளவே மனமில்லாதவளாய்த் தயங்கித் தயங்கி ஏதோ இன்னும் சொல்ல வேண்டும் என்றோ, சொல்ல மீதமிருப்பதாகவோ நினைத்து நிற்பது போல் நின்றான். "நீங்கள் புறப்படுங்கள். நேரமாகிறது" என்று நேருக்கு நேர் அவளிடம் சொல்லக் கூசியவனாக அதைச் சொல்வதற்குப் பதில் புலப்படுத்தும் நோக்குடனேயே விட்டுக்குள் போவதற்குத் திரும்புகிறவனைப் போல் திரும்பியிருந்தான் சத்தியமூர்த்தி.

"என்னை ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளங்கள். வருகிறேன்" என்று சித்திரம் போல் அடக்கமாய் நின்று தெருவில் அவள் கைகூப்பிய காட்சி மிகவும் அழகாயிருந்தது. தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற வாழ்க்கை எதுவோ அது தன் நினைப்பில் இல்லாமல் தன் நினைப்பிலிருக்கும் வாழ்க்கை எதுவோ அதைத் தான் வாழ முடியாமல் வேதனைப்படுகிற அந்த அபலைப் பெண் விடைபெறுகிறபோது இன்னதென்று அறுதியிட்டுச் சொல்ல முடியாததோர் அவல உணர்வு சத்தியமூர்த்தியின் நெஞ்சைப் பிசைத்தது. நெஞ்சுக்கு நேரே சட்டையில் சொருகிக் கொள்வதற்காகப் பேணுவைக் கை மேலே உயர்த்தியபோது அது விருந்து ஒரு நறுமணம் அலையாகப் பரவி அவன் நாகியை நிறைத்தது. அந்தப் பெண் மோகினியைப் பற்றிய அறுதாப நினைவை நெஞ்சின் உள்ளேயும், அவள் காப்பாற்றிக் கொடுத்த பேணுவை நெஞ்சின் வெளியேயும் வைத்துக் கொண்டு விட்டுப் படிகளில் ஏறி உள்ளை சென்றான் சத்தியமூர்த்தி. அப்பா ஊஞ்சலில் உட்கார்ந்தது உட்கார்ந்தபடியே

மலைத்துப் போயிருந்தார். ஆண்டாள் கூடத்தை மெழுகிக் கொண்டிருந்தாள். கல்யாணியும் அம்மாவும் கிணற்றடியில் இருந்தார்கள். அப்போது தந்தையின் முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்ப்பதற்கே தயக்கமாகவும், பயமாகவும் இருந்தது அவனுக்கு. வெளியில் எங்கேயும் போகப் பிடிக்காமல் விட்டுக்குள் இருப்பதும் வேதனையாக மறுபடியும் தன் மேலேயே வெறுப்புப் பிறந்தது அவனுக்கு. எப்படி, யெப்படியோ உயர்ந்த இலட்சியங்களோடு வாழ வேண்டும் என்ற ஆசையையும் அப்படி, யெல்லாம் வாழ முடியாத வறுமையையும் சேர்த்துப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இந்த நாட்டு மத்தியதரக் குடும்பத்து இளைஞர்கள் பலர் இயல்பாக அடையும் மன வாட்டத்தை அப்போது அவனும் அடைந்தான். வாழ்க்கையும் அதன் நீதி நியாயங்களும் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் வெறுப்பதற்குரியனவாக அமைந்துவிட்டார் போல் எண்ணி எண்ணிப் புழுங்கினான் சத்தியமூர்த்தி.

அப்பாலைப் போல் கால் நூற்றாண்டுக் காலத்துக்கு மேலாகப் பள்ளி ஆசிரியராக இருந்து வறுமையால் மனமும் உடலும் தேய்ந்தவர்களைப் பற்றி ஒரு புறமும், கண்ணுயிரத்தைப் போல் குறுக்கு வழியில் தாவி ஓடி முன்னுக்கு வந்து பிரமுகராகி விட்டவர்களைப் பற்றி ஒருபுறமுமாகச் சத்தியமூர்த்தியின் மனத்தில் எண்ணங்கள் மோதின. வாழ்க்கையாகிய பந்தயத்தில் பொய்யையும் வஞ்சகத்தையும் முதலாக வைத்து வினை யாடிக்க் கொண்டிருக்கிறவர்கள்தான் முன்னால் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளவும் பொறுத்துக் கொள்ளவும் முடியாமல் இதயம் கொதித்தது அவனுக்கு. இப்படி மனம் தவிக்கும் வேளைகளில் சக்திவாய்ந்த கருத்துக்களைச் சொல்லும் நூல்கள் எவற்றையாவது எடுத்துப் படிக்க வேண்டுமென்று தோன்றுவது சத்தியமூர்த்தியின் வழக்கம். இன்றும் அவனுக்கு அப்படியே தோன்றியது. அப்பாவுக்கும் அவனுக்கும் காப்பியை எடுத்துக்கொண்டு வந்து வைத்தாள் கல்யாணி. காப்பியைக் குடித்துவிட்டுப் புத்தக அலமாரியிலிருந்து கவாமி விவோகானந்தரின் சொற்பொழிவுகளும் உபதேச மொழிகளும் அடங்கிய தொகுதி ஒன்றை எடுத்தான் சத்தியமூர்த்தி. எடுத்த எடுப்பில் அவன் கைகள் அந்தப் புத்தகத்தில் எந்தப் பக்கத்தைப் பிரித்தனவோ அந்தப் பக்கத்திலேயே சற்று முன் அவன் மனம் தீவிரமாகச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு பிரச்சனை விளக்கப்பட்டிருந்தது.

—“உனது வறுமையைப் பற்றிய நினைவுகளை நீ ஒரு பக்கம் விட்டுவிடுக. எந்த எந்த வகைகளில் நீ ஏழை? இரண்டு குதிரைகளும் ஒரு வண்டியும் இல்லையென்றே, அமைத்ததும் ஓடி வந்து முன் நிற்கும் ஏவலாட்களும், பரிவாரமும் உனக்கு இல்லை என்றே நீ வருத்துகின்றாய்.” அதனால் என்ன? உனது நெஞ்சின் இரத்தம் சொட்டச் சொட்டப் பிறர்க்காக அல்லும் பகலும் நீ உழைப்பாயாயின் நீ செய்ய முடியாமல் போவது எதுவுமில்லை என்பதை நீயே உணர்வாய்.”

எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்த கருத்துள்ள வாக்கியங்கள் இவை? சத்தியமூர்த்தி நினைக்கலானான்: “நானும்தான் இந்த வீட்டின் துன்பங்கள் விடிவதற்காக நெஞ்சின் இரத்தம் சொட்டச் சொட்ட உழைக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன்! ஆனால் எங்கு உழைப்பது? எவ்வளவு எப்படியாவது உழைத்துத்தான் ஆகவேண்டுமென்கிறார் அப்பா. ‘இந்த விதமான இடத்தில் இப்படித்தான் உழைக்க வேண்டும்’ என்று நானாகவே மனத்தில் ஏதேதோ நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அப்படி நினைப்பதும், எதிர்பார்ப்பதும்தான் என்னுடைய அகம்பாவம் என்று அப்பா அபிப்பிராயப்படுகிறார். இனிமேலும் தொடர்ந்து இந்த வீட்டில் அப்பாவோ மற்றவர்களோ என்னைப் பற்றி இப்படி நினைக்க இடமளித்துக் கொண்டு நான் இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கக் கூடாது. மல்லிகைப்பந்தல் கல்லூரி வேலையாவது எனக்கு கிடைத்து நான் அங்கே போய்ச் சேர்ந்துவிட வேண்டும். அந்த ஊரை எனக்கு மிகவும் பிடித்திருக்கிறது. அந்தக் கல்லூரியையும் அதன் அமைப்பு முறைகளையும் நான் விரும்புகிறேன். ஆனால் அந்தக் கல்லூரி அதிபருக்கும் முதல்வருக்கும் என்னைப் பிடித்திருக்கிறதோ, இல்லையோ, என்பதைத்தான் நான் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை’ — என்று சத்தியமூர்த்தி தனக்குத்தானே மூழ்கிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தபோது, “சத்யம்! இப்படி வந்துவிட்டுப் போயேன்” என்று உள்புறமிருந்து அம்மா குரல் கொடுத்தாள். புத்தகத்தை மூடி வைத்துவிட்டு, “இதோ வந்துவிட்டேன் அம்மா...” என்று உள்ளே எழுந்து சென்றான் சத்தியமூர்த்தி.

அவன் போய்விட்டு வந்த மல்லிகைப் பந்தல் ஊரைப் பற்றியும் அந்த ஊர்க் கல்லூரி வேலையைப் பற்றியும் பெண்களுக்கு இயல்பாகக் கேட்கத் தோன்றும் சில கேள்விகளால் அம்மாவும், அவளை விசாரித்தாள். ‘மல்லிகைப்

பந்தல் கல்லூரியில் எவ்வளவு சம்பளம் கொடுப்பார்கள்? எவ்வெப்போதெல்லாம் விடுமுறைக்கு மதுரைக்கு வரலாம்? அந்த வேலையில் மேற்கொண்டு முன்னேற்றத்துக்கு ஏதாவது வழி உண்டா? - என்பவற்றைப் போல் சாரமில்லாதனவும், அந்த வேலை நிச்சயமாகக் கிடைத்து விடும் போல் பாவித்துக் கொண்டு கேட்கப்பட்டனவுமாகிய பேதைத் தன்மை நிறைந்த அம்மாவின் கேள்விகளுக்கு ஆத்திரப்படாமல் நிதானமாக மறு மொழிகளைச் சொன்னான் சத்தியமூர்த்தி.

"இந்த வேலை நிச்சயமாக உனக்குக் கிடைத்துவிடுமோ இல்லையோ?" என்று கடைசியாக அம்மா கேட்ட கேள்விக்குத்தான் அவனால் "எந்த மறுமொழியையும் உடனே சொல்ல முடியவில்லை."

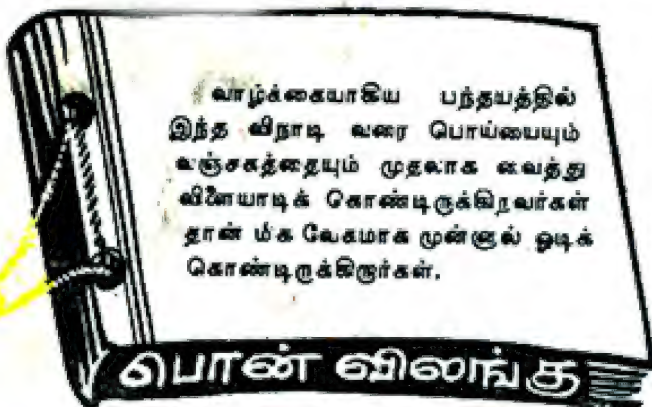
"என்ன? பதில் பேசாமல் இருக்கிறாய்?" என்று இரண்டாம் தடவையாக

அப்போது இன்னோர் எண்ணமும் அலுக்குத் தோன்றியது. 'தான் நலமா? ஊர் திரும்பி வந்து சேர்ந்ததைப் பற்றியும், 'இண்டர்வ்யூ'வின்போது 'அப்பா'களும், பரிஷதனும் நடந்து கொண்டதற்கு நன்றி சொல்லியும் பூபதி அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினால் என்ன என்று நினைத்தான். அடுத்த கணமே 'அப்படி எதற்காக எழுத வேண்டும்?' என்ற தயக்கமும் ஏற்பட்டது. நன்றி சொல்வதைச் சிலர் வேறு அர்த்தத்தில் எடுத்துக் கொள்வார்கள். இந்த நன்றியைச் சொல்வதனால் இன்னும் வேறு எந்த உதவியை எதிர் பாரக்கிறார்களோ என்று பயத்து நன்றியை ஏற்றுக்கொள்ளவே தயங்குகிறவர்களும் இருப்பத சத்தியமூர்த்திக்குத் தெரியும். நன்றி என்ற குணத்தின் மானத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமானால் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நன்றி சொல்வதை நிறுத்தி

விட வேண்டும்.

இதில் பூபதி அவர்களை எந்த வகையில் சேர்ப்பது என்று அந்த ஒரு நாள் பழக்கத்தில் அவனால் தீர்மானம் செய்ய முடியவில்லை.

காலை பத்து மணிக்குக் கிணற்றடியில் குளிக்கப் போனவன்- அப்போதும் பூபதிக்குக் கடிதம் எழுதுவதாவேண்டாமா என்ற இதே சித்

வாழ்க்கையாகிய பந்தயத்தில் இந்த விநாடி வரை பொய்யையும் உஞ்சைக்கதையும் முதலாக எவற்று விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் தான் மிக வேகமாக முன்னால் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பொன் விலங்கு

வும் அம்மா அழுத்திக் கேட்டபோது, "கிடைத்து விடும் என்றுதான் நான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் அம்மா!" என்று பதில் வந்தது சத்தியமூர்த்தியிடமிருந்து. அதற்குப் பின்பு அம்மா அடுப்புக் காரியங்களைக் கவனிக்கப் போய் விட்டாள். மல்லிகைப்பந்தல் கல்லூரி வேலையைப் பற்றி எல்லாரும் விசாரிக்கிற அக்கறையைப் பார்த்தால் அது தனக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் எதிர்பார்ப்பதும் நம்புவதும் அவனுக்குத் தெரிந்தது. ஏமாற்றத்தை ஏற்கவும் தாங்கிக் கொள்ளவும் அதற்கு ஆளாகிறவன் தயாராக இருந்தாலும் அவனைச் சுற்றியிருக்கிறவர்கள் தயாராயிருக்க விரும்பாத சில சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. தான் இப்போது இருக்கிற சூழ்நிலை அப்படிப்பட்டதென்று சத்தியமூர்த்தி மிக நன்றாக உணர்ந்திருந்தான்.

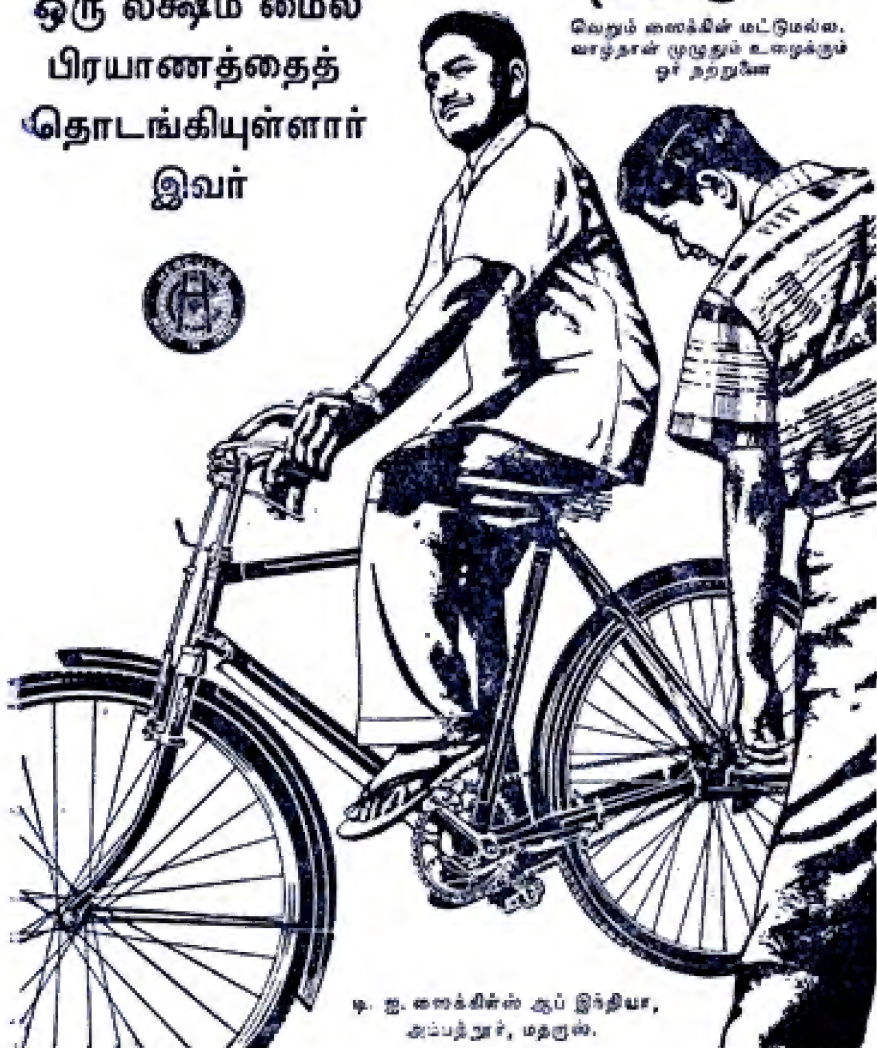
நீனயில் தான் இருந்தான். அப்பா படிவுன் வீடுகளுக்குச் சென்று வர வெளியே போயிருந்தார். அவர் திரும்பி வந்து மறுபடியும் இதைப் பற்றிப் பேச்சைத் தொடங்கினால் என்ன செய்வதென்று திகைப்பாகவும் இருந்தது அவனுக்கு. அந்த நிலையில் நண்பர்கள் யாராவது தேடிவர நேர்ந்து அவர்களிடம் மனம் விட்டுப் பேசினால்கூட நல்வதென்று நினைத்தான் அவன். ஆனால் அவன் எதிர்பார்த்தபடி நண்பர்கள் எவரும் அப்போது அவனைத் தேடி வரவில்லை. வெளியூரிலிருந்த நண்பர்கள் இருவரிடமிருந்து கடிதங்கள் வந்திருந்தன. அவன் குளித்துக் கொண்டிருந்தபோதே முதல் தபாலில் அந்தக் கடிதங்கள் வந்திருக்க வேண்டுமென்று தோன்றியது. தங்கை ஆண்டாள் தபால்காரரிடமிருந்து அவற்றை வாங்கிக் கொண்டு

இவர் இப்போதுதான் ஒரு புது ஹெர்குலிஸ் கைக்கிச் வாங்கியிருக்கிறார். இனி அடுத்த வரும் 25 வருடங்களில் இவருடைய அன்றாட சேவையில் ஒரு மட்டும் கைக்கிக்கும் மேலாக இவரைத் தாங்கிச் செல்லத் தயாராக இருக்கிறது இந்த கைக்கிச். இந்த சிரமமான பணியை அதாவதாய் சாதிக்கவல்லது ஹெர்குலிஸ். ஏனென்றும், இந்தியாவிலேயே மிகப்பெரியதும், மிகக் நவீன இயந்திர சாதனங்களுடையது மான தொழிற்சாலைவில் தயாராகிறது இந்த கைக்கிச். அது மட்டுமல்ல, உலகிலேயே மிகப்பெரிய கைக்கிச் தயாரிப் பாள்களான டியூப் இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ் லிமிடெட் (இன்விராந்து) ஸ்தாபனத்தின் தொழில் துட்பக்கட்டுறவுடன் தயாரிக்கப்படுகிறது. ஹெர்குலிஸ் கைக்கிச் சிறந்ததென மதிக்கப்படுவதில் ஆச்சரியம் எழுவதில்லை!

ஹெர்குலிஸ்

வெளும் கைக்கிச் மட்டுமல்ல,
வாஞ்சான் முழுதும் உதவக்கும்
ஒர் நற்றுகை

ஒரு லக்ஷம் மைல்
பிரயாணத்தைத்
தொடங்கியுள்ளார்
இவர்

டி. ஐ. கைக்கிச்ஸ் ஆப் இந்தியா,
அம்பத்தூர், மதுரை.

JWT/TTC/M/20506

ஆரோக்ய வாழ்விற்கு

அரிசி, எண்ணெய், நெய், உருளைக்கிழங்கு,
வெல்லம், பழங்கள், முட்டைகள்

இவைகள் வாங்கும்பொழுது **அக்மார்க்** முத்திரையிட்டவைகளையே வாங்குங்கள்

“அக்மார்க்” முத்திரையிட்ட பொருள்கள் உத்திய அளவாக
விவசாய உற்பத்தி (தரம் சரித்தல் மற்றும் குறிப்பிடல்)
சட்டத்தின்படி சென்னை மாநிலத்தில் அத்தாட்சிப் பெற்ற
வணிகியாபரிகளால் உத்திய அளவாக அனுமதி பெற்ற
பரிசோதனைகளில் கணிக்கப்பட்டு தயாரித்து விற்பனையாகின்றன.

“அக்மார்க்” குறிப்பிட்ட தரமடங்கும்,
தரத்திற்கும் உறுதியளிக்கிறது.
அத்தாட்சிப் பெற்ற தயாரிப்பாளர்களிடமும்
சட்ட நிறுவனங்களிடமிருமிருந்தும்
இதர சிவிலை விவரங்களிடமும் கிடைக்கும்.

விவரங்களுக்கு: ஸ்டேட் மார்க்கடிங் ஆபீஸ் விவசாயத்துறை

Archa

12- A, சிட்டித் தெரு, சென்னை-2

5,00,000
கடிகர்கள்

பருத்தி நூல்கள்

நெ. 100 வரை
நூல்கள்

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிட்., மதுரை

போன் : 3251 (6 லைன்கள்)

தத்தி : “ஹார்வி”

மில்ல்கள் : மதுரை, தாத்துக்குடி, அம்பாசமுத்திரம் (சென்னை ராஜ்யம்)
செராம்பூர் (மேற்கு வங்காளம்)

கைத்தறி, இயந்திரத் தறி, பின்னல் தறிகளுக்கான சகலவிதமான நூல்கள்

விசேஷ ரகங்கள் :

கயிறுகள் - விழுதுகள் - நாடாக்கள் முதலியவைகளுக்கான
விசேஷ நூல்கள் - தையல் நூல் முதலியன

தொழில் பருதைகளுக்கான :

டயர்-கார்டு வார்ப் வீட்டுகள், இத்தான்கள், கெட்டியானதும், சன்னமுமான
இழைகள் கொண்ட நூல், முறுக்கேற்றப்பட்ட பல இழைகள் கொண்ட நூல்கள்

மான்னேஜிங் ஏஜண்டுகள் :

ஏ. & எப். ஹார்வி லிமிடெட்

பாண்டியன் பிளாடம்

போன் : 2421 (4 லைன்கள்)

மதுரை

தத்தி : “ஹார்வி”

பண்டிட்
டீ. கோபாலாச்சாரிலின்

அருணா

ஸ்திரீகள் ஆரோக்ய
செளபாக்யத்திற்கு

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்
பிரைவேட் லிட்.
சென்னை - 17

வந்து வைத்திருப்பாள் என்று நினைத்துக் கொண்டு ஈர உடையைக் களையா மலே கடிதங்களை ஆவலோடு பிரித்தான் சத்தியமூர்த்தி. அவனைப் பொறுத்தவரை அப்போதிருந்த மன நிலையில் இரண்டு கடிதங்களிலுமே கவையிலாவத செய்திகள்தான் நிரம்பியிருந்தன. 'ஏதாவதொரு கல்லூரியில் விரிவுரையாளராக யிருந்து கொண்டே ஐ. ஏ. எஸ். தேர்வுக்குப் படித்து எழுதினால் உனக்கு இருக்கிற பொது அறிவுக்கும் புத்திக்கூர்மைக்கும் நிச்சயமாகத் தேறிவிடுவாய்' என்று சத்தியமூர்த்திக்குப் பிழைக்கும் வழியை உபதேசம் செய்திருந்தான் ஒரு நண்பன். பணக்கார வீட்டில் ஒற்றைக்கொரு பிள்ளையாகப் பிறந்து அந்த வீட்டின் முடிசூடா இளவரசனாக இருந்து வரும் இன்னொரு நண்பனோ காஷ்மீருக்கு உல்லாசப் பிரயாணம் புறப்பட இருப்பதாகவும் சத்தியமூர்த்தியும் உடன் வந்தால் தன் செவலில் அழைத்துப் போகத் தயாராயிருப்பதாகவும் எழுதி யிருந்தான். படித்துக் கடிதங்களை வைக்கும்போது சத்தியமூர்த்திக்குச் சிரிப்புத்தான் வந்தது.

"ஒரு நண்பன் வாழ வழி சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறான். இன்னொரு நண்பனோ வாழக்கையை அறுபவிக் ஆயிரம் மைல் பயணம் செய்து போய் வரலாம் என்று அழைக்கிறான்! எனக்கென்ன குறை?" - என்று பாதி வேதனையாகவும் பாதி வேடிக்கையாகவும் முணுமுணுத்த படி உடைமாற்றிக்கொண்டுவர உள்ளே சென்றான் அவன்.

திரும்பி வந்து பன்னிரண்டு பன்னிரண்டரை மணி வரை புத்தகம் படித்துக்கொண்டிருந்தான். புத்தகத்தை மூடிவைத்துவிட்டுப் படித்ததை அசைபோட்டுச் சிந்திப்பதில் சிறிது நேரம் கழிந்தது. அதற்குள் அப்பா வெளியிலிருந்து திரும்பி வந்தார். பகல் உணவுக்கு இரண்டு பேரும் சேர்த்துதான் உட்கார்ந்தார்கள். சாப்பிடும்போது தந்தை தன்னிடம் ஏதாவது பேசத் தொடங்குவார் என்று அவன் எதிர்பார்த்தான். ஆனால் அப்படி ஒன்றும் எதிர்பெறவில்லை. சாப்பிட்டு முடித்துக் கைகழுவுகிற வரை இருவரும் எதைப் பற்றியும் பேசிக் கொள்ளவே நேரவில்லை. வாயிலில் இரண்டாவது மெயில் தபால்காரன் சத்தியமூர்த்தியின் பெயரைச் சொல்லி ஓர் உறையை உள்ளே எறிந்துவிட்டுப் போனான். இப்போதும் ஆண்டாள் தான் போய் எடுத்து வந்தாள்.

"இதென்ன அண்ணா? மல்லிகைப்பந்தல் ஊரிலிருந்து வரும் கடிதம் கூட மல்லிகைப் பூமணம் மணக்கும்போலிருக்கிறதே?" என்று தங்கை அந்தக் கடித உறையைக் கொடுத்தபோது சத்

தியமூர்த்தி அதைக் கையில் வாங்கி யதுமே அந்த வாசனையை உணர்ந்தான். 'ஒருவேளை ஆர்டராக இருக்குமோ?' - என்ற பாவனையில் அப்பா அவன் முகத்தை ஆவலோடு நிமிர்ந்து பார்த்துக் தயங்கினார். உறையும் கிழியாமல் உள்ளே இருப்பதும் கிழியாமல் இரண்டு நூலிழை அளவுக்கு ஓர் ஓரமாக உறையைக் கிழித்து உள்ளே இருந்ததை எடுத்தான் சத்தியமூர்த்தி. கடித மடிப்பி லிடையே மலர்ந்த புதுமையோடும் இல்லாமல் நன்றாக வாடியும் இல்லாமல் நகங்கி வதங்கி மணக்கும் குடை மல்லிகைப் பூக்கள் இரண்டு இருந்தன. சத்தியமூர்த்தி ஆச்சரிய மடைந்தான். உறையில் குண்டு குண்டாக எழுதி யிருந்த முகவரி எழுத்துக்களைப் பார்த்த போதே அது கல்லூரி ஆர்டராக இருக்க முடியும் என்று அவனுக்குத் தோன்றவில்லை. இப்போது அது ஆர்டர் இல்லை என்பதும் நிச்சயமாகி விட்டது. 'ஆச்சரியம்' என்ற வார்த்தையோடு தான் அந்தக் கடிதமும் ஆரம்பமாகி யிருந்தது. எழுத்துக்கள் குண்டு குண்டாக வரி பிறழாமல் தேர்ந்து பழகின கை பூத்தொடுத்த மாதிரி இருந்தன.

"....உங்களுக்கு இந்தக் கடிதத்தை நான் துணிந்து எழுதுவதே ஆச்சரியமாக யிருக்கலாம். இதை எப்படித் தொடல் குவதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படியே எப்படி முடிப்பதென்றும். எந்த இடத்தில் முடிப்பதென்றும் கூடத் தெரியாமல் போகலாம். உங்களை எப்படி அழைத்து இந்தக் கடிதத்தை ஆரம் பிப்பது என்று சிந்தித்துத் தயங்குவதி லேயே அதிக நேரம் வினாக்க் கழிந்து விட்டது. அன்பின் பரிபூரணமான தன்மை கனிந்து நிற்கிறாற் போல ஓர் அழகிய அழைப்பைத் தேடினேன். அப் படிப் பல அழைப்புகள் அடுக்கடுக்காகத் தோன்றின. எந்தச் சொல் அதிக அழகாக யிருக்கும், எதை எழுதினால் உங்கள் மனம் கவரப்படும் என்றெல்லாம் நினைத்து நினைத்துத் தயங்கிய பின் எதையும் எழுதாமல் அழைக்கப் பட வேண்டிய அந்த இடத்தைப் புள்ளி களால் மட்டும் நிரப்பினேன். பிரிய முள்ள மனிதரை மனப் பூர்வமாகக் கூவி அழைப்பதில் மிகவும் ஆற்றல் வாய்ந்த பதச் சேர்க்கை எதுவோ அது அந்த இடத்தில் உங்களுக்குத் தோன்றட்டும். செய்யலாம், கூடாதா என்று தயங்கிவிட்டு. முடிவில் செய்யலாம் என்ற நம்பிக்கையுடன்தான் இதை எழுதுகிறேன். இதை எழுத எண்ணிய போதும், எழுதிக் கொண்டு இருக்கும் போதும், நான் அடைந்து கொண்டிருக்கிற உற்சாகத்தை இதற்கு முன்பு எப் போதும் அடைந்ததில்லை. வாழ்க்கை

யில் இப்படி முன் பின் சொல்லிக்கொள்ளாமல் வருகிற மகிழ்ச்சியை என்னென்பது? இப்படி உங்களுக்குக் கடிதம் எழுதத் துணிந்ததைப் பற்றியோ, எழுதியதைப் பற்றியோ நீங்கள் என்ன நினைப்பீர்கள் என்று எண்ணும்போது எனக்குப் பயமாகவும் தயக்கமாகவும் தான் இருக்கிறது. ஆனாலும் இதை நான் உங்களுக்கு எழுதித்தான் ஆக வேண்டும். நீங்கள் ஒரு பாடல்-அப்பாவிடம் இண்டர்வ்யூவின்போது சொல்லிக் கொண்டிருந்தீர்களே.....அந்தப் பாடல்தான் எனக்கு இப்போது என் மன நிலையை உங்களிடம் சொல்வதற்குத் துணையா யிருக்கிறது. நான் உங்களிடம் எதைச் சொல்ல வேண்டுமோ அதைச் சொல்லுவதற்குச் சரியான வார்த்தைகள் அந்தப்பாடலிலிருந்து தான் எனக்குக் கிடைக்கின்றன. செம்மண் நிலத்தில் மழை பெய்தாற்

போல் தான் நானும் இப்போது உங்கள் ஞாபகத்தில் இணைந்து உங்களைச் சார்ந்ததன் வண்ணமாக இருக்கிறேன். உங்கள் சேத்தாமரைப் பாதங்களைத் தான் நான் முதன் முதலாக என் கண்களால் பார்த்தேன். அந்தப் பாதங்களைப் பார்த்த பின் முகத்தைப் பார்க்கும் துணிவு எனக்கு வரவில்லை என்பதா, அல்லது அந்தப் பாதங்களிலேயே மேலே எதையும் பார்த்துத் தவிக்கும் அதிக நோக்க மில்லாமல் என் உணர்வுகள் யாவும் ஐக்கியமாகி விட்டன என்பதா-எப்படிச் சொல்வதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை நீங்கள் என் நிலையில் இருந்தால் இதை இன்னும் அழகாகச் சொல்லுவீர்கள். எனக்கும் சொல்லிக் கொடுப்பீர்கள். வேடிக்கையாகவோ, பிரமையாகவோ, உங்கள் பாதங்களைப் பார்த்தவுடன் எனக்கு ஒரு கற்பனை தோன்றியது. அப்பதே காட்சியாக என் கண்களுக்கு மட்டுமே தோன்றிய அந்தக் கற்பனை பைத்தியக்காரத்தனமாகவும் இருக்கலாம். ஆனாலும் பொய்யோ புனைவோ வேறும் பிரமையோ எதுவாயிருந்தாலும்

என் மனத்தில் தோன்றிய அழகை நான் சொல்லுவதற்கு எனக்கு உரிமை உண்டு. உங்கள் கால்கள் மிதித்துக் கொண்டு போகிற இடமெல்லாம் அப்படி நடந்து முடிந்த மறு கணமே ரோஜாப்பூப் பூத்துக் கொட்டுவது போல் பிரமையாய் யிருந்தது. இன்று மாலை தோட்டத்தில் போய் நின்று ரோஜாப் பூக்களைப் பார்த்தபோதும் இதையே நினைத்தேன். இந்தக் கடிதத்தை நான் உங்களுக்கு எழுத நினைத்ததற்குக் காரணம் வேறு. பெண்களால் சுற்றி வளைக்காமல் நேரடியாக எதையும் சொல்லிவிட முடியாது. எதையோ அவசரமாகவும் அவசியமாகவும் உங்களுக்குச் சொல்லிவிட நினைத்து வேறு எதை எதையோ வினாக்கு வளர்த்து எழுதிக் கொண்டு போகிறேன். அதற்காகவும் என்னை மன்னித்து விடுங்கள்.

'இண்டர்வ்யூ' முடிந்ததும் சாப்பிட்டு விட்டு நீங்கள் விடைபெற்றுப் புறப்படுகிற நேரத்துக்கு மழை வந்து என்னைப் பாக்கியசாலியாக்கியது. மழை வந்திரா விட்டால் உங்களைக் கல்லூரிக்கும் பஸ் நிலையத்துக்கும் கொண்டுபோய் விடுகிற வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியிருக்காது. மழை வந்திராவிட்டால் 'செம்புலப் பெயல் நீர் போல' என்ற உங்கள் உவமையை உங்களுக்கு முன்னாலேயே பிரத்யட்சமாக நான் புரிந்து கொண்டிருக்க முடியாது. உங்களைப் பஸ்ஸில் ஏற்றி

—அழகியா—

அனுப்பிவிட்டு விட்டுக்குத் திரும்பிய
தும் நான் திகைப்பு அடையும்படியான
காட்சி ஒன்றை இங்கே கண்டேன். அத
னுட்தான் இந்தக் கடிதத்தை நான் உங்
களுக்கு எழுத நேரிட்டது. நீங்கள் விண்
ணப்பம் அனுப்பியிருந்த அதே தமிழ்
விரிவுரைபாளர் பதவிக்கு இரண்டாவ
தாக விண்ணப்பம் செய்திருந்த முதியவ
வர் ஒருவரையும் வரவழைத்துப் பேசிக்
கொண்டிருந்தார் அப்பா. இதைப்
பார்த்ததும் அப்பாவின் மேல் கோபம்
கோபமாக வந்தது எனக்கு. நீங்கள்
பேசிய சில வார்த்தைகளால் அப்பா
வுக்கு உங்கள் மேல் கோபம் இருந்தா
லும் உங்கள் தகுதிகளையும் நிறமையை
யும் ஆர்வத்தையும் அவர் நன்றாகப்
புரிந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆனால்,

எங்கள் கல்லூரி முதல்வருக்கு என்ன
காரணத்தாலோ உங்கள் மேல் ஒருவித
மான வெறுப்புப் பதிந்து போயிருக்
கிறது. இந்த வேலைக்கு உங்களை நிய
மிக்கக் கூடாதென்பதை அவர் அப்பா
விடம் பிடிவாதமாக வற்புறுத்திக்
கொண்டிருக்கிறார். இரண்டாவதாக
மனுச் செய்துவிட்டு வந்திருக்கும் முதிய
வருக்கு முன் அதுபவமும் வயதும்
இருப்பதனும் அவரையே தமிழ் விரி
வுரையாளராக நியமித்து விடலாமென்
பது முதல்வரின் அபிப்பிராயமாக இருக்
கிறது. அந்தரங்கமாக அப்பாவுக்கு
அந்த முதியவரைப் பிடிக்கவில்லை. மல்
லிகைப் பந்தல் கல்லூரியின் இலட்சி
யங்களைப் புரிந்து கொள்ளாமல் 'சம்
பளம் அதிகம்' என்ற ஒரே காரணத்துக்
காக மட்டும் ஏற்கெனவே தாம் வேலை
பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற கல்லூரியை
விட்டு விட்டு அவர் மல்லிகைப் பந்த
லுக்கு வருகிறாரோ என்று அப்பா சந்
தேகப்பட்டுத் தயங்குகிறார். இந்த நிலை
யில் நீங்கள் ஒரு காரியம் செய்ய வேண்
டும். இந்தக் கணமே அப்பாவுக்கு ஒரு
கடிதம் எழுத வேண்டும். அதில் உங்கள்

இவ்விதம் ஆர்வங்களைப் பற்றியும் அப்பாவின் கல்விப் பணியைப் பற்றியும் குறிப்பிடுங்கள். இப்படி உங்களை வற்புறுத்துவதற்கோ, தூண்டுதலுக்கோ எனக்கு உரிமை இல்லை. ஆனால் உங்களுடைய பட்டுப் பாதங்கள் மறுபடியும் மல்லிகைப்பந்தலின் செம்மண நிலத்தில் நடக்கவில்லையானால் எனக்குப் பைத்தியம் பிடித்தாற் போல் ஆகிவிடும். இப்பொழுதே பைத்தியக்காரியாக மாறித்தான் இந்தக் கடிதத்தை எழுதத் துணிந்திருக்கிறேன். என்னால் உங்களை மறக்க முடியாது. கேட்பவர் மனத்தை வசீகரிக்கும் உங்கள் உரையாடல், தொழுவதற்கு ஆசைப்பட்டு ஏங்கச் செய்யும் உங்கள் பாதங்கள், இவை யெல்லாம் என் ஞாபகத்தில் பதிந்து கொண்டிருக்கின்றன. நீங்கள் மறுபடி மல்லிகைப்பந்தலுக்கு வந்து கல்லூரியில் வேலை பார்த்துக்கொண்டு இங்கேயே தங்கிவிட வேண்டும். என்னுடைய நினைவுகளால் இதற்காகத் தவம் செய்து கொண்டிருக்கிறேன் நான். நீங்கள் வருவது எங்கள் கல்லூரியின் அதிர்ஷ்டம். கல்லூரி முதல்வர்கூட உங்களுடைய தோற்றத்தினாலும் பேச்சுத் திறத்தினாலும் நீங்கள் மாணவர்களை அதிகம் கவரந்து விடுவீர்களோ என்று நினைத்துத்தான் பயப்படுகிறார். பிறருடைய சாமர்த்தியங்களை நினைத்து அவர்களை அருகில் நெருங்க விடாமல் பயந்து ஒதுங்குகிறவர்களில் மல்லிகைப் பந்தல் கல்லூரி முதல்வரும் ஒருவர். இதையெல்லாம் எண்ணி நீங்கள் அச்சமோ, தயக்கமோ அடைய வேண்டிய தில்லை. எனக்காகத் தயவு செய்து அப்பாவுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுங்கள். முக்கால்வாசி உங்களைப் பற்றி அவருக்கே நல்ல எண்ணம் இருக்கிறது. உங்கள் கடிதம் கிடைத்தால் அவர் முடிவு உங்களுக்குச் சாதகமாக மாறும். பரபரப்போடு எழுதிய இந்தக் கடிதத்தை யாருக்கும் தெரியாமல் நானே

இரகசியமாக எடுத்துக்கொண்டு சென்று தபால் பெட்டியில் போடப் போகிறேன். நான் இப்படி ஒரு கடிதம் உங்களுக்கு எழுதியது தவறானால் என்னை மன்னிக்கவும் நீங்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும். என்னால் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. உங்களைத் தவிர வேறொருவர் அந்தப் பதவிக்கு நியமிக்கப்படலாம் என்ற எண்ணத்தைக் கூட என்னால் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது. மல்லிகைப்பந்தல் ஊரையும், கல்லூரியையும் உங்களுக்கு மிகவும் பிடித்திருப்பதாகக் கல்லூரியைச் சுற்றிப் பார்க்கும்போது நீங்கள் என்னிடம் கூறிவீர்கள். அவ்வாறு உங்கள் மனத்தைக் கவர்ந்த ஓர் ஊருக்கு வருவதை நீங்கள் விரும்பத்தானே செய்வீர்கள்? ஆகவே அவசியம் நீங்கள் இங்கேயே விரிவுரை யாளராக வர வேண்டும். என்னை ஏமாற்றிவிடாதீர்கள் சார்!... உங்களை அவசியம் இங்கே எதிர் பார்க்கிறேன்.”

உங்கள், பாரதி.

—என்று கடிதம் முடிந்திருந்தது. “என்னை ஏமாற்றிவிடாதீர்கள் சார்!...” — என்ற வாக்கியம் ஒன்று மட்டும் அந்தப் பெண் அப்படியே எதிரே வந்து நின்று கொண்டு அழுவிய விழிகள் இரண்டையும் சுழற்றி வாய் திறந்து நேருக்கு நேர் செலுது போலவே இருந்தது. கம்மென்று நான்கு தாள்களிலும் குடை மல்லிகை மணம் கமழ்ந்தது. மெல்லிய ரோஸ் நிறக் கடிதத் தாள்களை மடித்து மீண்டும் உறையிலிட்டான் சத்தியமூர்த்தி. எதிரே நிற்குகொண்டிருந்த அப்பா நம்பிக்கையோடு அவனைக் கேட்டார்: “யார் எழுதியிருக்கிறார்கள் இதை? பிரின்ஸிபலா? கல்லூரி தீர்வாகியா? கடிதத்துக்குள்ளே பூக்களை வேறு வைத்திருக்கிறார்களே...?” ஒரு கணம் சத்தியமூர்த்தி ஒன்றும் சொல்லத் தோன்றுது தன் தந்தையின் முகத்தை நிமிர்ந்து பார்க்கக் கூச்சப் பட்டுத் தயங்கி நின்றான். (தொடரும்)

<p>நறுமணக் களிம்பு ஸான்டலக்ஸ் சுகந்த சுகம் உயர்நுகர்வுகளுக்கு</p>	<p>தெய்வீக மாதுமயத்திரிகை அமிர்தவசனி விரிவுரைகள், நெல்லைமடங்கள்.</p>	<p>இளநரைதூத்துக் கட்டில் செழிக்க காஷ்மீர்-குளம் ரான் ரொண்டில் உறையையுடுங்கள்.</p>
<p>நட்சன்கூடு-பலபாடி <small>மற்றும் 54 அரிய</small> மருந்துகள் மருந்துகள் விபரம் வேண்டுபவர்களுக்கு</p>		
<p>சுத்தமானது யூனிகான் தேன் இயற்கையானது</p>	<p>சோல் ஏனென்று: யுனிடெ கன்ஸர்ன் 34, பந்தர் தெரு. சென்னை-1. மதுரை, கோவை.</p>	<p>தஞ்சாவூர் சேவல் மார்க்கு 24 துபத்திகள் பள்ளர் டஸ்ஸு (ஆடை காப்பு)</p>

கடவுளைக் கண்டேன்

▽ காந்தன் ▽

பூபதியின் தங்கை கித்திரா ஒரு நவநாகரிக நங்கை. அவள், தெரு விளக்குகளைக் கொளுத்தும் முரட்டு ரத்தினத்தைக் காதுவித்தாள் என்பதை ஒப்புக் கொள்ளவே முடியவில்லை. படிப்பில்லாத அந்த முரடன்

தங்கையின் நல்வாழ்வுக்காக எதையும் செய்யத் தயாராக இருக்கும் ரத்தினம் ஒரு முரடன்; தங்கை கணகாவின் திருமணத் தன்று மணமாக ஒரு வந்த வேலப்பன் அரைப் பைத்தியம் என்று அறிந்து அடித்துத் துரத்து கிருன்; திருமணம் நிற்கிறது; அவள் தந்தையின் மூச்சும் நிற்கிறது. துவரம் தாங்காமல் ரத்தினம் விட்டை விட்டு வெளியேறி ராணுவத்தில் சேர்ந்து விடுகிறாள். ராணுவத்தில் விருந்து திரும்பி வந்த ரத்தினத்துக்குக் கணகா இறந்து விட்டாள் என்ற செய்தி அதிர்ச்சியைத் தருகிறது. பணக்காரனான பூபதியின் மகன் கத்தரம்தான் தன் தங்கையைக் களவு கப்படுத்திக் கைவிட்டு விட்டாள் என்ற உண்மை தெரிய வருகிறது. அவள் மீது கொலை காரன் என்ற பழி சுமத்தப் படுகிறது.....

கதை மடங்கி, மடங்கி, வளைந்து வளைந்து வளைந்து சென்று முடிவது போல் பாய்ச்சல் காட்டி விட்டு மீண்டும் தொடர்கிறது!

ராதாதான் பூபதி - அதாவது வில்வன்! கடைசியவரையில் அவருக்கு வேலை இருக்கிறது.

ரத்தினமாக வரும் கவியாண குமார் முரட்டு குலவும், காதுவளையும் நடிப்பதோடு கண்ணீர் விட்டுச் சோக ரணத்தையும் வெளிப்படுத்த முயன்றிருக்கிறார். ஆனால் சோகரஸம் அவருக்குக் கைகொடுக்க மறுத்து விட்டதே! என்ன செய்யலாம்! ரத்தினம் என்ற பாத்திரத்தைப் படைத்த கையோடு அவன் தங்கை கணகாவையும் படைத்திருக்கிறார் கதாநாயகர். ஆனால் அந்தப் பாத்திரம் சரியாக உருவாகவில்லை. கணகா பட்ட அவதிகன் போதா வென்று அவருக்குத் தோன்றியது போலும்! ஓர் அதாணைக் குழந்தையை அவன் தலையில் கட்டிக் கதைக்குத் திருப்பம் கொடுக்க முயன்றிருக்கிறார். அந்தக் குழந்தையின் பைத்தில் படம் பல தூறு அடிகள் வளர்ந்திருக்கிறது!

பூபதியின் மகன் கத்தரமும் கோணலாகப் போன பாத்திரம்தான்.

ஒரு பாத்திரத்துக்கு அபவாதம், களங்கம்; கண்ணீர் என்றெல்லாம் வந்தால் அதை ஏற்கச் சவுகார் ஜானலி வந்து விடுவது வழக்கமாகி விட்டது. அவர் நடிப்பில் விசேஷமாகக் கூற எதுவும் இல்லை. முத்துராமன் கத்தரமாக வந்து கதையைக் குழப்பி விடுவதற்குப் பெரிதும் உதவியாக இருக்கிறது.

நல்வயன் என்பதற்காக அவன் நெகிழ்ந்து விட்டான் என்பது சிலியா உவமில் மட்டுமே காணக் கூடிய அசம்பாவிதம்! அதுவும், ஓர் ஏழைப் பெண் மாதிரி வேடம் பூண்டு ரத்தினத்தைச் சந்திப்பது விந்தையான கற்பனை. ஆனால் தேவிகா அந்தப் பாத்திரத்தை ஏற்று நம் உள்ளம் குவிரத் தோன்றிக் கவியாண தோற்றத்துடன் வளைய வருகிறார்.

கதையிலுள்ள பொத்தல்களைச் சரிகைட்டச் சந்திரபாபு - நாகேஷின் உபகதை உதவிக்கு வருகிறது. பணக்காரனான பூபதியை ஏமாற்றி அவரது கணக்குப் பிள்ளை இம்பினி விரம் ரூபாயைக் கவர்ந்து கொண்டு போய் ஒரு சோபாவில் வைத்துத் தைத்து விடுகிறார். அதை அறிந்த பூபதி கணக்குப் பிள்ளையின் மகனான சந்திரபாபுவைத் தாஜா பண்ணுகிறார். சோபா காயலாய் கடைக்குப் போய் விடுகிறது. சந்திரபாபுவும் காயலாய் கடைக் காரனாக வரும் நாகேஷும் சேர்ந்து கொண்டு பண்ணுகிற தமாஷ்களும், அட்டகாச ஆர்ப்பாட்டங்களும் சற்று மிகை என்று தோன்றினாலும் எல்லோரையும் விழுந்து விழுந்து சிரிக்க வைக்கின்றன. சிறந்த ஹாலஸ் நடிக்க ராண சந்திரபாபுவடன் ஈடுகொடுத்து நடிக்கும் நாகேஷு பாராட்டுக்கு உரியவர்.

கதை, வசனம் தயாரித்தவர் சோர்ணம். கதை ஒரு மாதிரி இருந்தாலும் வசனம் தன்று விடுகிறது.

“நிபந்தை வைத்துக் கொண்டு”, “விடிய விடியப் பேசினாலும் தூக்கம் வராது” என்ற பாடல்கள் காநிஸ் நன்றும் ஒலிக்கின்றன.

சந்திரபாபுவின் தமாஷ்களுக்குக் கா கப் பட்டதை ஒரு நடவைய பார்த்து வைக்கலாம்.

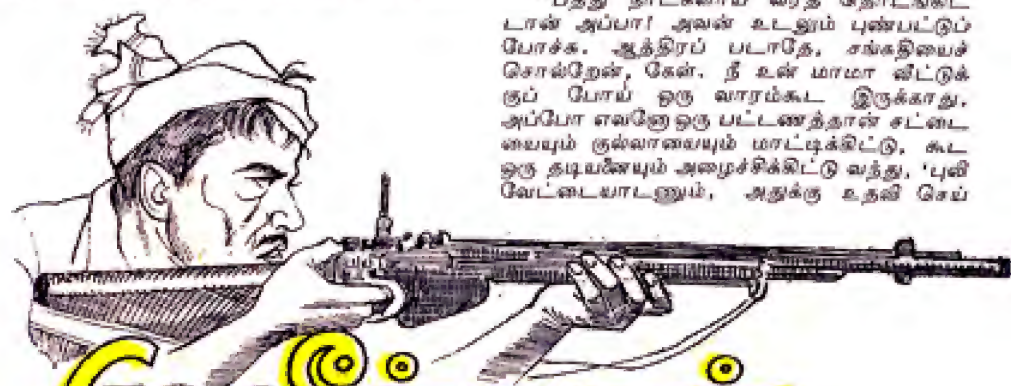
செங்குன்றத்தில் மூப்பது வீடுகள் இருந்தால் அதிகம். வீடுகளுக்கு விட்டத்திலிருந்து கரை வரையில் பனை மரமே ஆதாரம். குன்றைச் சுற்றி இரண்டு மைல் தூரத்துக்குச் செம்மண் மூன்றடி ஆழத்துக்கு நிறைந்து புன்செய்ப் பயிருக்கு என்று ஏற்பட்ட பூமி அது. ஊருக்கு வடபுறம் அடர்ந்த காடுகள், அவற்றில் யானை தவிர மற்ற எல்லாவிற்குக் காட்டு மிருகங்களும் வசித்து வந்தன. ஆனால் செங்குன்ற வாகிகள் அவைகளைத் தங்களுடைய சத்துருக்களாகக் கருத வில்லை. தங்களிடம் போல் வாழ ஆண்டவன் படைத்த ஜீவன்களே என்று நினைத்தார்கள்.

ஒரு நாள் பிற்பகல் மூன்று மணி யிருக்கும். ஒரு மாதத்துக்கு முன் மாமன் விட்டுக்குச் சென்ற செல்வப்பன் தனியில் ஒரு பெரிய மூட்டையுடன் திரும்பி வந்தான். கமையை

விழுந்தது. வர வர, ஒசையின் ஒலி வந்து தது. விழித்தும் விழிக்காமலும் இருந்தான்.

பிறகு விட்டுக்கு எதிராகவே, "ஊ...ஊ... ஆ...ஆ...ஹோ!" என்றவாறு சத்தம் கேட்கவே, செல்வப்பன் திடுக்கிட்டு எழுந்தான். அது ஒரு மிருகத்தின் குரல் என்பதில் சந்தேகமில்லை. புலியாயும் இருக்கலாம். ஆனால் புலிக்கு அவ்வளவு தீவக் குரல் ஏது? என்று துயரம்! படுக்கையில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த தன் பெற்றோர்களை, "எது கூவுது?" என்று ஆத்திரத்துடன் வினவியவாறே கதவைத் திறக்கப் போனான். அவனுடைய தாயும் தகப்பனும் அவனைத் தடுத்து உட்கார வைத்தார்கள். "அவன் முனிச் வரண்டா!" என்னுள் அவனுடைய தகப்பன். "ஊருக்குள்ளே வர மாட்டானே!" என்றான் செல்வப்பன்.

"பத்து நாட்களாய் வரத் தொடங்கி டான் அப்பா! அவன் உடனும் புண்பட்டுப் போச்சு. ஆத்திரப் படாதே, சங்கதியைச் சொல்றேன், கேள். நீ உன் மாமா விட்டுக் குப் போய் ஒரு வாரம்கூட இருக்காது. அப்போ எவனோ ஒரு பட்டணத்தான் சட்டையையும் குல்லாவையும் மாட்டிக்கிட்டு, கூட ஒரு தடியினையும் அழைச்சிக்கிட்டு வந்து, 'புலி வேட்டையாடனும், அதுக்கு உதவி செய்

முனிச்வரன்

சங்கரராம்

இறக்க அவனுடைய தாயும் தங்கையும் மூன் லைத்தார்கள். தங்கை அவசரமாக மூட் டையை அணித்தாள்.

வேர்க்கடலை, ஆள்வள்ளிக் கிழங்கு, வெங் காயம் முதலியவை கலந்து கிடந்தன. அவை களை உள்ளே பத்திரப் படுத்துப் பொறுப்பைத் தன் தாய்க்கு விட்டு விட்டு, அவனுடைய தங்கை வேர்க் கடலைகளை உடைத்துத் தின்ன ஆரம்பித்தாள். இதற்குள், அவனுடைய தகப்பனும் வரவே எல்லாரும் மாமன் விட்டு விஷயங்களைப் பற்றி வெகு நேரம் பேசி னார்கள். அவன் கொண்டு வந்த கணக்காய், பச்சைப் பசேரென்று இருந்ததால், அன்று இரவே சமைத்துவிட வேண்டும் என்று நிட் டம் போடப்பட்டது.

அன்றிரவு சாப்பாடு ஒரு விருத்து போல் இருந்ததால் அனைவரும் உண்டுக்களித்து உறங் கினர். படுக்கைக்குக் கப் நடத்து வந்த களைப் பால், செல்வப்பன் மரக் கட்டை போல் கிடந்து தூங்கினான். இரவு கயார் ஒரு மணி இருக்கும். அந்தத் தூக்கத்திலும், ஏதோ ஓர் ஒசை அவனுடைய காதில் இலேசாக

யறவங்களுக்கு, நூறு இருநூறு வேணுமின்னு தும் கொடுக்கிறேன்'னு சொன்னாலும், இந்தச் சங்கதி முத்தையன் காதிலே விழுந்த தும் அவன் வேட்டைக்கு வந்தவனைச் சுத்திக் கிட்டுத் திரிய ஆரம்பிச்சான்...."

"அப்போ அந்தப் பாவி துட்டுக்கு என்னு வேணுமின்னாலும் செல்வானே! முனிச்வரனைக் காட்டிக் கொடுத்திட்டான்னு சொல்லு!"

"முனிச்வரனை வேறு காட்டிக் கொடுக்கணு மாட்டா? அவன் பழுத்த பழமாக்கதே. போன பிறப்பிலே சாமியாராய் இருத்திறப்பான். இப்போ புலியாய்ப் பிறந்து விட்டான். காட் டிலே நினைச்சு இடத்துலே படுத்துக் கிடப் பான். இந்த ஊரிலே அவனைக் காணுதவங்க யாராவது உண்டா?"

"நானே எத்தினியோவாட்டி பார்த்திருக் கேனே, அப்பா! தலைவெடுத்துக் கூடப் பார்க்க மாட்டானே - முத்தையன் - முனிச்வரனைக் கடச் சொன்னுண்டு சொல்லு."

"முத்தையன் அதை ஒத்துக்க மாட்டேன் கிஞன். அவங்க போய்க் கொண்டே விருக்கிற போது, முனிச்வரன் இன்னொரு பக்கமாய்

முன்னங் காலுங்க மேலே தலையை வைச்சுக்கிட்டுப் படுத்திருந்தானும். முத்தையன் வேண்டாம், வேண்டாமின்னு சொல்லும்போதே பட்டணத்துக்காரன் கட்டுட்டானும்.....

“போய்! போய்! முத்தையனே கடச் சொல்லி யிருப்பான், அப்பா!”

“கட்டவன், கறுகெட்ட கஞதை, சாகடிக்கத்தான் செய்தானு? அதுவுமில்லை, கஞதைக்குக் கை நடுக்கம் எடுத்துக்கிட்டதோ, என்னவோ குண்டு முனீச்வரன் மேல் கழுத்தைத் துளைச்சுக்கிட்டுப் போயிட்டோதாம். முனீச்வரன் உறுமனும் புலம்பலுமாய்க் காட்டுக்குள்ளே ஓடிட்டானும், காயம் பட்ட புழியைத் துரத்தினால் ஆபத்துன்னு அத்தப் பேடிப் பயலுக்கு யாரோ சொல்லி யிருந்தாங்களாம். அவ்வளவுதான், ஸ்டட்டையைக் கட்டிக்கிட்டு, வந்த வழியைத் தேடிக்கிட்டு ஓடிட்டான்.....”

“நீங்கனும் அவனை விட்டுடங்க!” என்றான் செல்வப்பன் எரிச்சலோடு. “அவன் துப்பாக்கியைப் பிடுங்கி முனீச்வரனைக் கொன்று போட்டிருக்கக் கூடாது? இதோ அழுவுதே!” இப்பொழுது ஊருக்கு வடப்புறத்தில் முனீச்வரன் தினக் குரலில் புலம்புவது கேட்டது.

“முனீச்வரன் இப்படி வலியோடு தவிக்கிறது எனக்குத் தாங்க மாட்டியே, அப்பா! நம்ம ஊருக்கு ஒரு தீங்கும் வராமல் காக்கும் முனீச்வரனின்னு தாத்தா அடிக்கடி சொல்வாரே அப்பா - அதோ, அதோ! நான் உங்களுக்கு நன்மை செஞ்சதுக்கு இதுதானுடா எனக்கு தீங்க செஞ்ச உபாகாரயின்னு கேக்கிறுப் போவ இருக்குதே!” செல்வப்பனின் வானிப உள்ளம் துடித்தது.

பிறகு, எதையோ நினைத்துக் கொண்டவன் போல், “நரும் அண்ணன் கூடவா கம்மா இருத்தது?” என்று

வினவினான். தருமன் சொல்லப்படுகிறதில் சிறிது வயதில் பெரியவன். செல்லப்பனைப் போலவே இளகிய மனம் உள்வான். எவ்வித நற்பணிக்கும் அஞ்சா நெஞ்சத்தோடு முன்னால் வருபவன்.

“அது ஒரு பெரிய கதை யடா! அவன் கோபத்திலே முத்தையனைக் குத்துவிராய் அடிச்சிட்டான். முத்தையன் மூன்று நாட்களுக்குப் பேச்சு மூச்சில்லாமல் கிடத்தான். எல்லாரும் சேர்ந்து தருமனை மணியினுத்தாளுக்கு அனுப்பிச்சிட்டாங்க. அவன் இப்போ அங்கே பெரிய ஆத்தா விட்டிலே தான் இருக்கான்.”

எதையோ நினைத்துக் கொண்டவன் போல், “ஏன் அப்பா, முனிச்சுவரனை சுட்டியாலே குத்திக் கொல்ல முடியாது?” என்று கேட்டான் செல்லப்பன்.

“வேண்டாமுடா! வேண்டாமுடா! என்ன இருந்தாலும் முனிச்சுவரன் புவி இல்லையாடா? சாஹி சமயத்திலே கோபத்திலே ஆள் மேலே விழுந்தாலும் விழுவான். அப்புறம், சுட்டிப் பாய்ச்சல் எவ்வளவு நோவைக் கொடுக்கும்? அது பாவுமில்லையா?”

“ஆமாம், அப்பா! ஆமாம், அப்பா! அந்த யோசனையை விட்டுடேறேன். எவ்ளோ கலகம் செஞ்சாண்டு இருந்த துப்பாக்கிக்கிளையெல்லாம் பிழங்கிக்கிட்டுப் போயிட்டால் கிளை, ஏன், அப்பா! மாட்டரசன் கோட்டையைத் தாண்டித்தானே மணியினுத்தாளுக்குப் போக வேணும்?”

“இது ஒரு பக்கம், அது ஒரு பக்கமுடா. வேடன் சாவடிக்குப் போய், கிழக்கே ஏழு கல்லுப் போனால் மாட்டரசன் கோட்டை வந்து. மேக்கே, எட்டுக் கல்லுப் போனால் மணியினுத்தான் வந்து. எல்லாம் காலியிலே யோசிக்கலாம், படுத்துத்தூங்குடா. இன்னும் பொழுது விடிய எவ்வளவோ நேரம் இருக்குது” என்று அவன் தகப்பன் வற்புறுத்தவே, செல்லப்பன் படுத்துத் தூங்கினான்.

மறுநாள் காலை யில் செல்லப்பன் எழுந்த போது, வேகு நேரமாகி விட்டது. அவசரம், அவசரமாகப் பல் விளக்கிக் கொண்டு, தன் தாயார் தயிருடன் போட்ட பழையதை உண்டான். பிறகு, தன் நண்பன் தருமனைக் காணப்போவதாகவும் திரும்புவதற்கு இரண்டு மூன்று நினைங்கள் ஆளுதும் கலையிப்பட வேண்டாம் என்று தன் பெற்றோர்களிடம் கூறிவிட்டு, செல்லப்பன் புறப்பட்டான்.

செல்லப்பன் சென்று நான்கு நாட்களாகி விட்டன. அவனுடைய தாயாருக்குச் சிறிது சஞ்சலம் ஏற்படத்தான் செய்தது. “ரெண்டு பின்னகளுக்குப் பொல்லாத துணிச்சல் ஆச்சே! நல்லதனமாய்த் திரும்பி வரவேணுமென்று இருக்குது” என்று அவள் ஏங்கினாள்.

“அவங்க அறிவாளிங்க. கசமாத் திரும்பி வருவாங்க. நீ கவலைப்படாதே” என்று

“பல வரத்தியங்களுக்குக் கீங்க கட வரத்தியத்தைப் பழக என்ன காரணமோ?”

“வீட்டுச் சங்கடம்தான்!”

அவனுடைய கணவன் தேற்றினான்.

ஆயினும் செல்லப்பனின் தாயார் வேலையில் மனம் ஒவ்வாமல் சமையல் செய்ய ஆரம்பித்தான். அப்பொழுது தெருவில் ஏதோ சத்தடி உண்டாகவே, மற்றவர் களைப்போல் அவளும் விட்டிவிடுத்து வெளியே வந்தாள்.

சிலர், “மாட்டரசன் கோட்டை மிட்டாதார்?” என்று இரகசியமாகச் சொல்லிக்கொள்வது, அனைவருக்கும் கேட்கத்தான் செய்தது. மிட்டாதார் ஒரு பெரிய காணிக்கைப்போன்ற நாயைப் பிடித்துக்கொண்டு நடத்தார். அவ்வது நாயே மிட்டாதாரை இழுத்துக் கொண்டு சென்றது என்று சொல்லலாம், அவருக்கு

இருபுறங்களிலும் இரண்டு போலீஸ் சேவர்கள் துப்பாக்கியுடன் நடந்தார்கள். செல்லப்பனின் தாயார் கும்பலில் ஒருவளை அழைத்து விசாரித்தாள்.

“அவங்க கோட்டையிலே எதுவோ நிரூட்டுப் போயிட்டுதாம்.”

“அவங்களுக்குக் கோட்டை இருக்குதா என்ன?”

“பெரிய கோட்டை ஒன்னும் இல்லை, அண்ணி. அதில் கவருங்க நானு பக்கத்திலே யும் ஒர்ப்பா இருக்குது. உள்ளே துழையற துக்குப் பத்தடி உயரத்திலே ஒரு பெரிய கதவு இருக்குது. ஆனால் அவங்க மாட்டுப் பட்டி இன்னும் பெரிசு. இப்போ பட்டிகுடப் போதலையாம். அவங்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கிலே மாடுங்க இருக்குது. அதனாலேதான் யாரோ மாட்டு அரசன்னு பேரை வைச்சுப் புட்டான்.”

“ஆமாம், அந்த நாய் என்னத்துக்கு?”

“நாயா அது? எருமையாட்டம் அல்ல இருக்குது. அது மோப்பத்தாலே நிருடின வன் எங்கே போயிருந்தாலும் கண்டு பிடிச்சுடு மாம். அதன் வீலை ஆயிரம் ரூபாயாம் அண்ணி!” என்று கூறிவிட்டு, வேகமாய்க் காட்டை நோக்கி நடந்த கும்பலுடன் அவளும் சேர்ந்து கொண்டாள்.

காடு தெருங்க, தெருங்க, “என்னங்க, நாய் காட்டிலே இழுத்தடிக்கும் போல் இருக்குதே” என்றான் ஒரு சேவகன்.

“என்ன பயம், அய்யா? இரண்டு துப்பாக்கிகள் இருக்கின்றன. ஒரு நாயும் இருக்கிறது” என்றார் அவர் அவட்சியமாக. அவ்வட்டாரத்துக்கெல்லாம் பெரிய வேட்டைக்காரர் என்று அவர் பெயர் எடுத்தவர்.

இப்பொழுது காட்டின் அமைதியைக் குலைத்துக் கொண்டு, “படார்!” என்று ஒரு குண்டு வெடித்த சத்தம் கேட்டது. அனைவரும் சட்டென்று நின்று விட்டார்கள்.

“ஒரு பத்து நிமிஷம் பொறுக்கலாமுங்க. துப்பாக்கி வச்சிருக்கிறவன்விட்டு வெகு தூக்கிரதையாய்ப் போகணுமுங்க” என்று பெரிய போலீஸ் சேவகன் எச்சரிக்கை செய்தான்.

மிட்டாநாளுக்குச் சிறிப்பு வந்தது. சில நிமிஷங்களுக்குள் காட்டிலிருந்து ஒரு பாட்டு இளம்பியது. அது ஒரு கவிஞரின் கவிதை அல்ல. எவனோ காட்டான், தன் உள்ளக் கவிதை வெளியிட்டுக் கொள்ளும் வகையில் தன் இஷ்டம் போல் பிள்வருமாறு பாடினான்: "காட்டரசன் தலிப்பைத் தீர்த்த மாட்டரசன் கோட்டைக்காரரே! உங்களுடைய குட்டிங்க நல்லா இருக்கணும். உங்க மாட்டு மந்தைங்க ஆறப் பெருக்கணும்."

மிட்டாதார் திகைத்து நின்றார். "யார் அப்பா அவன்?" என்று நாயைக் கேட்டி யாகப் பிடித்துக் கொண்டு அவர் விரைந்து சென்றார். சில நிமிஷங்களுக்குள் காட்டி வின்ற வெளியே வந்து கொண்டிருந்த செல்வப்பன் அவரைப் பார்த்து விட்டான்.

அடுத்த நொடியில், "கும்பிடுறேனுங்க, எசமான்! கும்பிடுறேனுங்க! இதோ, உங்க துப்பாக்கி. நானே கொண்டு வந்து தர வேணுமின்னு இருந்தேனுங்க. நான் திருடன் இல்லை. எங்க முனிச்சுவரன் தலித்த தலிப்பை என்னாலே பொறுக்க மாட்டான்லீங்க. அது ஒரு புவிதானுங்க. ஆனால் பழுத்த பழமுங்க. அதாலே எங்க ஊருக்கு ஒரு தீங்கும் இல்லை. எங்களுக்கு நோய் நொடி வராது காத்த சாமின்னு நாங்க நினைச்சோமுங்க. அதை ஒரு பாதகன் மேல் கழுத்துலே கட்டிட்டு, ஒடிட்டானுங்க. எந்தக் காயமாக இருந்தாலும், நாக்காலே நக்கி, ஆத்திக்கு முங்க. ஆனால் மேல் கழுத்தை எப்படி நக்கிக்கும்? திராட தும்பம் அதுக்கு வந்துட்டுது சீப் பிடிச்ச, தலியாத் தலிச்சது. அது செத்

தால் ஒழிய அதன் தும்பம் நீங்காதன்னு தெரிஞ்சுக்கிட்டேன். எனக்குக் குறி பார்த்துச் சுடத் தெரியுமங்க. ஆனால் துப்பாக்கி கிடைக்கல்லியே! யாரும் தரமாட்டேன்னிடீ டாங்க. அதனாலே, நம்ப கோட்டையிலே ரெண்டு நாள் வேலை செஞ்சு, துப்பாக்கியோடு மதிவேறிக் குதிச்சு, நேராய் முனிச்சுவரன் கிட்டே வந்துட்டேனுங்க. நான் திருடன் இல்லைங்க. முனிச்சுவரன் நோவாலே எப்படித் துடிச்சிருப்பானோ! சீழ் பிடிச்ச, புழுப்பூத்துப் போச்சுங்க! நீங்களே வந்துப் பாருங்க" என்று அழுதவாறு மிட்டாநாரைப் புலியின் இடத்துக்கு அழைத்துச் சென்றான். கும்பனும் பின்பற்றியது.

புலியின் கழுத்திலிருந்து நித்தும் புழுக்களை அவர் பார்த்தார். அவர் மனம் இளகியது. "எதற்கும் என்னை நீ கேட்டிருக்கலாம். சரி, போனது போகட்டும். உன் மனத்தை நான் நன்றாய்த் தெரிந்து கொண்டேன். என் னிடம் வேலைக்கு வருகிறாயா? சாப்பாடு துணி மணி எல்லாம் போக மாதம் லாப்பது ரூபாய் கொடுக்கிறேன்" என்றார் மிட்டாதார்.

செல்வப்பன் கைகளைப் பினைத்தான். "எசமான்! நான் காட்டிலே பிறந்தவன்; வளர்த்தவன்; காட்டிலேயே வாழ்வெனு மின்னு இருக்குது!" என்றான்.

மிட்டாதார் அவனை ஒரு கணம் உற்றுக் கவனித்தார். "சரி, அப்படியே செய்! உனக்கு ஏதாவது தேவையாயிருந்தால் என்னை வந்து பார்" என்று பெருத்தன்மைவுடன் கூறி விட்டுச் செல்வப்பன் முதலானோரின் தொடர அவிடத்தை விட்டு நகர்ந்தார்.

அழகிய

பளபளப்பான

கூந்தலின்

ரகசியம் ...

பெரிய மற்றும் சிறிய புட்டிகளில் கிடைக்கும்.

தி கஸ்தரா டெமிகல் கோ. லிட்.
கஸ்தரா-29.

தெல் தீர்ந்தல் கிள : 5043, கோட்டை, மதுரை-1

கேசம் அழகு பளபளப்பும் மிகுந்த விளக்குவதில் ரகசியம் ஒழுங்கான பாஸ்டிரால் மட்டும் இல்லை. சரியான கூந்தல் கைத்தந்த தேர்ந்தெடுத்த உப யோகிப்பதிலும் இருக்கிறது.

கால்கெமிகோவின் காஸ்ட்ரால் தவறாமல் உப யோகித்து வந்தால் அழகான கூந்தல் செழிப்பாக வளருவதுடன், தலைமயிர் உதிர்வதும் நிற்குமென்ப கதை தெரிந்து கொண்டவர்கள் அதையே கேட்டு வாங்குகின்றனர்.

காஸ்ட்ரால்

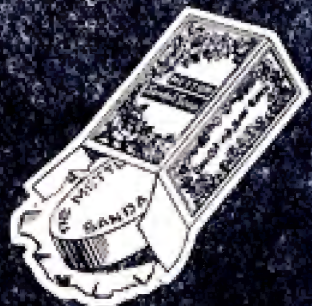
சிறந்த நறுமணமுடைய

ஆமணக்கெண்ணை

தேசிய பாதுகாப்பு நிதிக்கு தாராளமாகப் பொருள்களை வழங்குங்கள்

அம்மாடி, என்ன சுகம்!
ஆனந்த ஸ்நானம் ... நாள்
முழுதும் சந்தன நறுமண
உணர்ச்சி! குளிப்பிற்கே புதிய
தொரு இன்பத்தை வழங்க...
மேனி வனப்பை வளர்க்க
மேட்டூர் சந்தன சோப்!

மேனி அழகிற்கு
மேட்டூர்
சந்தன சோப்

மேட்டூர் கெமிகல் & இண்டஸ்ட்ரியல்
கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்
மேட்டூர் தலை R. S. செயல் தீவகர
மாணாதுவ ஏஜெண்ட்ஸ்
செஷனலி பிரதர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

பரிசு பெறும் கலைஞர்கள்

கலைஞர்களில் பல ல்கை உண்டு. நீண்ட காலமாகத் தங்கள் துறையில் கீர்த்தியுடன் விளங்குபவர்கள்; நீண்ட காலத்துக்கு முன் தங்கள்

துறையில் புகழுடன் விளங்கி இன்று புகழ் குன்றியும் அதிலேயே நீடிப்பவர்கள்; பழங்காலத்தில் கியாதியுடன் விளங்கி இன்று மக்களின் நினைவிலிருந்தே அடியோடு கழன்றுபோனவர்கள்; நெடு நாட்கள் கலை உலகிலிருந்து சமீபத்தில் தான் புகழுக்கு உரித்தானவர்கள்; கலை உலகின் ஒரு துறையில் புகழ் பெற்று, அந்தப் புகழ் மங்கியபின் வேறொரு துறையில் ஈடுபட்டுப் பெயரெடுத்தவர்கள்—இப்படி.

அப்பறம், இன்றைய 'பாப் புலர்' நட்சத்திரங்கள் இருக்கவே இருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு தமிழ் நாட்டுச் சங்கீத நாடக சங்கம் பதக்கமளித்துக்

கௌரவிக்கப் போகும் இருபத்து மூவரில் இந்த எல்லா வகைகளையும் சேர்ந்தவர்களைக் காண்கிறோம்.

இவர்களில் இன்று புகழ் குன்றியவர்களையோ அடியோடு அஸ்தமித்தவர்களையோ அவர்களுடைய இன்றைய நிலையை வைத்து மதிப்பிடலாகாது. சிலரின் பெயரைக் கூடக் கேள்விப்பட்டதில்லையே என்பதற்காகத் தேர்வு செய்த சங்கீத நாடக சங்கத்தையும் குறை

கோதண்டராமய்யர்
(கடம்)

மாரியப்ப சுவாமி
(சாமித்தியகர்த்தா)

ரம்பர் விஜயராகவாச்சாரியார்
(தாரிகதை)

துரையப்ப பாகவதர்
(கோட்டுவாத்தியம்)

மருட்காபுரி
கோபாலகிருஷ்ணய்யர்
(வயலின்)

வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை
(கொன்னக்கோல்)

கல்லைடைக்குறிச்சி
ராமலிங்க பாகவதர்
(பாட்டு)

செர்ல்விடக் கூடாது. ஒரு காலத்தில் தங்கள் துறையில் பிரபலமாக விளங்கிய அந்தக் கலைஞர்களுக்குப் பரிசு வழங்குவதோடு எதிர்காலத்தைப்பற்றி அவர்கள் கவலைப்படாதபடியும் சர்க்கார் வசதி அளிக்க வேண்டும் என்று உணர்வு ஏற்பட வேண்டும்.

இசை, நடனம், நாடகம், சினிமா முதலிய துறைகளைச் சேர்ந்த கலைஞர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு மேல் 'ஃபீல்ட்' டில் இருக்க முடிவதில்லை. மற்றத் தொழில்களுக்கும் கலைக்கும் இது ஒரு பெருத்த வித்தியாசமாகும். அவர்களைப் பொது மக்களுக்கு

கின்றனர் சங்கீத நாடக சங்கத்தினர். பிடிவாத்தியத்தில் தேர்ந்த மருங்கா புரி கோபாலகிருஷ்ணய்யர் அந்தக் காலத்தில் நல்ல சாரம் படைத்தவராக இருந்ததால், கவாமி விவேகானந்தர் மாணு மதுரைக்கு விஜயம் செய்திருந்த போது, பாடி அவ

வழுவூர்
ராமையா பிள்ளை
(பாட நட்பு)

எம். என். ராஜம்
(நாடக நட்பு)

எம். ஆர். ராதா
(நாடக நட்பு)

நினைவுபடுத்திப் பரிசு வழங்கும் தல்ல வழக்கத்தைக் கடைப்பிடித்து வரும் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறோம்.

மாரியப்ப கவாமிகள், கல்விடைக்குறிச்சி ராமலிங்க பாகவதர், சங்கீத கலாநிதி மருங்கா புரி கோபால கிருஷ்ணய்யர், திருக்கடையூர் சின்னையா, வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை, கே. என். ரத்தினம், புனியம்பட்டி கப்பா ரெட்டியார், எஸ். ஜே. ஆசாரியா, ஓய். வி. ராவ், கே. சாரங்கபாணி, என். எஸ். கே. மதுரம், ச. து. க. யோகியார் ஆகியோர் மக்களிடையே எவ்வளவு பிரபலமும் பெற்றிருந்தார்கள் என்பதையும் இவர்களில் சிலர் எவ்வளவு

ரது ஆசிரியா தந்தைப் பெற்றிருக்கிறார். இன்னிலியரிங் கல்லூரியில் பயின்று ரூபர்வைச ராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த தஞ்சாவூர் துறையப்ப பாகவதர் சங்கீத வித்வான் களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளைப் பத்திரிகையில் எழுதிப் பிரபலமானவர். ஆறு வயதிலிருந்தே அமெச்சூர் நாடகங்களில் நடித்துக் கொண்டிருந்த திரு. ஓய். வி. ராவ் 1926-ம் வருஷம் பம்பாயில் 'நீரா' என்ற ஊமைப் படத்தில் கதாநாயகனாகத் தொன்றியதோடு, சதி கலோசனா என்னும் முதல் கன்னட திரைப்படத்தை டைரக்ட் செய்த பெருமையையும் தேடிக்கொண்டவர். ஆதி காலத்தில்

மேலிருந்து கீழ்: திருக்கடையூர் என். சின்னையா (தலு), கே. என். ரத்தினம் (நாடக நட்பு), ஓய். வி. ராவ் (நாடக நட்பு), எம். ஆர். ராதா (நாடக நட்பு), என். எஸ். கே. மதுரம் (நாடக நட்பு), என். எஸ். கே. மதுரம் (நாடக நட்பு)

வெற்றிப் படங்களாக ஓடிய சித்தாமணி, சாகித்திரி படங்கள் இவரது திறமைக்கு இன்றும் சான்றுக விளங்குகின்றன.

அந்தக் காலத்தில் நாடகக் கம்பெனி நடத்தி நல்ல பேர் வாங்குவதென்பது கஷ்டமான காரியம். மதுரை ஜில்லாவில் 1925-ம் வருஷம் புளியமாநகர் ஒரிஜினல் பாய்ஸ் கம்பெனியைத் தொடங்கி, இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு மேல் நடத்திப் பல நல்ல நடிகர்களைத் தயாரித்துக் கொடுத்தவர் புளியம்பட்டி கப்பாரேட்டியார். தேவி நாடக சபையை நிறுவிப் பல தமிழ் நாடகங்களை வழங்கியவர் திரு கே. என். ரத்தினம்.

தமிழ்ப் படங்களைப் பார்க்க வேண்டும், அதுவும் ஹாஸ்யப் படங்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவலைத் தூண்டும் முறை

சிரோமணியும், சாகித்திய சிரோமணியுமான ஹரிகதை ஸ்ரீ எம் பார் விஜயராகவாச்சாரியார் அவர்கள், நாட்டிய கலா கேசரி வழுவுர் ராமையா பிள்ளை அவர்கள், ஏ. வி. எம். என்ற மூன் றெழுத்தை வெள்ளித் திரையில் பொன்னால் (14 காரட் அல்ல) பொறித்துக் கொண்ட ஏ. வி. மெய்யப்பன் அவர்கள். தமிழ் நாட்டுத் திரைப்பட உலகின் தனிப்பெரும் தாரகையான விவாஜி கணேசன் அவர்கள், நாடகக் கதாசிரியர் ரா. வேங்கடாசலம் அவர்கள், ஒளிப் பதிவு நிபுணர் ஜிதன் பானர்ஜி, ஒளிப்பதிவு நிபுணர் வி. எஸ். ராகவன் அவர்கள் ஆகியோர் பல ஆண்டுகளாகத் தத்தம் துறையில் கியாதிபுடன் விளங்குபவர்கள்; நிச்சயமாகப் பரிசு பெற வேண்டியவர்கள்.

என். எஸ். கே. மதுரம்]
(நாட்ப நாடக)

ஓம். வி. ராம்
(கட்டி)

ஏ. வி. மெய்யப்பன் ,
(தயார்ப்பாவி)

யில் நடித்து ரஸிகர்களின் உள்ளங்களைக் கவர்ந்தவர் ஸ்ரீமதி என். எஸ். கே. மதுரம். திரு கே. சாரங்கபாணியும், 'என் மனைவி', 'வாழ்க்கை' முதலிய ஹாஸ்யப் படங்களில் நடித்து நல்ல பேர் வாங்கியவராயிற்றே.

மன்னிவிருந்து உயிரினத்தைச் சிருஷ்டிக்கும் பிரமனைப் போல் மன்ன பாணியிலிருந்து கானரசத்தை வயத்தின் மூலம் சிருஷ்டிக்கும் உமையாள்புரம் கோதண்டராமய்யர் அவர்கள், வேதாந்த

கும் நம் மனமார்த்த வாழ்த்துக் களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளி ரோம்; பரிசு வழங்கும் தமிழ் நாட்டுச் சங்கீத நாடக சங்கத் துக்கும் நம் வாழ்த்துக்கள்.

இன்று தாங்கள் இடம் பெற்றுள்ள விவிமாத் துறையி லேயே பரிசு பெறத் தகுதி வாய்ந்த எம். ஆர்.ராதாவும், எம். என். ராஜமும் பூர் வாசிரம நாடக நடிகர்கள் என்ற முறையில் பரிசுக்களைப் பெறுகிறார்கள்.

பரிசு பெறும் எல்லாக் கலைஞர்களுக்கும் நம் மனமார்த்த வாழ்த்துக் களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளி ரோம்; பரிசு வழங்கும் தமிழ் நாட்டுச் சங்கீத நாடக சங்கத் துக்கும் நம் வாழ்த்துக்கள்.

மேலிருந்து கீழ்: விவாஜி கணேசன் (தடக), கே. சாரங்கபாணி (தடக), எஸ். டி. எஸ். யோகியார் (தடக கதை ஆசிரியர்), ஜிதன் பானர்ஜி (ஒளிப்பதிவு தடக), வி. எஸ். ராகவன் (ஒளிப்பதிவு தடக).

தைல எரின்

வாழ்நிறிலே தங்கள் குட்டிகளைக் கவக்கப் பைலை உடைய பிராணி எது என்று கேட்டால் நீங்கள் உடனே கங்காடு என்று பதில் சொல்லீர்கள். ஆனால் கங்காடுவைத் தவிர இன்னும் பல பிராணிகளுக்கும் இம்மாதிரியான பை இருக்கிறது. இம்மாதிரியான பைபையுடைய பிராணிகள் ஆஸ்திரேலியாவில் தான் வாழுகின்றன. நீங்கள் வீடு காண்பது அதைவிட - ஆஸ்திரேலியாவிலேயே மாமீசம் எப்போதும் மிகப் பெரிய மார்ஸு-பீயில் - அதாவது பைபையுடைய பிராணி இதுதான். ஆஸ்திரேலியாவை அடுத்ததுள்ள டாஸ்மேனியா என்ற நிலின் காடுகளில் இது வசிக்கிறது. இதை டாஸ்மேனியன் ஒதாய், டாஸ்மேனியன் புவி என்றும் கறுவாரர்கள். ஒதாயைப் போன்ற முகமும் உடல் அமைப்பும் இருப்பதாலும், புவிமையப் போல முதுகிலும் பின்புறத்திலும், தொண்டிலும் வளிக்கோடுகள் இருப்பதாலும் இவைகளை இப்படி அழைக்கிறார்கள். டாஸ்மேனியாந் நிலில் மக்கள் குடிபெற ஆரம்பித்த காலத் தொடர்பு இதை அதிகமாகக் கொண்டு வருவதால் இதன் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. வல்லாய் என்ற சிறிய இனக் கங்காடு, பைபையுடைய மற்றச் சிறிய

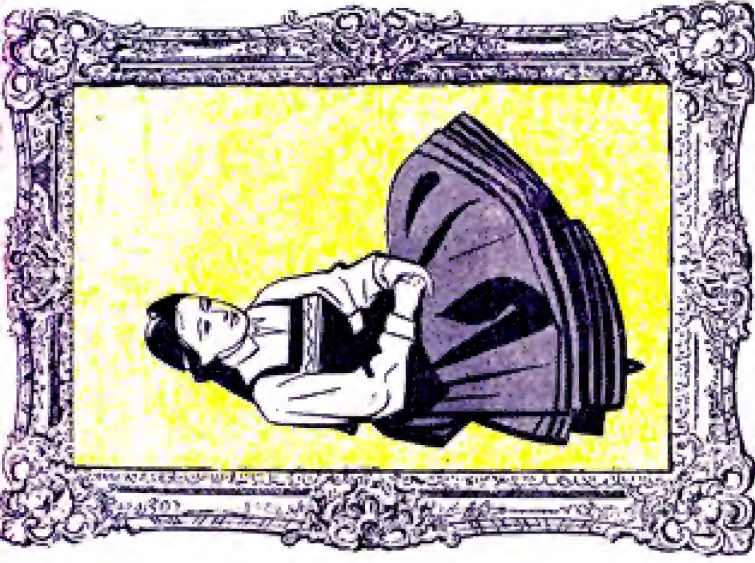
பிராணிகள். எலி, பறவை, பல்லி இவைதான் இதன் ஆகாரம். அதைவிட ஆடு, கோழிகளையும் விருமபிசு சாப்பிடுகின்றன.

பைமமாக ஒடக் கூடிய பிராணியல்ல இது. ஆனால் தன் இரையைத் துரத்திச் செல்லும் போது களைப் படைவதில்லை. அவைகளை அடைவதற்குப் குபிரென்று பாய்ந்து கொண்டு வரிகிறும், நாவின் பற்களைப் போன்ற கரண நீண்ட எலும்புகளைப் போடித்துத் தன் சமைய்களில் கங்காடுவைப் போலுவ பின்னம் கால்களை ஊன்றி முன்னம் கால்களைத் தூக்கித் தாவவும் செல்லும் இந்தத் தைலவின். இது மிகுந்த சங்கோசம் உள்ள பிராணி. தான் தாக்கப்பட்டா இவையினை இது மனிதர்களைத் தாக்குவதில்லை. இதற்கு இரண்டுகூறும் நான்கு குட்டிகள் வரை பிறக்கின்றன. குட்டிகள் தாயின் வயிற்றிலுள்ள பைக்குள் பாய்ந்திருந்து வளருகின்றன.

உங்கள் ஆல்பத்துக்கு

நீங்கள் படிக்கும் இந்தப் பத்திரிகை அச்சாகும் காலதிகமான 'நியூஸ் பிபிண்ட்' இருக்கிறதே இதை உலகிலே மிக அதிகமாக உற்பத்தி செய்யும் நாடுகளில் ஒன்று விகாண்டிடி-நெலியா, நார்பே ஸ்விடன் என்ற இரண்டு நாடுகள் சேர்ந்தது இது. ஐரோப்பாவின் மேல் கோடியில் திருவத்துக்கு அருகே உள்ள நாடுகள் இவை. அவைகளில் ஒன்றான நார்பே நாட்டைச் சேர்ந்த பெண், தெரிய உடையில் உட்கார்த்திருப்பதையே மேலே காண்கிறீர்கள்.

குதிரைச் சவாரி

உங்களை எவ்வாறு விளையாட்டு மைதானத்துக்கு அழைத்துச் சென்று வேரு நாட்களாகி விட்டன, இல்லையா? உலகக் குழந்தைகளின் விளையாட்டு வரிசையில் இந்த வாரம் நம் நண்பனிடப்போல நடித்து வந்த அண்டை நாடான சீன நாட்டு விளையாட்டைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளலாமா? இரண்டு கடிகளாகப் பிரித்து கொண்டும் இதை விளையாடலாம். ஒருவன் (A) நிமிர்ந்து திரை அவன் மீண்டும் யற்றவன் (B) குனிந்துடி அவன் கையைப் பற்றிக் கொண்டு நிற்க வேண்டும். இவ்விருவரும் குதிரை. B யின் முதுகில் மல்லுமவன் (C) ஏறி உட்கார்ந்து கொள்ளுவான். இவன் நான் குதிரை சவாரி செய்யும் அதிர்ஷ்டம் செந்தவன். நான்காவது நான் Aயின் முன்னும் நின்று கொண்டு குதிரை மீது இருப்பவரேனும் உரையாட வேண்டும் (D). குதிரைமீதுப்ப வரும் குதிரையின் முன்னும் உன்வலனும் தங்கள் தங்கள் வலக்கரத்தை உயர்த்திப் பத துக்குள் ஓர் எண்ணைச் சொத்து வார்கள். உயர்த்திய கரத்தின் வீரங்களில் சிலவற்றை வீரித்த படி எண்ணிக்கைகளைக் காட்டு வார்கள். இரண்டு கை வீரங் களின் கூட்டுத் தொகை யார் சொல்லிய எண்ணுக்குச் சரி யாக வருகிறதோ அவர்கள் வெற்றி பெற்றவர்கள். உதா ரணமாக D எட்டு என்றும், C-ஆறு என்றும் வருகிறார்கள்.

D தன் கையில் விரல்களின் ஐந்தையும் C தன் விரல்களில் மூன்றையும் காட்டுகிறார்கள். இரண்டின் கூட்டுத் தொகை எட்டு. எட்டு என்ற எண்ணை D, ஆகவே வெற்றி Dக்கு. இரண்டு பெரும் ஓரே எண்ணைக் கூறி அதன் கூட்டுத் தொகை விரல்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சரியாக வருமானும் யாருக்கும் வெற்றி தொல்லிவிடும். தொடர்ந்து ஆட வேண்டும். இரண்டு பெரும் கூறிய எண்கள் விரல்களின் கூட்டுத் தொகைக்குச் சரியாக வராவியுமும் தொடர்ந்து அடுத்த எண்ணைக் குறிப்பிட்டு இதேபோல ஆடவேண்டும். வெற்றி பெற்றவரின் குதிரையின் Aயாகவும், தெரிவிக்கப்படாதவர் குனிந்த நிலையில் Bயாகவும் மாறி நிற்க வேண்டும். — விளையாட்டில் கலந்து கொண்டுள்ள எல்லாருக்கும் குதிரை சவாரி கிடைக்கும் வகையில் இதை ஆடினால் சுவாரஸ்யமாக இருக்கும்.

சர்க்கரைத் தீவு

சர்க்கரைத் தீவுகளைப் பற்றிக் கேட்டிருக்கிறீர்களா? இம்மில் வல்லவா? அர்லாண்டிக் மகா சமுத்திரத்தைக் கரீபியன் கடலிலிருந்து பிரிக்கும் தீவுக் கூட்டத்தைத்தான் 'ஹாகர் லாண்ட்ஸ்' சுருப்பு அழைத்து சர்க்கரைத் தீவுகள் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். மேற்கத்தியத் தீவுகள் (வெஸ்ட், இண்டியன்) என்ற படித்திரும்பிற்கென அவைகளுக்கிடையே இப்படி ஒரு பெயர். திறவதும் பெரிவதுமாக ஐந்திலிருந்து 45,000 சதுர மைல் வரை பரப்பு கொண்ட சுமார் 40 தீவுகளைக் கொண்ட 'ஜெக்க வேஸ்ட்' இண்டியன், கியூபா, ஹவாய், டொமினிகன் குடியரசு, ஜமைகா, போர்டோரிக்கோ ஆகிய தீவுகள் பெரிவவை. இவைகளின் முக்கிய விளைபொருள் சுரும்பு.

சுரும்பைத் தவிர தேய்காய், வாழைப் பழம், காப்பி, கோகோ ஆகிய வனவனும் இங்கு அதிகம். வட தேன் அமெரிக்காக்களுக்கு இடைவிட இறந்தாலும் இதை மேற்கு இந்தியத் தீவுகள் என்று அழைப்பாணை? இந்தியாவுக்குக் கடல் மரக்கல் காணப் புறப்பட்ட கொயம்பல் 1492ல் இவைகளைக் கண்டு பிடித்தார். அப்போது, தான் கண்டு பிடித்தது இந்தியா என்றே அவர் தம்பி இருந்ததால் இவைகளை மெற்கு இந்தியத் தீவுகள் என்று அழைத்தார். அந்தப் பெயரே நிலைத்து விட்டது.

புள்ளிப்போல் அடர்ந்து வளர்ந்து மண்டிக் கிடக்கும் சுரும்பல் கழி களை வெட்டுவதற்குப் பிரத்தியேகமான நீண்ட கத்தி களைப் பயன் படுத்துகிறார்கள். நன்றாகச் செழித்து வளரும் சுரும்பல் கழிக்கை வெட்டிக் கட்டி வண்டிகளில் ஏற்றிச் சர்க்கரைத் தொழிற் ளாலைக்கு அனுப்பும் காட்சியையே இங்கு காண்கிறீர்கள்.

உடல் வளைவுகளுக்கேற்றப்போல் அழுக்கப் பட்ட ஆசனமும், ஓதுகுச்சாய்மானமும் மகிழ்ச்சியூட்டும் வசதியை அளிக்கக்கூடிய உருதியான எஃகு குழாயினால் செய்யப்பட்ட

உலோகப் பாகங்களெல்லாம் வாட்டி பெடுக்கும் முறைமில் எனாமல் பூசப்பட்டுத் துருப் பிடிக்காமல்' செய்யப்பட்ட நாற்காலியை வாங்குங்கள்.

சிறந்த தரத்தில்

அடுக்கடுக்காக

- ஒவ்வொரு உலோகப் பகுதியும் 'பாஸ்பைல்' செய்யப்பட்டது. துருப்பிடிக்காமல் வாட்டி, எனாமல் பூசப்பட்டது.
- ஆசனம் மற்றும் ஓதுகுச் சாய்மானத்தின் அமைப்பு, அதிக வசதியை அளிக்கிறது.

- எரத் துணியைக்கொண்டே துடைத்து எளிதில் கத்தமாகவைத்துக்கொள்ளலாம்.
- மடக்குவதற்கு விசேஷ அமைப்பு.
- லுக்விவிடாத, தரையைக் கீராத, ரப்பர் அடிகள் கொண்டது.
- பல்வேறு வண்ணங்களில் கிடைக்கக் கூடியது.

ஆயிரம் காலம்
ஆள்வதற்கு

தயாரிப்போர்:
சீரோம் லீட் (இந்தியா) பிரைவேட் லிட்.,
பி-35 இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பீஸஸ், கல்கத்தா-1

அத்தியாயம் ஐம்பத்தொன்று

‘இன்றே செய்!’

மதுஷண்ட பேயெனப்பாய்ந்து
வரும் அந்தப் புரவியைப் பார்த்
துக் கொண்டே மகிழ்ச்சிப் பர
வசத்தில் ஆழ்ந்து நின்றான் சோழ
இளவரசி இளங்கோப்பிச்சி.

‘என்னைப் பார்க்க
வேண்டும் என்பதற்
காக அவர்தான் எத்
தனை ஆவோச ஆவ

புத்திகைக் கோட்டம்

லோடு குதிரையைச் செலுத்தி
வருகிறார்! அவரது நெஞ்சத்
தில் குழறிப் பொங்கும் காதல்,
தீப்பிழம்பாக வெளிப்பட்டுக்
காற்றோடு காற்றாகப் பற்றி
பெரிந்து வருவதுபோல் அவ்
வவா அந்தக் குதிரை கடுமி
வந்து கொண்டிருக்கிறது!’

பெருமையால் மனம் பூரித்
துக் குலங்கினான் அவன்.

‘இன்னும் சில விநாடிகளில்
அந்தப் புரவி இங்கே திமிற
விட்டுக் கொண்டு வந்து நின்று
விடும். தென்றல் தேரி
விருந்து இறங்கும் மார
வேள்போல் அவர் துள்

னிக் குதித்துக் கீழே இறங்குவார்.
அப்போது நான் என்ன செய்வது?
அஞ்சுகமெனப் பறந்தோடி அவ
ரதுதோளில் தொற்றிக்கொண்டு
ஊஞ்சலாடலாமா? அல்லது

வியர்வை வறியும் அவருடைய விரிந்த மார்பிலே பட்டுத் துகில்
போல் ஒட்டிக் கொள்ளலாமா?’

அவள் மூகம் நாணத்தால் கன்றிச் சிவந்தது. தன் பொன்னவிர்
மேலியைக் கனிக் குறுக்கிக் கொண்டு ஓரடி பின்னால் நகர்த்தாள்.

‘வேண்டாம். அப்படி யெல்லாம் அசட்டுத்தனமாக நடந்து
கொள்ளக்கூடாது. அவரே அவருடைய அன்பாவைத்தான் என்ன
செய்கிறாரோ அதற்கெல்லாம் என்னை உட்படுத்திவிட்டு ஒன்றும்

ரஜகசிற்பியன்

தெரியாதவன் மாதிரி இருந்துவிட வேண்டும். அத்துடன் அவர் மேல் கொஞ்சம் கோபமாக இருப்பது போலக்கூடக் காட்டிக் கொள்ள வேண்டும். பின்னே என்னவாம்? அந்தஆபத்துதவி இளங்காரியிடம் சேதிசொல்லியனுப்பி எவ்வளவுநேரமாகி விட்டது! அவர் இப்போதுதானே சாவ தானமாகப் புறப்பட்டு வருகிறார்? இவ்வளவு வேகமாகத்தானே தம் குதிரையை அவரால் செலுத்த முடியும்? இன்னும் விரைவாகச் செலுத்தி வர இயலாதா? இப்படித் தாமதமாக வரும் அவருக்கு என்ன தண்டனை விதிக்கலாம்? எங்காவது போய்ச் சிறுபொழுது ஒளிந்து கொண்டு விடலாமா? சற்று நேரமாவது என்னை அவர் தேடியுலிந்து தவிக்கும்படி விட்டு விடலாமா?"

சட்டென்று தன் பூவுடலை ஒரு குறுக்குக் குறுக்கிக் கொண்டு நெளிந்தான் அவன்.

'ஐயோ! எனக்குத்தான் எத்தனை பெரிய கல் நெஞ்சம்! என்னைக் காணாமல் பல தினங்களாக ஊன் உறக்க மின்றி உருகிக் கரைந்து கொண்டிருக்கும் அவருக்கு விளையாட்டாகக் கூட அப்படியொரு தண்டனை விதிக்க தான் நினைக்கலாமோ? - அவ்வாறு நினைத்தான் நெஞ்சுக்குத்தான் தண்டனை அளிக்க வேண்டும்! என்ன தண்டனை அளிப்பது? அவர் வந்ததும் அவரையும் முந்திக் கொண்டு போய் அவருடைய கண்ணத்தில் நானே ஓர் இதழ் முத்திரையைப் பதித்து விடலாமா? ஆமாம்; அது தான் என்னுடைய நெஞ்சுக்குச் சரியான தண்டனை!'

அவன் 'கனக்'கென்று சிரித்தான். தன்னை மீறிய படபடப்போடு சாலையின் ஓரத்தை விட்டுச் சற்றே முன்னால் தள்ளி வந்தான்.

விசாலமான அந்தச் செம்மண் சாலை அதிர்த்து கிடுகிடுத்தது. பாய் விரித்தாற்போல் உதிர்த்து கிடந்த இலைச் சருகுகள் பட்டாம் பூச்சிக் கூட்டமெனப் பறந்து தெறின. பறை முழக்கம் போன்ற குளம்போசையுடன் புழுதிக் கூடாரமிட்டுப் புயலெனப் பாய்ந்து

வந்த புரவி, இதோ அவளை நெருங்கி விட்டது.

நெஞ்சத்துக் காதலை யெல்லாம் வழித்துத் தன் தீன் விழிகளிலே தேக்கிக் கொண்டு நிமிர்ந்த இளங்கோப்பிச்சி, அந்த அழகிய குதிரையையும், அதை விழுர்ந்த கோலத்தில் செலுத்தி வரும் பல்லவ இளவரசன் கோலிந்தவர்மனை யும் மையலுடன் ஏறிட்டு நோக்கினான்.

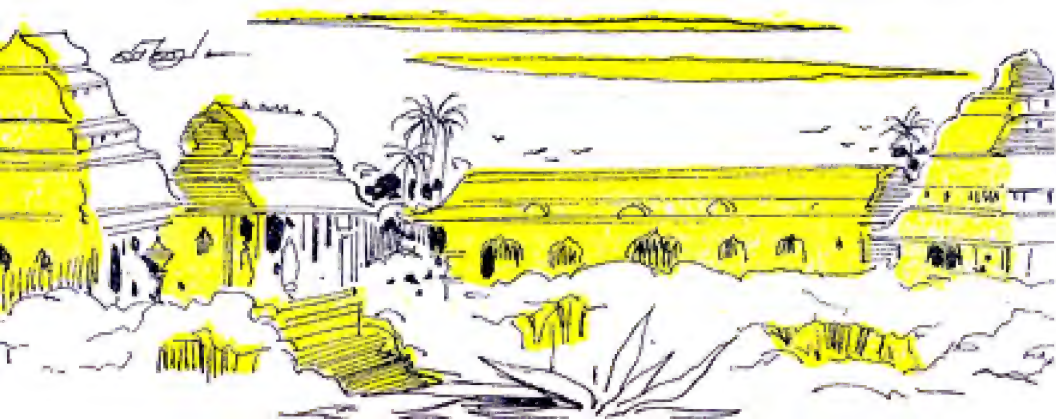
என்ன ஆச்சரியம்! அம்பெனப் பாய்ந்து வந்த புரவி அவனைப் புழுதியால் மறைத்து விட்டு அங்கே ஒரு கணமும் நிற்காமல் அவ்விடத்தைக் கடந்து ஓடியது!

கண்ணிலே மின்னலடித்தாற் போல் கதிகலங்கி விட்டான் இளங்கோப்பிச்சி. அவனுக்கு ஒன்றுமே புரிய வில்லை. வெவ்வேறத்து நின்ற அவன் தன் விழி வளையக் குழியிலே செருமிய மண் புழுதியை நிமிண்டித் துடைத்து விட்டுக் கொண்டு சடாரெனத் திரும்பினான்.

அதோ, வேங்கைப் பாய்ச்சலிட்டு விரைந்தோடிக் கொண்டிருக்கிறது அந்தக் குதிரை! அதைச் செலுத்திச் செல்பவன் கோலிந்தவர்மன்தானே? அதில் சந்தேகமில்லை! அப்படியானால் அவன் ஏன் அவனைத் திரும்பியும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவில்லை? சாலையின் இடதுபுறம் அவன் நின்றிருக்க, அவன் வலது பக்கமாகவே தன் முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு போகிறானே? அளவுக்கு மீறிய வேகத்தில் புரவியைச் செலுத்தி வந்ததால் அந்த இடத்திலே சட்டென்று அதை நிறுத்திப் பிடித்து இறங்க அவனும் இயலாமற் போய் விட்டதோ? அவனைப் போலவே அந்தப் புரவியும் நிதானம் தவறி விட்டதோ?

இரண்டு பட்டிகா தூரம் சென்று விட்ட குதிரை சடாரென்று தன் வேகத்தைக் குறைத்துப் பெரும் குரலெடுத்துக் கனைத்துக் கொண்டே திமிறித் துள்ளி நின்றது. அவன் திரும்பிப் பார்த்தான்.

பொறி கலங்கி நின்ற இளங்கோப்பிச்சி புத்துயிர் பெற்று நிமிர்ந்தான். முன்னே விடப் பன்மடங்கு உற்சாக மகிழ்ச்சியுடன் அவளை நோக்கிப் பாய்ந்து செல்வத் தன் பூம்பாதங்களைப் பெயர்த்து

தான். அதே சமயம், முரண்டிக்
கொண்டு நின்ற குதிரையின் பிடரியில்
ஒங்கி ஒரு குத்து விட்டான் கோவிந்த
வர்மன். அடுத்த கணம், நொப்பும்
துரையுமாகக் கக்கிக் களைத்துக்
கொண்டே கழன்று திரும்பிய அந்தப்
புரவி முன்போலவே வெறிப் பாய்ச்ச
விட்டு விரைந்தோடி மறைந்தே
விட்டது !

உலகம் ஒளி மயமாகத்தான் இருந்
தது. ஆனால் இளங்கோப்பிச்சியின் கண்
னெதிரே மட்டும் அது இருண்டு கழல
ஆரம்பித்தது. அப்புறம் அதையும் அவ
ளால் உணர முடியாமல் போய்விட்டது.

அப்படிக் கழன்று சென்ற உணர்வு
திரும்பி வந்து சேர்ந்து அவள் கண்
திறந்து பார்த்தபோது உலகம் உண்

முட்டுவலி, கீல்வாதம், கடின உழைப்பு, இது வலிகள்...

வலி
எதுவாயினும்
நிவாரணம்
பெற

ஸ்லோன்ஸ் பாம்

"எந்த வலிக்கும் ஏற்ற மருந்து"

ஸ்லோன்ஸ் லிகரிமெண்ட்
டைபரம் உபயோகிக்கலாம்.
சிறிது தடவினால் போதும்.
இதமான அதன் செயல்பாடு
உடனடி நிவாரணம் தரு
வதை உணரலாம்.

ஸ்லோன்ஸ் பாம் பராமருதம் கம்பெனி (வணிகநிலைப்பெட்டி, மொழிபெரும், டி. ஏ. எம். ஏ. கிம் டூண்டிப்பெற்றது.)

மைமாகவே இருண்டு கொண்டிருந்தது. கட்டிலின் தலைமாட்டில் கண்ணீர் சோர நின்றிருந்த மூதாட்டி அந்தமதி அவ சரமாகப் போய் அந்த அறையில் விசைக் கெற்றி விட்டு, சிறிதுநேவு தயாரித்துக் கொண்டு வர அடுத்த அறைக்கு வேகமாக விரைந்தாள்.

வதங்கிய மாதவிக்கு கொடி போல் கட்டிலின் படுக்குக் கிடந்த இளங்கோப் பிச்சி மெல்ல எழுந்து உட்கார்ந்து கற்று முற்றும் பார்த்தாள். அன்றையப் பகல் பொழுது நடந்த சம்பவங்கள் அனைத்தும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அவளுடைய நினைவில் வந்து நிறையவையின. "அவர் போய் விட்டாரா? என்னைப் பார்த்தாலும் அவர் போய் விட்டாரா?" என்று விம்மலும் பொருமலுமாகக் கதறிக் கொண்டே எழுந்த அவள், நிற்கத் தெரியாத பச்சிளங் குழந்தைபோல் தயங்கித் தன்னாடிக் கட்டிலில் சாய்ந்தாள். அவளுக்கு மீண்டும் மயக்கம் வருவது போல் இருந்தது. ஆறிலும் தன்விசை சமாளித்துக்கொண்டு கட்டிலின் தலைப்புச் சட்டத்தில் ஒருக்கனித்து முடங்கியவாறு எதிரேயிருந்த சாளரத்தின் வழியே தன் பார்வையைச் செலுத்தினாள்.

ஒளித் திரை கருண்டு இருந்த திரை வேகமாக விரிந்து வரும் அந்த நேரத்தில், காசல் வேலியாரம் இருந்த பவழ மல்லி மரமும் அதற்கு அப்பால் இருந்த தெருஞ்சாணியும் செவ்வாழைச் சாற்றைக் கொண்டு திட்டிய சித்திரங்கள் போல் மங்கலாகத் தோற்றம் அளித்தன. அவற்றிடையே ஏதோ ஒரு கரிய நிழல் அங்குமிங்குமாக அசைவது போலவும், பிறகு அது மறைவது போலவும் தெரிந்தது.

இளங்கோப்பிச்சி அதைப் பார்த்துக் கொண்டதான் இருந்தாள். ஆனால் அந்தக் காட்சி அவளுடைய கட்டிலுக்கு மட்டுமே நின்று விட்டிருந்தது. கண்ணின் தொடர்பிலிருந்து அதுந்து தின்ற மனம் குழப்பமான பவ வேலிகளை எழுப்பி அவற்றிலேயே சிக்கித் திணறிக்கொண்டிருந்தது.

'அவர் ஏன் என்னைப் பார்க்காமல் போய் விட்டார்? என் மீது அவருக்கு என்ன கோபம்? அந்த அளவு அவர் கோபப்படும்படி நான் என்ன பிழை செய்து விட்டேன்?'

அழுகை அவள் தொண்டையை அடைந்தது.

'ஆத்திர இளவரசி எத்தமலையின் அழைப்புகளைச் செவ்வியலாய் இவைத் திணைப் பள்ளிக்க நான் போனவதும், அவரைப் பற்றிப் உண்மையை அவளிடம் வெளிப்பட்டு விட்டதையும் அறிந்து என்மீது அவர் தீரற்றும் அளநம்பிக்கையும் கொண்டு விட்டாரா?'

எம் விலகார்களைப் போன்ற சங்கடிய விரர்கள் நேருக்கு தேர் எத்து அழைக்கும்போது அதை என்னும் எப்படித் தட்டிக் கழிக்க முடியும்? அதுவது அவர்களை ஏமாற்றிவிட்டுத் தப்பிச் செல்வதற்கு முடியுமா? அந்தப் பட்டோலை சம்பந்தமான என்ன விவரங்களையும் அவன் முன்கூட்டியே அறிந்து என் முகத்துக்கு நேரேயே சொல்லிக் கேட்கும். போது அவற்றை என்னும் எப்படி மறுக்க இயலும்? மறுத்தால் பயங்கர விளைவு தேரிடும் என்று எச்சரித்தானே! இதெல்லாம் அவருடைய அறிவுக்கு எட்டாமலா போய் விட்டிருக்கும்?'

இளங்கோப்பிச்சி வேகமாகத் தலையை ஆட்டிக் கொண்டாள்.

'இல்லை! அப்படி யெல்லாம் அவர் என்னைப் பற்றித் தவறாக ஏதும் நினைக்கவேமாட்டார். அன்றோ நான் அந்தப் பட்டோலையை அதன் விவரம் அறியாமல் ஆத்திர இளவரசியிடம் கொடுத்து விட்டதற்காகக் கூட என்மீது வருத்தமோ சினமோ கொள்ளாத அவர், இந்த விஷயத்துக்காகவா இத்தனை கோபமும் ஆத்திரமும் கொண்டு விடுவார்? இன்னும் சொல்லப் போனால், எதிரிகளின் இருப்பிடத்துக்குப் போய் எல்லை ஆபத்துமின்றி நான் திரும்பி வந்து விட்டதற்காக எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியே அடைந்திருப்பார்! பின் ஏன் அவர் என்னைப் பார்க்காமலேயே போய்விட்டார்?'

திடீரென்று எதையோ நினைத்துக் கொண்டவன் போல் உடம்பைச் சிலிர்த்து விட்டு நிமிர்ந்தான் அவன்.

'மண்டபப்பட்டுக் குகைக் கோயிலை என் தந்தையாரை இவர் சந்தித்தபோது அவருடைய போக்கில் ஏதோ மாறுதல் கொண்டதாகச் சொன்னாரே! அந்தக் கசப்பான கருத்தை மேலும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடிய புதிய நிகழ்ச்சி ஏதேனும் நிகழ்ந்து விட்டதோ? அதனால்தான் என் தந்தையார் என்னை உடனே பழையாறைக்கு அழைத்து வந்து சேர்க்கும்படி சம்பவராயின அனுப்பி வைத்தாரோ? சில இனங்களுக்கு முன் பழையாறைக்குப் போன பெரும்பிடுகு முத்தையார் மிகுந்த மனத்தாங்கலோடு திரும்பி வந்திருப்பதாகவும், அருடிகான காரணம் தனக்குத் தெரியாதென்றும் இளங்காரிக்குடையான் இன்று காலை இங்கு வந்தபோது கூறினே? முத்தையார் அப்படி மனத்தாங்கலுடன் வர அங்கே என்ன நடந்திருக்கும்? உண்மையில் என் தந்தையாரின் போக்கு மாறித் தான் விட்டதா? அதை அறிந்ததால் ஏற்பட்ட கோபத்தைத்தான் இவர் என்மீது காட்டி விட்டுப் போனாரோ...?'

எதிரே யிருந்த சாளரக் கதவை யாரோ பாரென்று அடித்துச் சாத்தித் திறக்கும் ஒளி கேட்டுத் திடுக்கூற்ற எழுந்தான் இளங்கோப்பிச்சி. அதே சமயம், அந்தச் சாளரத்து வழியே யிருந்து அவளை நோக்கி விரைவப் பறந்து வந்து விழுந்தது ஓர் ஒலிச் சுருள். அதைக் குவித்து எடுத்துக் கொண்டு ஓடிப் போய் வெளியே எட்டிப் பார்த்தான் அவன். இருளோடு இருளாக ஒரு கரிய உருவம் சாலைமீல் இறங்கி ஓடுவது தெரிந்தது.

பயம் பிராத்தியால் நடு நடுங்கிய அவன் பரபரப்புடன் விளக்கடியில் வந்து நின்று அந்தச் சிறிய ஒலிச் சுருளை அவ சரமாகப் பிசித்துப் படித்தான்:

“சோழ இளவரசி இளங்கோப் பிச்சிக்கு இதன் மூலம் தெரியப்படுத் துவது யாதெனில், - பல்லவ இளவரசர் கோவித்தவர்மரைக் காதலிக்கும் நீ, வெகு விரைவிலே சனூக்கிய இளவரசனான விநயாதித்தனுக்கு மனைவியாகப் போகிறாய்; அதற்கு உன் தந்தையார் ஒப்புதலும் தந்து விட்டார். இது முதல் சேதி. அடுத்து சனூக்கிய வீக்கிரமாதித்தர் இன்னும் சில தினங்களில் உன் உறவினர் தாடான் பாண்டிய நாட்டின்மேல் படையெடுக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறார். இது இரண்டாவது சேதி. இவ் விரண்டு சேதிகளையும் அறிந்தபின் நீ என்ன செய்யப் போகிறாய்? ஏதாவது செய்ய நினைத்தால் அதை இன்னே சொல்.”

யாரால் எழுதப் பெற்றதென்ற விவரமோ, யார் மூலமாக அனுப்பப்பட்டதென்ற தகவலோ இன்றி மொட்டை யாக முடிந்த அவ்வோலையைப் படித்து மூச்சுத் திணறி விட்டான் இளங்கோப்

பிச்சி. பித்துப் பிடித்தவன் போல் அங்குமிய்குறாக ஓடி அலை மோதினான். பிறகு ‘ஓ’வென அவறிப் புலம்பிக் கொண்டே வந்து கட்டியில் குப்புறச் சாய்ந்தான்.

அவனுக்கு எல்லாம் புரிந்து விட்டது. சம்பவராயன் அவனைப் பழையாறைக்கு அறைத்துப் போக வந்த காரணமும், கோவித்தவர்மன் அவனைத் திரும்பும் பார்க்காமல் உதாரிணப்படுத்தி விட்டுச் சென்ற காரணமும் இப்போது தன் மூக்குப் புரிந்து விட்டன. ஆனால் இந்த ஒலி யாரால் எழுதப் பெற்று, யார் மூலமாக வந்து சேர்ந்தது என்ற விவரம் மட்டும் அவனுக்கு விளங்கவே இல்லை.

“ஒருகால் பல்லவ இளவரசரே இவ் வோலையை எழுதிச் சாளரத்து வழியே எறித்து விட்டுப் போய் இருப்பாரோ?”

அப்படித்தான் இருக்கும் என்று அவன் எண்ணினான். ஆயினும் அதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ள அவனால் இயலவில்லை. மேலும், அந்த ஒலியில் தெரிவித்துள்ள இரண்டு சேதிகளும் உண்மையானவைதாமா என்ற சந்தேகம் வேறு அவன் மனத்தை உருட்டிப் பரட்டி எடுத்தது. கோவித்தவர்மன் அவனைப் பார்த்தும் பாராமல் போனதைக் கொண்டு, அவை மெய்யான சேதிகளாகவே இருக்குமென ஒரு வான தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

அன்றிரவுல்லாம் அவன் கண்கள் வர்ஷ ருதுவாசி விட்டிருக்க, தெஞ்சமோ கிரிஷ்ம பருவத்தை எய்தி விட்டிருந்தது.

தன்னுடைய வரையில் அவனுக்கு ஆறுதல் கூறத் தேற்ற முயன்றுதோல்வி யுற்ற அந்தமதி, துவரச் சோர்வுடன் தூங்கிப் போனான்; விடியற்சாம நேரத்தில் கண் விழித்து எழுந்த போதுதான் அங்கே சோழ இளவரசி இளங்கோப் பிச்சி இல்லை என்ற விஷயம் தெரிந்தது!

அத்தியாயம் ஐம்பத்திரண்டு

சதி அரங்கம்

இரு பகலும் ஓர் இரவும் ஓடிக்கழித்த பின்னும் அவனால் அந்தக் இன்பக்களவி யிருந்து மீளவே முடிய வில்லை. அதை நினைக்க நினைக்க அவன் தெஞ்சம் இவித்தது. அந்த நினைவே தெஞ்சமாகி அதன் ஒவ்வொரு பகுதியும் தேனைப் பிசிறிவது.

நேற்றைய முற்பகல் அந்த தீனூ லையத்துக் குளக் கரையிலே நிகழ்ந்த காவிய மயமான சம்பவங்களை எண்ணித்தான் அப்படிக்க் களிபெருவகை அடைந்து கொண்டிருந்தான் ஆத்திர இளவரசி உத்தமரீசி. அந்த நிகழ்ச்சி

களின் ஒவ்வொரு அசைவும் ஒரு கவிதைச் சித்திரமாக அவன் உள்ளத்தில் பதிந்திருந்தது. அங்கு உரையாடிய ஒவ்வொரு சொல்லும் ஒரு வேத மந்திரமாக அவன் செவியில் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. அவ்விடத்திலே சுழித்த ஒவ்வொரு விநாடியும் ஒரு கிஞ்சுக யுக வரலாறுக அவன் இதயத்தில் வரையப் பெற்றிருந்தது. இனி வரப் போகும் தன் வாழ்நாட்களை, நேற்றைய அந்தப் பாதிப் பொழுதை எண்ணி யெண்ணியே கடத்தி விடலாம்போல் அவனுக்குத் தோன்றியது.

சமைக்கும்போதே இளைப்பாறலாம்

இந்த அற்புத மண்ணெண்ணை அடுப்பு, கண்டு பிடிக்கும் வரையில் சமைப்பில் எவ்வளவு மிகக் கஷ்டமான காரியம் என்று கருதப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது நீங்கள் சமைக்கும்போதே இளைப்பாறலாம். கரி உடைக்கும் கஷ்டமோ அடுப்பிலும் இராமமோ, கண்ணில் புடை மண்ணுதலோ இல்லை. சமையலறையில் புடைக்கரி பிடிக்காது. இந்த அடுப்பு துப்புரவானது. எளிதானது. எளிமையானது.

- ஹி. ஹி. ஹி. எத்தன்கி
- கிடைநம் நறுவாய்க்குறு
- கிபே மாதிகம் கிடைக்கும்

காஸ் ஜனதா

மண்ணெண்ணை அடுப்பு

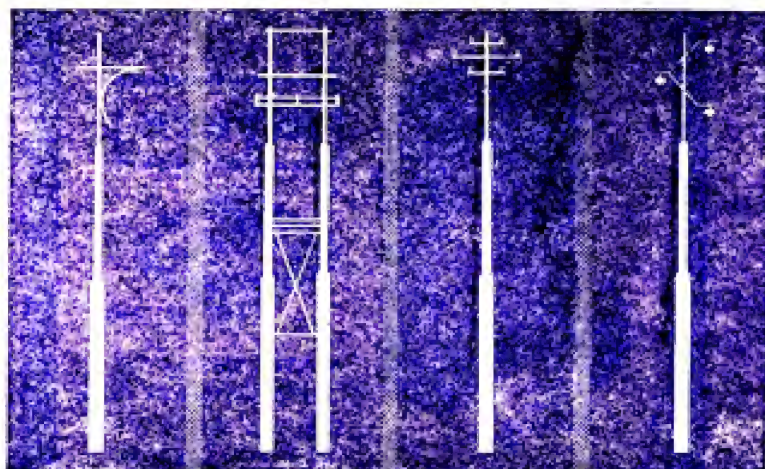
கலியாண
சமையல்

கலியாண
சமையல்

தவாரிப்பாளர்கள் :

தி ஓரியண்டல் மெட்டல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்
77, பெளவஜர் தெரு, கல்கத்தா - 12

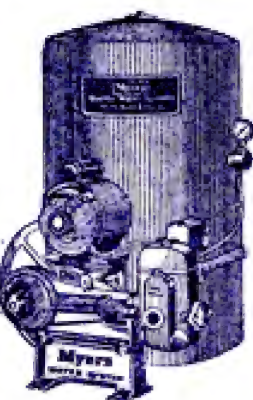
KALPANA

KALINGA POLES

STEP DRAWN STEEL TUBULAR POLES FOR
POWER TRANSMISSION, STREET LIGHTING, ETC.

KALINGA TUBES LTD., 33, Chittaranjan Avenue, Calcutta-12.
Works—Choudwar, (Orissa)

RUNNING WATER

get it with

Myers

or

PUMPS

**WATER SUPPLY
SPECIALISTS PVT. LTD.**

Dept. No. 55
330, Thambu Chetty St.
MADRAS - 1

ஆத்தி மரக் கிளைகளே அவன் உட்கார்ந்திருக்க. அவனது அழகிய பிம்பம் நீர்ப் பரப்பிலே மிதந்து கிடக்க. அந்த நீரோவியத்தையே இமைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பரமேசுவரவர்மன் மகிழ்ச்சிக் கிறக்கமிட்டு, அதன் முகவிலாசத்தில் நெளிந்த அதரங்களுக்கு நேரே தன் கரங்களை நீட்டி அவற்றை ஸ்பரிசிப்பது போல் அங்குள்ள நீரை அள்ளிப் பருக முயன்றானே - அந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை மட்டும் அவன் இரண்டொரு முறைதான் நினைத்தான்; அதற்குமேல் அவனால் நினைக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால், அவனே அந்த நினைப்பாகிப் போனான்! கண்ணாடியில் கண்ணாடியைக் காண முடியுமோ?

அந்த ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு அவன் அத்தனை முக்கியத்துவம் கொடுத்ததற்குக் காரணம், அதை நெஞ்சில் நிறுத்தி நினைப்பதால் ஏற்படும் சொர்க்கக் காணத்த உணர்ச்சிப் பேரின்பத்துக்காக மட்டுமல்ல; அந்த நிகழ்ச்சியைக் கொண்டே அவனுடைய மனத்தை அவனால் தெள்ளத் தெளிவாக உணர்ந்ததரிய முடிந்தது என்பதால்தான்! ஒரு மனிதனின் உண்மையான உள்ளம் அவனது தனிமைச் செயலிலிருந்து தானே வெளிப்படுகிறது?

"மற்றவர்களின் மனங்களை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது; ஆனால் என் மனத்தைப் பிறருக்குப் புரியவைக்கமட்டும் எனக்குத் தெரிவதில்லை." - இப்படிச் சொல்லியே அவனுடைய மனத்தை அவனுக்கு என்ன அழகாகப் புரிய வைத்து விட்டான்!

"இவ்வந்திகைப் பள்ளியிலிருந்து வெளியே வரும்போது என் இதயம் ஒரு பொற் சிறையில் புகுந்து கொண்டது. அது முதல் நான் வெறும் மனிதனாகவே இருக்கிறேன். இவியும் இப்படியே இருப்பேன்." - பரமேசுவரவர்மன் சொன்ன இந்தச் சொற்களை அவன் பல்லாயிரம் முறை வாய்விட்டு ஒதி விரும்பான். ஒவ்வொரு முறை சொல்லும் போதும் அவற்றிலிருந்து புதுப் புதுப் பொருளும், புதுப் புதுக் கவையும் அவனுக்குப் புலனாகிக்கொண்டேதானிருந்தன.

இப்படித் தன் மனத்தைத் திறந்து காட்டிய அவன், இறுதிவரை தன்னை ஓர் ஓவியன் என்றே எண்ணும்படி நடத்துக் கொண்டிருந்தானே, அதை நினைக்கும் போதுதான் அவனுக்குச் சிரிப்புச் சிரிப்பாக வந்தது. இப்போதும் அவன் அதை நினைத்து வாய் விட்டுப் பவமாகச் சிரித்தான்.

"பாவம், அவர் இன்னாரென்ற இரகசியம் எனக்கு ஏற்கனவே தெரியும் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகக் கடைசி

வாய் அவரிடம் நான் சொன்னதைக் கேட்டு எப்படித் திகைத்துத் திணறி விட்டார்! உண்மையில் அவர் அதற்காக அத்தனை திகைப்பும் திணறும் அடைந்திருக்கத் தேவை இல்லை. ஏனென்றால், அவர் தம்மை ஓர் ஓவியரென்று என்னிடமோபிறரிடமோ சொல்லிக்கொள்ளவில்லை. நான்தான் அவரை அப்படி எண்ணினேன். என்னை அவர் ஏமாற்றலுமே நான் அவரிடம் ஏமாந்தேன். ஆயினும் என்னுடைய அத்தத் தவறான முடிவை வெளிப்படுத்தினால் அது என்னை அவமதிப்பது போல் ஆகும் என்று எண்ணி அதற்காகவே தம்மை ஓர் ஓவியரெனக் காட்டி நடத்திடுக்கிறார். ஒருவர் இன்னொருவரை அவமதிப்பதில் இரண்டு வகை உண்டு: சொந்த சொற்களை அல்லது செயல்களைக் கொண்டு எதிராளியை அவமதிப்பு ஒரு வகை, அவரது தவறுகளை நேர்முகமாக எடுத்துக் காட்டி உணர்த்துவது இன்னொரு வகை. இவை இரண்டுமே பண்பாடற்ற செயல்களாகும். எனவேதான் உயர்ந்த குணமும், சிறந்த பண்பாடும் கொண்ட அவர், எனக்காகத் தம்மை ஓர் ஓவியக் கலைஞராகக் காட்டிக் கொள்ள முயன்றிருக்கிறார்."

சிரித்துக் கொண்டிருந்த அவன் பயபக்தியுடன் குனிந்து தன் நெஞ்சை இரு கரங்களாலும் போர்த்திக் கொண்டான். அவன் மனத்திலே மானசீக வடிவாய்க் கொழு வீற்றிருந்த பரமேசுவரவர்மன் இப்போது இன்னும் ஒரு படி மேலே உயர்ந்தான், அவனுடைய எழிலார்ந்த கற்பனை வடிவத்தைத் தன் மனக் கண்ணால் பார்த்து மகிழ்ச்சிப் பரவசத்தில் ஆழ்த்தான் அவன்.

"இவ்வரசியாளின் தனிமையில் குறுக்கிடுவதற்காக மன்னிக்க வேண்டும்!"

இவ்வந்திகைப் பள்ளியைச் சார்ந்த ஒற்றைத் தூண் குடை மண்டபத்தில் உட்கார்ந்து இவிய நினைவுகளில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்த உத்தமசீனி சட்டென்று கண் மலர்ந்தி திரிந்தாள். சஞ்சகியத் தளபதி வில்வோலி முகமெல்லாம் சிரிப்பாக அவளை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார்.

அவரைப் பார்த்த அவன் மனம் கூப்பிச் சிறுத்தது. முகத்தில் நிலவிய அமைதியும் பொலிவும் வறண்டு போயின. திகிலுடன் எழுந்து நின்ற அவன், "வாருங்கள், ஐயா!" என்று உயிரற்ற குரலில் வரவேற்றான்.

"எப்போதும் போலவே இன்றும் ஒரு நல்ல சேதியோடு வந்திருக்கிறேன், இவ்வரசி!" என்று கலகலப்பாகக் கூறி ஓர் வில்வோலி.

உத்தமசீனி இதைக் கேட்டு உள்ளூறக் கலங்கினாள். "இந்த மனிதரின் திகண்

பில் நல்ல சேதி என்பதற்குத் தீய சேதி என்றுதானே பொருள்! - போலிப் புன்னகையுடன் அவரை மெனனமாகப் பார்த்தான் அவன்.

"நீண்ட நாட்களாக நாம் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஒரு மிகப் பெரிய நல்ல சேதி அது!" - வில்வேலி வார்த்தைப் பந்தல் போட ஆரம்பித்தார்.

உத்தமசீலி மேலும் கவலரமடைந்தான். "நீண்ட நாட்களாக ஆவலோடு எதிர்பார்த்த மிகப் பெரிய சேதி என்ன? ஒருகால், பல்லவ மன்னர் வரைந்து கொடுத்த ஓவியத்தின் மூலம் சனாக்கிய கொற்றர்கள் அவரைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டு வந்து இவரிடம் ஒப்படைத்து விட்டிருப்பார்களோ? அதைத்தான் மிகப் பெரிய சேதி என்று கூறுகிறாரோ?" - இப்படி எண்ணியதேமே அவளுக்கு உயிரே போவதுபோல் ஆகி விட்டது. உத்தமத்துடன் ஓரடி முன் வந்த அவன், "சொல்லுங்கள், ஐயா! சீக்கிரம் சொல்லுங்கள்!" என்று குமுறினான்.

வில்வேலி அவனைப் பார்த்துக் கடகடவெணச் சிரித்தார். பிறகு ஏதோ சிந்தனை செய்பவர்போல் புருவங்களை நெரித்துக் கொண்டார்.

உத்தமசீலிக்கு ஆத்திரம் பொங்கியது. அதை அடக்கிக் கொண்டு மெல்லச் சிரித்தவாறு, "உறையூரிலிருந்து என் பெரிய தந்தையார் என்னைப் பார்க்க வந்து விட்டாரா ஐயா? அதைத்தான் நல்ல சேதி - பெரிய சேதி - என்கிறீர்களா?" என்று, விக்கிரமாதித்தன் பல்லவபுரத்துக்கு வந்த விவரம் தனக்குத் தெரியாத மாதிரி கேட்டான்.

வில்வேலி தம் கையைச் சொடுக்கிக் கொண்டு நியிர்த்தார். "ஆகா! அந்த விஷயத்தை இளவரசியாரிடம் இன்னும் நான் சொல்ல வில்லையா? அதை யல்லவா முதலில் சொல்லியிருக்க வேண்டும்?... மன்னியங்கள், அம்மணி! தங்கள் பெரிய தந்தையார் பல்லவபுரத்துக்கு வந்து இன்றோடு நான்கு நாட்களாகின்றன. ஆனால், அவரை அவசியமான சில அரசியல் அலுவல்களை அவர் கவனிக்க வேண்டியிருந்ததால், தங்களை உடனே வந்து சந்திக்க முடியாமல் ஆகி விட்டது. நானும் இங்கு சில தினங்களாக வராமல் இருந்ததற்கு அதுதான் காரணம். இளவரசியார் இதுபற்றித் தவறாக ஏதும் கருதிவிட வேண்டாம்" என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்."

உத்தமசீலி அவரை இளநகையுடன் ஏறிட்டு நோக்கினான். "விக்கிரமாதித்

தர் பல்லவபுரத்துக்கு வந்து நான்கு தினங்களாகி விட்டன என்னும் சேதி நான்கோதரவின் வாயிலாக நான் ஏற்கனவே அறிந்திருப்பேன் என்று அந்த சியே வில்வேலி இந்த உண்மையைச் சொல்லி விட்டார்" என்று எண்ணி உன்னுறச் சிரித்துக் கொண்ட அவன், "அதனால் என்ன ஐயா! அரசரவர் களுக்கு எத்தனையோ அலுவல்கள் இருக்கும். அவற்றை யெல்லாம் முடித்துக் கொண்டு சாவதானமாகவோ அவர் என்னைச் சந்திக்க வரலாம்?" என்னுள் அமைதியான குரலில்.

"தல்லது, அம்மணி! இப்போது நான் சொல்ல வந்த சேதியைச் சொல்கிறேன்: ஆத்திர இளவரசியார் இந்த நாட்டிலே ஆற்ற வந்திருக்கும் பணிக்கு உறுதுணையாயிருந்து உதவி செய்வதற்காக - மாமன்னர் விக்கிரமாதித்தரின் அழைப்பு பேரில் - சிர்வணை போகுளத்துச் சமண சங்கத் தலைவரான அகனங்க அடிகள் இன்று பல்லவபுரம் வந்து சேர்ந்து விட்டார்!"

அதிரச்சியுற்றுத் தலைநியிர்த்த உத்தமசீலி, "என்ன! அகனங்க அடிகளா வந்திருக்கிறார்?" என்று வியப்பேறிய குரலில் வினவினான்.

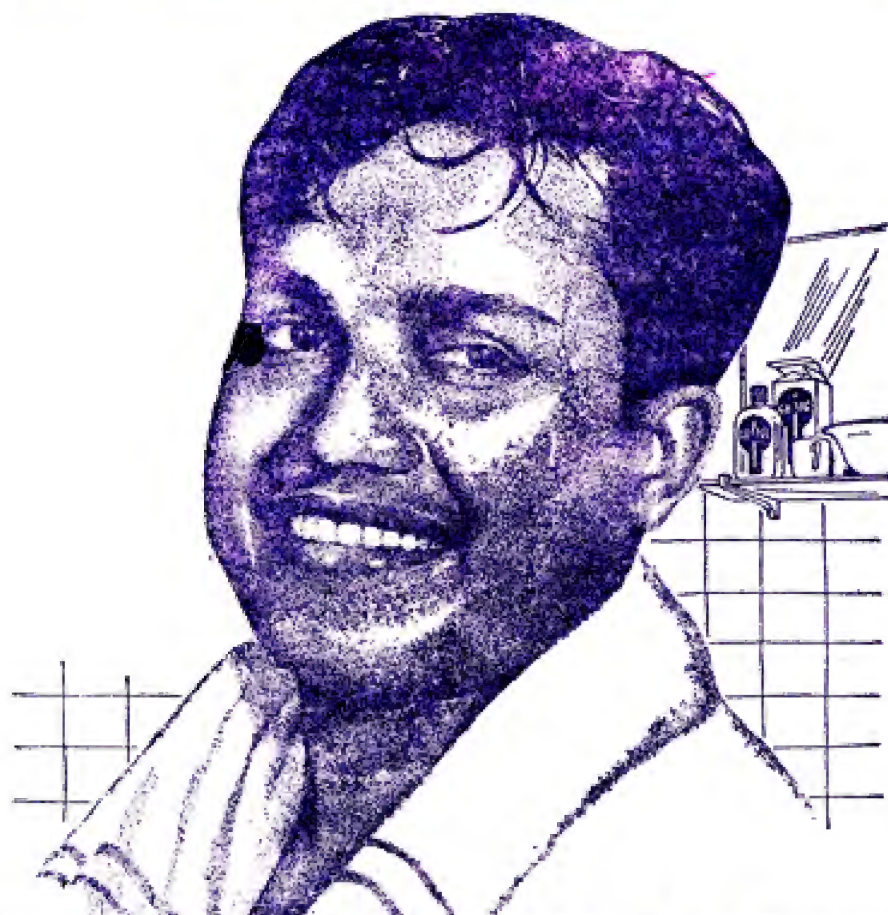
"ஆம், அம்மணி!"

"அவர் வந்து கொண்டிருக்கிறாரா? அவ்வது வந்து விட்டாரா?"

"வந்தே விட்டார்! பல்லவபுரம் அரண்மனையில் இப்போது அவர் தங்கியிருக்கிறார்! அவரைக் காணும் பொருட்டுத் தங்களை அங்கு அழைத்துப் போகவே நான் வந்திருக்கிறேன்!"

உத்தமசீலியின் மனம் உடைக்களை மாலியது. சனாக்கிய விக்கிரமாதித்தரும் தளபதி வில்வேலியும் சேர்ந்து தம் அரசியல் சதி நாடகத்தின் முதல் அங்கத்தை ஆரம்பித்து விட்டார்கள் என்பதை அவன் புரிந்து கொண்டான். தீதுமான அகனங்க அடிகள் ஆதரராலேயே மரணப் படுக்கையிலே கிடக்கிறான் என்பதும், அவர் உடல் தலம் தேறி எழுந்திருக்க ஒரே வாரங்களாவது ஆகும் என்பதும் அவனுக்குத் தெரியாதா என்ன? எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் அரசியல் சகதியைத் தீண்டத் துணியாத அத்தத் தூய மாமுலிவரின் பெயரால் இங்கே ஏதோ ஒரு சதி நாடகம் நடந்து வந்திருக்கும் வேடதாரி யாராரிடுப் பான் என்பதை அறிய அவன் மனம் துடித்தது. தங்களை ஒருவாறு திடப்படுத்திக் கொண்டு, வில்வேலியுடன் பல்லவபுரம் அரண்மனைக்குப் புகுப்பதில் அவன் தயாரானான். (தொடரும்)

நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான 'டெட்டால்'

நீங்கள் குளிக்கும் நீரில் கலந்திருந்தால் சுகாதாரத்தையும் உற்சாகத்தையும் கொடுக்கும்

குளிக்கும் நீரில் சிறிதளவு 'டெட்டால்' கலந்து உபயோகித்தது, குளிப்பதிலே அதிக இன்பம் அடையுங்கள். 'டெட்டால்' கலந்த நீரில் குளித்தால் உற்சாகம் அடைவீர்கள்; உடலின் தளர்ந்தமும் அகற்றப்படும். உத்தரவாதமுள்ள கிருமிகளினி 'டெட்டால்,' கிருமிகளைக் கொல்லுகிறது; வேர்க்குருவால் உண்டாகும் உபத்திரவங்களையும் தடுக்கிறது.

'டெட்டால்' கலந்த நீரோண்டு கொப்பளித்தால் தொண்டையும் வராமல் தடுக்க உதவும். துனிகளைத் துவைக்கும் போதும் தரைகளைத் துடைக்கும்போதும் நீரிலே 'டெட்டால்' கலந்து உபயோகிக்கவும்.

அப்பர் தனித்த அண்ணல்

“அவருடைய நீண்ட வாழ்க்கை கடினமான உழைப்பும், திறமையுடைய செயல்களும் கொண்டது. இம்மையிலிருந்து மானிக்கத்தகுந்த பொறுக்கி கொடுப்பது போன்ற, சாதாரண மக்களிடம் கொண்டு பல புதுமை மனை, புரட்சிகரமான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். ஆகிலும் இவ்வையு செலங்கிலையும் கொண்ட அவரது நீண்ட வாழ்க்கையில் எந்தக் கட்டத்திலும் அபயவரம் எவ்வித இயல்பு. அவரது பங்கெழு செயல்களும் இனிமையான நாதம் அளிக்கும் தீவிரமான அமைத்தன.”

இவ்வாறு பெருமைவாகக் கூறப்பட்டவர் மார்த்தாண்டரின் ஒரு தேவனான மகாத்மாவாகி. இதைக் கூறிவார் பாரதப் பிரதான பன்முக ஸ்ரீராமரின் திரு. காதலினைப் பல கோணங்களில் கண்டு அவர் கூறியவற்றைத் தொகுத்து இத்துவாககப் பட்டிருக்கிறது. இது மகா புருஷர்களின் மனை இயல்புகளில் கண்டிய வாய்ப்பான தூய்.

திரு. அ. இராமசாமிநாதர் தமிழாக்கம் தந்து தடையின்றி தீரோட்டம் போல் செல்கிறது. இத்துவாகத் தொகுத்தவர்க்கவர் ஸ்ரீ. கி. கே. மார்தேவன்.

பிரகரம்: தமிழ் தாடு காத்தி தீவையு திதி, மதுரை: விவே: கு. 1-25.

சோமியத் இனமொழிச் சிறகைக்கல்

சோமியத் குடியான எனக் கூறப்படும் பரத்து விரித்த நாட்டில் இனமொழி மக்கள் வாழ்கின்றனர். பேசும் மொழி பன்மையினும், மக்கள் ஒரு ஐயவழிகு காரை முற்பட்ட பிறகு, அங்கு வளர்த்திருக்கும் இனக் கிளப்புகள் ஏராளமானவை. எட்டு இன மொழிகள் கதைகளிற் தேர்த்தெடுத்து, மான்போலில் அலங்காரமொழிப் பதிப்புகள், நம் தமிழில் தந்திருக்கிறது. இக்கதைகளிற் தமிழாக்கித் தந்துள்ளவர் திரு. பூ. சோம கதாரம் அவர்கள். பரது தமிழில் தேர்த்தி வான முறைகள் அவர் கதைகளிற் தந்துள்ளார். இத்தொகுதியில் வெளிவந்துள்ள ஒவ்வொரு கதையும், சோமியத் நாடு, தொழில் வளம், திருவனம் ஆகியவற்றில் முன்னேறியது எப்படி என்பதைக் கூறுவதோடு அத்துப் பிரதேசத்து மக்களின் மனை இயல்பையும் அழகாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

விதப்பின் உரிமை: என். வி. பி. என். பி. என். வேட் மிமிட்டெட், 6, தஞ்சாவூர் செட்டித் தெரு. சென்னை-2: விவே: கு. 1, 06.

ஆத்ம நாதம்

சுவிமோகி கத்தானத்த பாரதீவார் தமது யோகானந்த அனுபவத்தை ஆத்மநாதமாக ஒலிக்கிறார். இத்தூய் முழுமையும் அடக்கின் கத்த ஆத்ம அனுபவப் பாடங்கள் திறந்திருக்கின்றன, பாடங்கள் எல்லாம் மானிடர்களின் ஆத்ம விடுதலைக்கு முன் கொடுக்கின்றன. முதல் பகுதியான “ஆத்ம நாதம்” நூற்றிரண்டு பாக்களாலானது. “கத்த பரிபூரண ககானந்த ஸ்ரீமோ கட்டர் பரவு ஸோதி மிமோ” என்றும், “ஆத்ம பரிபூரண அண்டக் கக ஸ்ரீமோ, அரிமான பரதேவமே” என்றும் “ஆத்மவி அறிவாகி, அறிவுக்குள் ஒலிவாகி, அடக்கியுடைய பரமமே” என்றும் பாம்போருக்கு விளக்கம் தரும் கத்தானத்தரின் வாக்கு மகா ஸ்ரீமோகி தாமதமானவர்கள் கட்டிக் கிள விவாழ்ந்துவரும் விவாதின்கள் இடக்கிறது ஏராள பகுதிகள் செல்லும் ஸ்ரீமோ பரதேவம், அவர்களுடைய ஆத்மநாதமும் ஒரே யோகமெனையுக்கானே எப்போதும் எடுத்துச் செல்கிறது.

இரண்டாவது இதய தாகம். இப் பகுதியில் உள்ள பாடங்கள் அடக்கின் கட்டவுள் ஆர்வத்தின் மனர்க்குமை, கட்டவுள் கனாரில் கனாரி வளர்த்துமை, அருவான்கொடுக்கி எழுந்து பரததனவ.

முன்னது பகுதி பரவலம். கனாரினைப் பற்றியும், சிவனாக நாதரீயப் பற்றியும் சாதாரண சக்திவாய் பற்றியும் அடக்கின் அடக்கித்து அருவியிருக்கும் அருமையான பாடங்கள் இத்தப் பகுதியில் அடக்கி மிகுக்கின்றன.

முழுமையும் இனிமை தரும்படி தேவரீயப் பாடங்கள் தீயம்பி ஆத்மநாதம் கனாராக விளக்கும் இத் நூல் வேதாத்த மாரிக்கக்கி கொட்டிள்ளவர்களுக்கு ஒரு கருதுமன் எனக் கூறலாம்.

இறுதியில் ஏராள நுழைக்கும், வாழ்த்தும் கனார்பகுதியில் நனை. ஆத்மநாதத் அனுபவத்தினின்றும் எழுந்த பாடங்களில் கனார்த்துப் பார்த்துப் பொருளுணர்வதை விடக் கனார்த்துப் பார்த்துப் பொருளுணர்வது தான் சுவை மிக்கது. அகத்துச் சுவாநுபூதி வேண்டும். அது இக்கதைகள் ஏராள நுழைக்கின் அருவியுடைய மன்கிற் கொடுத்துவிடும்.

பிரகரம்: ஆத்ம சோதி மிமோ, தாவலப்பட்டி, இலங்கை: விவே: கு. 3.9

Firestone

பயர்ஸ்டோன்

தரத்திற்கும் உழைப்பிற்கும்
உங்களுடைய சின்னம்

உலகெங்கிலும் கோடிக்கணக்கான
மோட்டார் மற்றும் டிரக் ஓட்டுபவர்
களுக்குச் சின் சிறந்த காரணங்களினால்
பயர்ஸ்டோனின் மீது தனி மதிப்பு!
டயர் மற்றும் ரப்பர் ஆராய்ச்சியில்
உலகில் பயர்ஸ்டோன் முன்னணியில்
இன்று இன்று சிறந்த டயர்களையும்
நாளை வேளும் சிறந்தவைகளையும்
தயாரித்து வருகிறது. கடந்த 22
ஆண்டுகளாக இவ்விதமே பயர்ஸ்டோன்
இத்தியாவில் டயர்களைத்
தயாரித்து வந்திருக்கிறது. உண்மை
யாகவே, உங்கள் காரில் பயர்ஸ்டோன்
டயர்களை விட வேறெந்த பாகமும்
பூராவாகச் சோதித்து நிரூபிக்கப்பட்ட
தலை. பயர்ஸ்டோன் வாங்கும்பொழுது
நீங்கள் எதைப் பெறுகிறீர்கள் என்பது
உங்களுக்குத் தெரியும்!

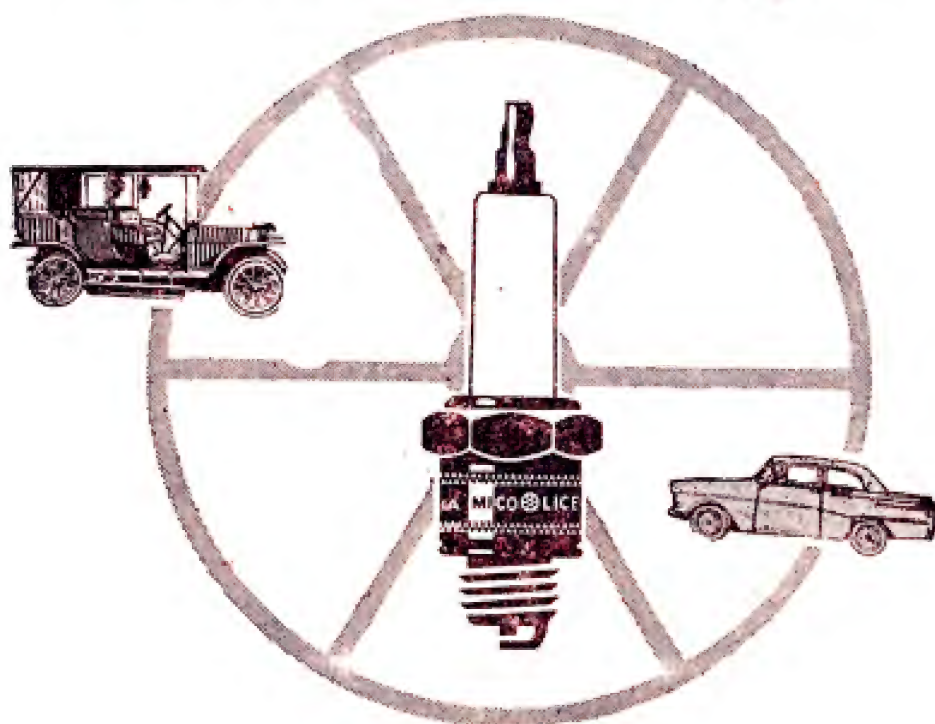

உடுத்தான பாதுகாப்பு உங்க சிக்கனத்திற்கு

பயர்ஸ்டோன்

நீங்கள் வாங்கும் பயர்களைத் தேர்ந்தெடுங்கள்

எந்த மாடலானாலும், எந்த தயாரிப்பானாலும் சரி

ஒவ்வொரு இன்ஜினுக்கும் எற்றதாக ஒரு மைகோ

ஸ்பார்க் பிளக் இருக்கிறது.

நீங்கள் உபயோகிக்கும் ஸ்பார்க் பிளக் சரியான உஷ்ண நிலையுடையதா என்பதை கவனிக்க வேண்டும்.

உங்களுக்கு பழக்கமான டீலரிடம் விசாரித் தூல் அவர் உங்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்வார்.

உலகப் பிரசித்தி பெற்ற பாஷ் (ஜெர்மன்) ரகம்

மோட்டார் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கம்பெனி லிட்.,
பெங்களூர்

தென் பிராந்திய விநியோகஸ்தர்கள்

மெனார்ஸ் ரானே (மதராஸ்) லிட்., 5, பட்டுஸ்லோ ரோடு, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை-2
மெனார்ஸ் பிரிமியர் ஏஜன்ஸிஸ், 141, ராஷ்டிரபதி ரோடு, செகந்திராபாத்

4. மெரஸத் தூதன்

ஸ்ரீமரஸத் தூதனைச் சந்திசெய்து கொள்வதில் துணிந்தனர். ஆம்! ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவைத்தான். பாண்டவருக்காகப் பாதி ராஜ்யம் கேட்கத் தூது சென்றான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் துரியோதனன் சபைக்கு. குறிப்பிட்ட ஜாஸ்தியைத் துரியோதனன் காண்பிப்பான். அதைக் கண்டதும் அவனுடைய கையாள் ஒருவன் ஒரு விசையைத் தட்டுவான். உடனே தான் உட்கார்த்திருக்கும் ஆசனத்தோடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அதன் கீழே குழிக்கப்பட்டிருந்த பாதாளச் சுரங்கத்தில் விழுவான். அங்கு அங்குக்காகக் காத்திருக்கும் 'குண்டர்கள்' உடனே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மேல் பாய்ந்து அவனைத் தாக்கி....

இது துரியோதனன் முன்கூட்டியே செய்து வைத்திருந்த சதித் திட்டம். தன் பேச்சுத் திறன் மூலமாவதையும் செவ்விட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தியரயத்துக்காகப் பாண்டவர் கட்சியை எடுத்துச் சொல்வி வாதாடினான். இதை ரவிக்ராத, ஏதக மன மில்லாத கௌரவர் என்னமாகப் பேசினர்.

மேலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் வாதாடியதால் கோபமுற்ற துரியோதனன் சதிச் செய்கிறவையேற்றாமாறு ஜாஸ்தி காண்பித்தான். கையாளும் விசையைத் தட்டி விட்டான். சிங்காதனத்தோடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் விழ வேண்டிய தருணத்தில்....

ஆ! இதென்ன! வெளியே காய்ந்து கொண்டிருந்த சூரியன் ஸ்பா மண்டபத்தில் எப்படியுப் புகுந்தான்? இங்கே! சூரியனின்கீழ் ஓர் ஆயிரம் சூரியன்... இங்கே, இங்கே... போடி சூரியன் ஒன்றாய்த் திரண்டு நின்று அந்த ஒளியை....

பிரமிக்கத் தக்க ஒளி. கண்ணிசுப் பறிக்கும் ஒளி. தங்கைக் கிறுகிறக்க ஸங்குக்கு ஒளி. சபையில் இருந்தவர்கள் பெரும்பாலானோரும் மூர்ச்சை போட்டு விழுந்தனர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சிகவழிப்பெடுத்தான்! விளியு இந்த ஒளி மயம். யாரோ ஓரிருவர் தவிர மற்றவர் மயக்கமுற்றது தீவிர தவறினர்.

ரோட்டில், போலீக் கொண்டிருக்கும் போது எதிரில் வரும் மோட்டாரோ காரியோ திடீரென்று விளக்கைப் பிரகாசமாகப் போட்டு வதால் மேற்சொன்ன அனுபவித்ததப் பெற்றவரை இன்று நமது தரங்குகளில் காணவே முடியாது. உடனே தலை கற்றல். கண்

இருளில் முதலிய அனுபவங்கள் தான். கண்ணென்றுவது? நரம்புகள் - தசைகள் என்னவது? ரத்த அழுக்கம்....? ஹார்ட் பாஸ்பீட்டெஷன் - துரிதம்தத் தடிப்பு-? இவ்வித அனுப் வம் திமிஷத்துக்கொரு தரமாகப் பல முறைகளும் பல தினங்களும் ஏற்படுமானால் அதை அனுபவிப்பவன் ஜீவித் திருப்பதே ஆச்சரியம்.

"ஐயா! எதற்காகத் தாங்கள் இந்த விளக்கை இவ்வளவு பிரகாசமாகப் போட்டு எங்களை இந்தச் சித்திரவதைக்குள்ளாக்குகிறீர்கள்?" என்று ஒருவரைக் கேட்டேன்.

"காணியில் காரியாலயத்துக்குப் போகும் போது ரோடு நல்ல முறையில் இருக்கிறது. காணியில் திரும்பி விட்டுக்கு வரும்போது ரோட்டில் கண்டபடி கால்வாய்களும் அகழிகளும் வெட்டி வைத்திருக்கிறீர்கள். ரோட்டிலுள்ள விளக்குகளின் வெளிச்சமோ....?"

"விளக்குகளுக்குக் கொண்?"

"கடனெழுக்கே என்று இருக்கும் விளக்குகளின் வெளிச்சத்தில் ஒன்றுமே தெரியவில்லை. விளக்கைப் பிரகாசமாகப் போடா விட்டால் இந்தக் கால்வாய்களும், வாய்க்கால்களும், அகழிகளும் கண்ணுக்கே தெரியாவிடும். அப்படியப்பட்ட நிலையில் காரை ஒட்டிச் செல்வது தற்கொலைக்குத் துணிந்த காரியமாக முடியும். ஆகவேதான் விளக்கை இவ்வளவு பிரகாசமாகப் போட்டுக் கொண்டு போக வேண்டிய தீர்மானம் ஏற்படுகிறது...."

இந்த மாநில துணைத் தொட்டு ஒன்று என்று பெருகி இருக்கும் இன்னங்களை எப்படிச் சரிசெய்யுவது? சீர்திருத்தத்தைத் தொடங்குவது எங்கே என்பதை நிச்சயிக்க முடியாத நிலை. சமீப காலமாகத்தான் இந்த பிளட்டிரோன் தலைகற்றல், மயக்கம் போன்ற கவலைகளும் பெரும்பாலானவர்களை ஏற்படுவதைக் காண்பதற்குள் என்பதற்குக் காரணங்களில் ஒரு சிலவற்றை இது வரையில் விளக்கியாயிற்று. வரும் சந்ததியினருக்காவது இவ்வித இன்னம் இல்லாமலிருக்க ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டாமா?

ரத்த அழுக்கத்தினால் தலை கற்றதும் மயக்கமும் ஏற்படுவதுண்டு என்று சொல்லப் போக. அந்த ரத்த அழுக்கம் அதிகரித்தல் சமீப காலத்தில் மிகவும் மலிந்து விடக்கிறது என்ற தகவல்க் காண தேரிட்டது. அவ்வாறு மலிந்து விடப்பதற்கு இன்றை வார்த்தையில் உள்ள நிலைமை எவ்வளவு தூரம் காரணமாகிறது என்பதை விவரிப்பதில் போய் முடித்தது. இந்த ரத்த அழுக்கம் என்பது என்ன? அதனால் தலை கற்ற ஏற்படுவாரென்ன? ரத்த அழுக்கத்தினால் தவிரத் தலை கற்றல் ஏற்படுவதற்கு வேறு காரணங்கள் உண்டா? இவற்றிற்கெல்லாம் சிசிக் சைக்கிரம்மும் தடுப்பு முறையும் என்ன என்ற வகையில் நமது கவனம் செல்வவேண்டும்.

ஐயா, கிராது மனத்தில் எழும் உத்தேசம்: "ஆச்சா? ஆச்சா?" என்று எப்போதாவது எடுத்தத்தற்கெல்லாம் துரிதப்படுத்திக் கொள்வதற்குக் கயாவம். ஆகவேனுமே ஆக வேனுமே என்ற மனத்தில் எழும் உத்தேசம் கடிதம் உலகம். தான் நினைப்பது போல் துரிதமாகத் தனது திட்டங்களை நடக்கவிடும் என்ற காரணத்தால் பொறுமையை இழந்து எப்போதும் ஒரு கடுகரூப்பு - சிரிப்பூப்பு - கோபம்-தாபம், தூர்வானரின் மன நிலை-

இப்படிப்பட்ட பல்வேறு காரணங்களால் மனத்தில் நிறம்பி இவ்வாமல் நெரிசலில் மூன் பரப்பிய நிலத்தில் நிற்பவன் போல் தவிப்பவனுக்கு ரத்த அழுக்கம் அதிகரிக்கும் என்று மட்டுமில்லை - ரத்தக் கொதிப்பே ஏற்பட்டு, அது தவிக்கும் ஏறி - தவி சுற்றல் மயக் கத்தை உண்டாக்குமென்றவொது - தவியே வெடித்து விடுமென்ற நிலையும் ஏற்படலாம்.

"அம்மா! பாதுகாணை...." என்று காலை வில் தூவரை மணிக்கெல்லாம் கப்பராதம் பாடுகிற பால்காரப் பொன்னுச்சாமி.

"பூமா! பால்காரன் வந்திருக்கிறான்!" என்று சொல்லி விட்டுத் திரும்பிப் படுத்துப் போர்வைவை இறுத்துப் போர்த்திக் கொள் கிறார் விட்டு எழுமான் ஸ்ரீமான் கவாமி.

தூவியில் தூக்கும் பூமாவா பால் வாங்கப் போக வேண்டியவன்! இல்லை, அது தனது தேவிகளைப் போய்ப் பால் வாங்கும்படி பணிக் கும் பான்தான். அந்தத் தேவிகளோ...

"கொஞ்சம் நீக்காதல் போய்ப் பாருங்க னேவ்!..." என்று சொல்லி விட்டு மெதுவாக எழுந்திருக்க முயற்சி செய்கிறார்.

"என்னுடைய முடியாது, எழுந்ததும் அந்த எருமை மாட்டின் முகத்தில் முறிக்க...." என்று தட்டிக் கழிக்கிறார் விட்டு எழுமான்.

இப்படியாகத் தொடங்குகிறது ஒவ்வொரு தாளும். பிறகு, அயிலிவிடுத்து விட்டு வேலை வாகக் கொண்டு வந்த சிவ வைபக்கிம்ப பாரக்க வேண்டும். கடைக்கும் போய்த் தேவிகள் ஒவ் வொன்றால் கொண்டும் காமங்களில் வாழி வந்தாக வேண்டும். இடைமில் பிச்சுட்டு, முண்டிடுவாசிகள் போசுக்கும் ஏக்கக்கு யிடைமில் - ஒரு சிவ நிமிஷம் அக்கப்போர். குறாவடி ஒழியுமா என்று கண்ணுத்திப் பால் பாக இருந்து குவிக்கதாக ஒரு மேர் வைக்கும் சடங்கு. இதற்குள் அயிக்கைப் போக நேர மாயிற்றே நேரமாயிற்றே என்று இறக்கை சுட்டிக் கொண்டு பறப்பது, தவிப்பது, "இன்ன லாம் சைபைன் ஆகவில்லையா? சரி, ஆகாட், டும் போதும், போடு" என்று அவசரப்படுத் தல்.... வெந்ததோ கெடாததோ-மெய்யே மெய்வாமையோ எப்படியோ சரப்பிட்டு விட்டு அவசரமாக ஞான பாகம் - அல்லது பொட்டித்தையும் காத்து கொண்டு பால் ஸ்டாண்டுக்கு ஒடிவாடியோ தம் போட் டுக்குள் புதுதா கொள்ளும் போலம்... அப்பப்பா! இந்த மறுவுருக்க இந்த அழகிமத்தாது ஏற்படுவீ? இன்னும் என்ன வேண்டுகிறது ஏற்படலாமே!

ஒரு கட்டியாகச் சொல்லவில்லை, விட்டி லுள்ள அத்து அப்பாவி தேவிகளுக்குத்தான் என்ன? அதிகாரியில் காப்பிக் கடை... விட்டி லுள்ளவன் காப்பியைக் குடித்து விட்டு அப்படியாய்வே காப்பிப் பாத்நிரத்தை வைத்து விட்டுப் போய் விடுவார், அக் கரப்பிப் பாத்நிரங்களைக் கழுவுவது முதல்- காய்கறிகளை நறுக்கிச் சமைப்பதும் - "அவ கு"க்கு மத்தியானத்துக்கு ஏதாவது தயாராக் குவத்து... கைகால் ஓடாது. இப்படியும் அப்படியும் காலை ஒன்பது மணி அல்லது ஒன்பதரைக்குள் விடு கவ்யாணம் பட்டபாடு தான். அந்த விட்டின் எழுமானி அம்மாளை என்ன வென்பது? பாவம், பம்பரம் கழல்வது போல் கழல்வதும் போதாது.

பிண்டியாண்டாணப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டாம். நேரமாயிற்று என்பதை "நாயி யாயிற்று" என்று சொல்லும் வழக்கம். நீட்டி முறுக்கி தாழியாயிற்று என்று சொல்லவும் அவனுக்குப் பொழுதினில். "உம்... உம்... தாச்ச... தாச்ச" என்று பறக்கிறான், "நாயி யாச்ச" என்பதைத்தான் "தாச்ச" என்கிறான். விட்டில் இவன் தங்கை தாக்கைகள் இவனை "தாச்ச" என்று அழைக்கவே தொடங்கிவிட்டனர். அவ்வளவுதான்; இதைத் தொடர்ந்து பாங்களுக்குள் ஒரு சண்டை. அம்மா வந்து- அவளுக்கு இருக்கும் தொண்டை நடுவிலே- இவர்க்குச் சண்டையை விளக்கிவிட்ட வேண் டும். அப்பா, ஸ்ரீமான் கவாமிக்கோ...? "என்ன இது விட்டில் ரகசியம்?" என்று தூர்வாசராக மாயி விடுவார். விட்டில் அமைதிக்குறைய அதிகரிக்குமென்றிக் குறை யாது. முக்கால்வாசி ரூபாய் கக்கலில் வாழ்க்கை இப்படிப்பட்டதுதான். இதிக் வாருக்குத் தான் தேகாரோக்கியம் இருக்கும்?

இப்படியாக மன நிறம்பி என்பதே இவ் வாத வகையில் இன்று தமது வாழ்க்கை அமைத்துள்ளது. இந்த அமைதியை மனநிலை ரத்த அழுக்கம் அதிகரிக்க ஒரு முக்கிய காரண மாகிறது. இவ்வளவு விந்தாரமாக இவ் விஷயத்தை விளக்கியதன் எட்டியம் என்ன? வாழ்க்கை என்பதில் பல மேடும் பள்ளமும் இருக்கத்தான் செய்யும். அதற்கெல்லாம் ஈடுகொடுத்துத்தானாக வேண்டும். இதை நகு கவியாக எண்ணிக் கொண்டு மனத்தின் அமைதிக்குச் சிறிதும் பங்கம் ஏற்படாமல் வாழ்க்கையை நடத்த முயற்சி செய்வா மாணும் இந்த ரத்த அழுக்கம், அதன் கிளை வான ஆசிரம் தொண்டைகள் இவர்களைத் தவிர்க்கலாம். அல்லது ரத்த அழுக்கம் ஓரளவு ஏற்பட்டாலும், அதன் விளைவுகள் பொருட்படுத்தும் அளவுக்குப் பெருகாமலான வது சிறுத்திக் கொள்ளலாம்.

"தவிர்க்க முடியாத இன்னலி ரவிக்கப் பயிடுவீகள்" என்று ஓர் அபிமானிக் பற மொழி இருப்பதாக என்ன தன்பர் "ஸ்ரீ கிரு ளு" சொன்னார். இதில் எவ்வளவு பெரிய உண்மை இருக்கிறது பாருங்கள். இதைத் தெளி விச்சத்தான் இவ்வளவு தூரம் எழுதினேன்.

"ஆமாம், இந்த ரத்த அழுக்கம் மனத்தி னெழும் உத்தேசத்திலும்தான் உண்டா கிறது? அதுவா இந்தத் தவி சுற்றல் மயக்கம், இருதயத் தடிப்பு, துக்காலிமைய இவ்வகை உண்டாக்குகிறது? சரிய் என்பதுமான கார ணங்கள் இவ்வையா...?" என்கிறீர்களா?

ஸ்ரீ கணேஷ் ராம்ஸ்

தொர்

Dhideer
(INSTANT)

தக்காளி சாம்பார் - ரசம்

(2 தனி பவுடர்கள்)

3 நிமிஷங்களில் தயார்

மேற்படி பவுடர்களைத் தண்ணீரில் கலந்து 3 நிமிஷம்
கொத்தடித்து உபயோகத்திற்குத் தயார் இயற்கை
பாண மணம், ருசி மற்றும் வர்ணம்

ஸ்ரீ கணேஷ் ராம் & கோ. (பேரன் : 28885) 46, தமிழ் சாலைத் தெரு, சென்னை-1

tik-20

டிக்-20

மூட்டைப்பூச்சிகளைக்

கொல்லுகிறது

வெ.வி.வி
ட.யஸிஸ்தன்

LLLR-பைஸ் தயாரிப்பு

**உலக மார்க் ஷண்முகம்
புல்லணம் பொடி**

100

வருடங்களுக்கு மேல்
பிரக்யாதி பெற்றது.

ORIGINAL SHUNMUGAM SNUFF (ESTD. 1839) Co.
POST BOX No. 140, MADRAS-1

ஒன்று இரண்டு
மூன்று இதோ தயார்
ஆம், செய்ய அத்தனை
எளிதானது.

இலேசான, சுவைமிக்க

ரெக்ஸ்ஜெல்லி

ரெக்ஸ் ஜெல்லியிலுள்ள பழச் சுவையும், வாசனையும் உங்கள் குடும்பத்திலுள்ளோர் அனைவர்க்குமே பிரியமானது. அவர்களுக்காக ரெக்ஸ் ஜெல்லி செய்ய நீங்கள் விரும்புவது சகஜமே...

காரணம், அது சத்துச் செறிந்தது. வளரும் குழந்தைகளுக்குச் சிறந்தது. சின்னஞ்சிறு சிசுக்களும், வியாதியிலிருந்து தேறிவருபவர் களுக்கூட ஜீரணித்துக் கொள்ளக்கூடியது.

கீழ்க்காணும் 6 வித நேர்த்தியான சுவைகளில் ஒன்றைக்கொண்டு ரெக்ஸ் ஜெல்லி தயாரிக்கலாம்: ராஸ்பெர்ரி, ஸ்ட்ரா பெர்ரி, பைனுப்பின், ஆரஞ்சு, லெமன், செர்ரி.

கீழ்க்கண்ட விவரம் மூன்று வழி எளிய தயாரிப்பு முறை:

- 1 ரெக்ஸ் ஜெல்லி படி கமனிகளை வெந்நீரில் கரைக்கவும்.
- 2 பிறகு, போதுமான அளவு குளிர்ந்த ஜஸ்தை அத்துடன் சேர்த்து, ஒரு பைண்ட் (20 அவுன்ஸ்) அளவு கலவையாகச் செய்யவும்.
- 3 அதை அச்சில் சுற்றி பனிக்கட்டி மேல் ஜெல்லியை உறைய வைப்புகள்.

அடிக்கடி பரிமாறக்கூடிய அருமையான பொருள் ரெக்ஸ் ஜெல்லி.

கார்ன் பிராடக்ட்ஸ் கோ.(இந்தியா)
பிரைவேட் லிட்.

FIRE
STATION

"சார் சார்! நெருப்பு நெருப்பு!"

"எங்கே சார்!"

"அந்த வீட்டில்!"

"எனக்கு சிடம்?"

"மேல் மாடி"

"கிது ஏதுடா வம்பு! விவாசத்தெதுச் சொல்லாட்டா நாங்க எப்படி சார் அங்கு வரமுடியும்?"

"உங்க நெருப்பணைக்கும் என்ஜின் தான் வரப் போகிறதே, அதில் ஏறி வந்து விடுங்கள்!"

சாமா

எப்போ பார்த்தாலும் நீ பேசி 'போர்' அடிக்கறே! எப்படியாவது நீ இங்கே மிருந்து தப்பிச்சிண்டு போக ஒரு வழியைப் பாரேன்!

கச்சேரி முடிந்த
வுடன் தேங்காய்
முடிகளை வாங்கிண்டு
நேரே வீடு வந்து
சேரவும்
— மனைவி

அந்த கிரண் டே
தேங்காய் முடிகளையும்
ஒரே விடை சொல்லிக்
கொடு! எடுத்துக்கொண்டு

வாத்தியார் வீட்டுக்
கூலியாணம்

எல். சாம்பசிவம்

'பிரசண்ட்' சார்!

தோ மறு பிறவி எடுத்து விட்டான்.

டாக்டரைப் பொறுத்தவரை அப்படித்தான் சொல்லும். அவருக்குத் தெரியும். "பெரிய உயிரை" பாவது காப்பாற்றி விட வேண்டுமென்று தவிர்ந்த தம்பியும், துடித்த துடிப்பும், ஆண்டவனிடம் மான சேகமாக அவர் இறைஞ்சிய வேண்டுகூறும் பரிந்து விட்டன.

அதன் பலன்தான் தோ மறு பிறவி எடுத்தது.

"மீரசல அனையிலேனே என் தெய்வத்தைத் தொடர்ந்து நானும் போயிருக்கக் கூடாதா?"

மனச் சலிப்பில் தோ தெட்டுயிர்த்தான். உடல் பலவீனம் மட்டுமல்ல, அப்படி அவன் திணைத்ததற்கு உன்னதத்தில் ஏற்பட்ட பலவீனம், வாய்வில் இருந்த வீழ்ப்பு கழன்று விட்ட நீர், எவ்வளவுதற்கும் மேலாகக் 'கொண்டவன்' காட்டி வரும் சகிக்க முடியாத அலட்சியம் — எவ்வளவாகச் சேர்ந்து தான் அந்த முடிவுக்கு அவனை துரச் சென்றன.

துடிப்பில் தீவன் செத்த நிலையில், ஆறாம் உடலில் தீவன் இயங்கும் வகையில் தோ படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டிருந்தான். தெருப் பக்கத்தை ஒட்டிய அறை அது. மூலச் சன்னல் மூலம் தெருவைப் பார்க்கலாம். படுக்கையில் ஒரே பக்கமாகப் படுத்து, உடல் மீள் வலி எடுத்து விட்டது, வலி கண்டு துடித்து, "புரண்டு படுத்துக் கொஞ்சம் நேரவைக் குறைவேன்" என்று உடல் கெஞ்சியும், மீடிவாதமாக அவன் ஒரே நிலையில் படுத்துக் கொண்டிருந்தான். கட்டி துக்குப் பக்கத்தில் கை எட்டும் தொலைவில் வலை பிரோவில் பறம், சத்தான வுடானிக்குக் கை மருத்துப் புட்டிகள், காது பிழியும் கண்ணாடிக் கண்ணம், டர்னர் எல்லாம் இருந்தன.

"அப்பே இவ்வாத கைகளால் கைக்கப்பட்டவை அவை. அவற்றைத் தொடுவதுகூட உடம்புக்கு ஆகாது. தொடட்டாலே அப்படி... சாப்பிட்டால்...? குமட்டிக் கொண்டு வந்து விடும்!"

வெறுப்புடன் வலை பிரோவைப் பார்த்தவன், பெருமூச்சு விட்டுத் தலையைத் திருப்பிக் கொண்டான். அவன் தலை மட்டுக்குமேலே விழிக் கோணத்தின் நேர் பார்வையில், பாறுலின் படம் மாட்டப்பட்டிருந்தது. அந்த வீட்டுக்கு அவன் வலது காலு எடுத்து வைத்து துழைவதற்கு முன்பே அங்கே மாட்டப்பட்டிருந்த படம் அது. புதிதாக அமைப் பாப்பவன் போல் தலைதுக்கிப் பார்த்தான் தோ.

அழகிய பற்கள் பளிச்சிட, அற்புதச் சிரிப்பின் ஒளி மூகத்தில் நேக்க, அழகாக அதில் காட்சிவளித்தான் பாறு.

"கொண்டா கொள்ளும் கன்னலில்லா வெள்ளைச் சிரிப்பு. குழந்தை முகம். மாக மறுவற்ற பார்வை, அப்பேர்ப்பட்ட குழந்தை முகமும், கொண்டாச் சிரிப்பும், மாசற்ற பார்வையும் இப்போது எங்கே போய் விட்டன? நிழல் சலிந்த வானம் போல், இருள் குழந்த நிலவு போல் அவர் முகம் மாறி விட்டதே! சிரிப்பு அறவே மறைந்து விட்டதே! ஒளி கத்தாடும் கன்னலில் சோகம் திரைவாகத் தொங்கு கிறதே? தான் அப்படி ஆகி விட்டதற்குக் காரணம் நாடிதான் என்று எண்ணுகிறாரா? எண்ணுகிறாரா என்னவா? என்னித்தானே, என்னிப் பார்க்கவே பிடிக்காமல் ஒதுங்குகிறார்! இந்த அறைவினுள் நுழையும் போதே பாம்புப்பூற்றுக்குள் கையை விடுகிறவர் போல தடுங்குகின்றனவே அவர் கால்கள். முகம் இருளடைந்து விடுகிறதே. எப்படி இருந்தவர், எப்படி மாறிவிட்டார்? 'தோ, தோ' என்று உயிரை விட்டவர், தோ ஒழுத்தி இருக்கிறான், பெற்று விட்டு, பெற்ற உயிரைப் பறி கொடுத்துவிட்டுப் படுக்கையில் குலைவுறாய்க் கிடக்கிறான் என்பதை அடிவோடு மறந்து

இதற்காகத்தான்
கே. ஏ. என்

விட்டாரே. அடை மனையாய்ப் பொழிந்த அன்பை அடைத்து விட்டாரே. கானவில் வேம்மையையும், ஏமாற்றத்தையும் மிகுச விட்டு விட்டாரே?"

நிலைபின் ஒரு இதயத்தை அழுத்திவது, நெஞ்சின் ஆற்றலும், கன்னலில் கலந்த போது ஈரத் துணியில் சொட்டும் நீராகக் கண்ணீர் மணிகள் விழிவோரத்தில் சேர்ந்து சரிந்தன, கன்னத்தில்.

தோ தவித்து அழுத்தில் தலையில்லை. பாறு அப்படித்தான் ஆகி விட்டான். அவன் மீது என்னமாய் அன்பைப் பொழிந்தான்? அனைத்ததான் மணப்பெண் என்று ஒற்றைக் காலில் என்ன, நிலைமுகவே தின்றுத் தந்தையிடம். இத்தலைக்கும் அவனுடைய சொந்த அந்தை பார்வையில் வெண் பாறா அவனுக்காவே பிறந்திருக்கிறான் என்று அவன் கனடெய்வாம் கொட்டி முழக்கி விட்டிருந்த பிறகும், தோ

வைத்தால் மணப்பேரன் என்று நின்று. அத்தையில் பேச்சு அவளைப் பொறுத்தவரை வாய்ந்த மணலில் பாய்ந்த நிரால் கதையாகத் தான் இருந்தது. 'தோவும் ஒரு வகையில் தூரத்து உறவுதானே? அவளைப் பாருங்கள்!' என்று பெற்றோரிடம் அடித்துச் சொல்லி விட்டான்.

பார்வதி அம்பாள் 'வெபா நிபா' வென்று அடித்துக் கொண்டாள். தன் பெண் பாமா அந்த வீட்டில் புக வேண்டும் என்பது இரண்டாம் பட்ச ஆணைதான். ஏராளமான ஆண்டிக்கு ஒரே வாரிசான பாலுனின் கரம் பற்றி, சொத்துக்கும் சொத்தக்காரி ஆகவேண்டும் என்பதுதான் அத்தையம்மாளின் மூத்தரம் முடிவுமான ஆணை, அபிலாஷை.

அதனால் தன் அண்ணலிடம், அதாவது பாலுனின் தந்தையிடம் -- தந்தையோடு நின்றுப் பாமாணைக் கட்டச் சொல்லி, தங்கையைச் சமாதானப்படுத்துவதா அல்லது ஒரே மகலில் ஆணையை -- அவரைப் பொறுத்த வரை பிடிவாதம் -- நிறைவேற்றுவதா என்று தனித்த போது பாலுனே அவருக்குக் கை கொடுக்க லாள் வந்தான். "அப்பா, பாமாவுக்கு என்னை மணப்பதில் இஷ்டமில்லையாம். இதை அவளே ஏன்விடம் சொன்னாள், அவள் மனம் அவள் பக்கத்து விட்டுக் கொழுவிடம் சென்று விட்டதாம். அத்தை சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. ஆக வேண்டியதற்கு வழி சொல்லுங்கள்!" என்று தந்தைக்கு வழி வகுத்துக்கொடுத்தான். பாமா, விஷயத்தை அவ லிடம் சொல்லி, "வேறு யாசிப்புமர் சொல்லா தீர்கள்" என்று கேட்டுக் கொண்டாள். ஆனால் பாலு அப்பாவிடம் மட்டும் சொல்லிவிட்டு "இது உங்களுடையே" என்று சொல்லி வைத்தான்.

போதாதா அவருக்கு? தம் தங்கையை ஒரு வழியாகச் சரிக் கட்டி விட்டார். அவள் மூக்கால் அழுத போது பாலு, தோனின் சங்குக் கழுத் தில் மூன்று முடிக்கக்கூடப் போட் டான்.

தோனைய அவன் சந்தித்த விதமே அவாதி.

அவளைச் சந்தித்த பிறகுதான் அவ னும் தனக்கு உறவு என்று அவனுக்குத் தெரியவந்தது. மற்றப்படி முதலில் தோனின் குடும்பத்தைப்பற்றி அவ னுக்கு ஒன்றும் தெரியாது.

ஒரு நாள் தோனின் வீட்டில் மின்சார விளக்குக் கொட்டு விட்டது. அதைச் சரி செய்ய வழி தெரியாமல் விழித்துக் கொண்டிருந்த தோனின் தாய், வழியே சென்று கொண் டிருந்த பாலுனின் உதவியை நாடி ளாள். அன்று நாள் தோனைய முதன் முதலில் பார்த்தான் பாலு. தோ னின் பேரழகு -- குப்பையில் வைரமாக இருந்த பேரழகு -- அவளை அடிமோரு மயக்கியது. விவிட் போர்ட்டுகே சிறிய சிம்ஸி விளக்கைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த தோனின் எழில் மூகத்தை -- சிம்ஸி வெளிச்சத்தில் செந்தாமரையாக ஒளிர்ந்த மூகத்தை அன்று அணுமுக ரசித்தான் பாலு. அருகே, மிக அருகே நின்று கொண்

டிருந்த அவனுடைய தெருக்கம் அவளைப் புகழரிக்கச் செய்தது. அவளைச் சூழ்ந்து, அவ லிட் பிடித்து சிலம்பை மல்லிகை மணம் அவளை மயக்கியது. நான்கு கண்கள் இளை சேரும்போதெல்லாம் மென்மை விழிகன் னானத்தான் நிலை நாழ்த்தன. ஆண்மை கம்பிரமாகச் சுடர் தெறித்தது.

சிப்பெர் மூடித்த பிறகு நடத்த பேச்சில் தூரத்து உறவு முறை வெளிப்பட்டது. தோனைய ஏறிட்டுப் பார்த்தான் பாலு. அந்த ஒரு சந்திப்பிலேயே இருவர் மனமும் இடம் மாறிவிட்டதை இருவருமே அறிந்தனர்.

அதற்குப் பிறகு தோனின் வீட்டுக்கு அடிக்கடி பாலு போக ஆரம்பித்தான்.

"ஏன் இப்படி அடிக்கடி வருகிறீர்கள்?" என்று தோ ஒரு நாள் கேட்டான்.

"அடிக்கடி வரவேண்டிய அவசியமிருக்கி றது. வருகிறேன்!" குறும்பாகச் சிரித்தான் பாலு.

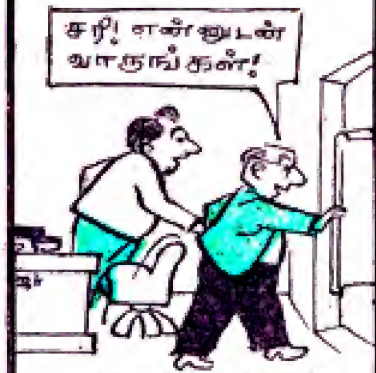
"அடிக்கடி வர வேண்டிய அவசியமில்லா மல் இருக்க வேண்டிய இடத்திலேயே வைத் துக்கொள்ள ஆசையிலையா?" தோ இப் படி கேட்டுவிட்டாளே தவிர, மனம் என் னவோ 'நிக் நிக்'கென்று அடித்துக்கொண் டது. அதிகப்பிரசங்கித்தனமாகப் பேசிவிட் டோமோ என்னவோ என்று துடித்தான்.

"ஆசை மில்லாமல்" வருகிறேன்? தோ, உன்னால் கேட்க முடிந்தது. கேட்டு விட்டாய். ஆனால் நான் என் அப்பாளை அப்படிக் கேட்க முடியுமா?"

"ஏன் முடியாது?"

"என் அத்தை இருக் கிறானே, அத்தை. அவன் பெற்ற பாமாளை நான் மணக்க வேண்டுமாம். அது அவனுடைய ஆசை

பாம். என் ஆசையை அவன் கவனிக்கவில்லை, ஆனாலும் ஒன்று சொல்கிறேன் தோ. மனத்தான் உன்னைத்தான் மணப்பேன். இது உறுதி." அவன் கையடித்துக் கொடுத்தபோது அவன் கண்கள் கலங்கிவிட்டன.

சிக்லென்று கன்னத்தில் கண்ணீர் வழிந்தது. தோ சட்டென்று கண்ணீரை வழித்துத் துடைத்தான். உன்னை மாற்றி வரும் ஒரே கேட்டது. பரபரப்புடன் எழுந்து உட்கார்த்தான். கைகள் தாமாக்கக் கூறினான் சரி செய்தன.

"தோ!" என்று பாது அழைத்தான். அந்தக் குரலில் எதையும் காண முடியவில்லை அவனாக.

"ம்..." என்னுள் அவன்.

"மருத்து சாப்பிட்டாயா? உடம்பை அலட்டிக் கொள்ளாதே. ஐக்கிரைதயமாக இருக்கச் சொல்லி யிருக்கிறார் டாக்டர். பதிரும்!" என்று சொல்லி விட்டு மருத்தை அவன் கிளையில் களறி அவ னிடம் கொடுத்தான். வேண்டா வெறுப்பாக அதைக் குடித்தான் தோ. அவன் கிளையைக் கழுவி வைத்து விட்டு, "படுத்துத் தூங்கு!" என்று சொல்லிவிட்டு அறையிலிருந்து வெளியேறினான் அவன்.

அவன் சென்ற திக்கையே வேறித்துப் பார்த் தான் தோ. மருத்து குடித்த வாய் காத்தது. மனம் புழுலாய்த் துடித்தது. பொத்தென்று படுக்கையில் சாய்ந்துவிட்டான் தோ.

மாயியானின் பிடிப்பற்ற போக்கு. வீட்டுப் பிறந்த பெண்ணின் கடு சொற்கள், மாமனின் பட்டுக் கொன்னாத தன்மை ஆகியவற்றையும் பாதுவின் அன்பு மனது ஒன்றிலேயே கரைத்து வந்தான் தோ. ஆனால் எல்லாவற்றையும் அழுத்தி, இப்போது பாதுவே அலட்சியப்படுத்தி வருகிறானே? அதை நினைத்துத்தான் குமைத்தான் தோ.

'அவர் விரும்பிய வகையில் பிள்ளையைப் பெற் றுத் தரவில்லை என்றுதானே அவருக்கு இத்தனை அலட்சியம்? பாவி நான் என்ன செய்யட்டும்? எனக் கும் அந்த ஆசை இருந்ததே? கருவியில் வளர்த்த செல்வத்தை உருவாக்கி காட்டாமல் அப்படியே கொண்டு சென்றுவிட்டானே காலன். நான் என்ன செய்யட்டும்? என் தப்பா அது? அதற்காக இப்படிப் பழி வாங்குவதா?

'ஓ' என்று மனம் கதறியது. தவித்துப் புரன் உன்னம் தரை மிகுக்கத் துடித்தது.

இப்படித்தான் அன்றம் ஒரு தான் தோ தனித் துத் துடித்தான்.

அந்த வீட்டுக்குக் தோ மீண்டுமாய் வந்து பேர டைக் கொடுக்க இருக்கும் சமயம் அது. நிறை சூனியாய் இருந்தான் தோ. மணி இரண்டிருக்கும். கூடத்து மூலையில் ஓய்வாக அவன் சாய்ந்து கொண்டிருந்தான். கொஞ்ச நேரத்துக்கு மூன்றுதான் பாது அவனைக் கொஞ்சிவிட்டுப் போயிருந்தான்.

"தோ! நீ எல்லாவடி அழகாய் இருக்கிறாய் தெரி யுமா?" அவனுடைய அழகிய கரங்களில் அடுக்கி யிருக்க வளைகளை முழுவதும் வரை ஏற்றிவிட்டுக் கன்னத்தில் ஒரு செவ்வத் தட்டு தட்டி அவன் பேசினான்.

கணவனின் இதமான தரவுதலும் உரிமைத் தட்டும் அவனைக் குறுங்க் வைத்தன. "தெரிவிக்கிறேன்!" என்னுள் குறுங்க் சிவியட்டன்.

"போக்கிரி! கண்ணாடியில் பார் தெரியும்!"

"கண்ணாடி என் முன்னாலேயே இருக்கும்போது நான் என் வேறு கண்ணாடியில் பார்க்க வேண்டும்?"

"உன் முன்னாலேயா? கண்ணாடியா? எங்கே?" பாது விழித்தான்.

தொண்டை
மற்றும் மாம்பு
உபாதைகளுக்குக்
குணமளிக்கும்

பெப்ஸ் விலைகளை

உட்கொண்டால், உங்கள் இருமல்
உடனேயே அகலும்

பெப்ஸ் விலை, ஒள்கரை களைத்து ஆவி
போன்ற அதன் சத்து குணமளிக்க வேலை
செய்வதாக உணர்வுகள், வலியைக் குறைக்க
வும், தொண்டைப் புண், பிராங்காகவும், இரு
மல் மற்றும் ஜலதோஷம் இவைகளுக்குக் கர
ணமாகிய கிருமிகளை அகற்றவும் உதவியளிக்கி
றது. பெப்ஸ் உடனடி நிவாரணம் அளித்து
விளையில் குணமடைவச் செய்கிறது.

SPY.34.TAM

பிராங்கைஷன்,
தொண்டைப்புண்,
மண்டைநீர்,
அடைப்பு,
ஜலதோஷம்
மற்றும்
இருமலுக்கு
உடனேயே
நிவாரண
மளிக்கிறது.
எல்லா மருத்து
விவரங்களிலிருமும்
கிடைக்கும்.

ஸி. இ. புல்போர்ட் (இந்தியா) பிரைவேட் லிட்.

சொல் அலுவலகங்கள்:

தரை & கோ., 86, அன்வயம் தாங்கேடு, சென்னை-3

கால் அரிப்பு சரும அரிப்பு

அரிப்பு எதிர்ப்பு முதலிய உபாதைகளை உங்க
ளால் தாமதமுடையதும் வைத்தியம் மீதுள்ள
மனம் போயிருக்கிறதா? உங்கள் சருமத்தில்
வெடிப்புடன் தோன்றி தோல் உரிந்து விடுவா
ளா? பாதங்களிலும் கால் கிரீஸ்களுட
னிடிலும் புண்கள் தோன்றி உபத்திரவம்
சொல்கின்றதல்லவா? இவைகளை வெடிக் குகை மிகு
மேதும் புண்கள் உண்டாகவிருக்கின்றனவா?
இவைகளுக்கு எவ்வாறான உதவியைச் செய்து
கொடு, வலுவூறப் படை, என்று அவ் பெயர்
களில் வழங்கப்படும் ஒருவகைக் கிரீஸ் நல்ல
உபாதையாக இதை கிரீஸ்கள் வழங்குவதால்
தடுப்பாடைகளிலிருந்து உலர்மானமையான ஒரு
மாறு மருந்தான முகத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட
நிக்சோடெம் (NIXODERM) முதல் உடனடி
நிவாரணம், நெகிழ்வு, அரிப்பைத் தடுத்தி கிரீஸ்
களாக மாற்றும், சருமத்தின் புண்களை ஆதரி,
மிகு துணைக் கத்தப்படுத்த துரத்திக்கிறது.
நிக்சோடெம் (NIXODERM) அரிப்பைத் தடுத்த
வதில் வெற்றி கண்டுள்ளது. மேலும் பாதத்
தின் மேல்நுஞ்சும் பண்கள், நெகிழ்ச்சிப் பாதம்
படை, முகப்பாட்டிகள், பட்டங்கள், மூத்திரமேசை
அளவறு தேகத்திலே பாதிக் பட்ட தாமரை
மாதலிய உபாதைகளைக் குணமாக்குகிறது.
இவ்வே உங்கள் கெயிலுக்கு மிகக் கொடும்
NIXODERM, வாங்குங்கள், புண் மருந்தாக
தது சீக்கிரமாக அறிஞர்கள்

எழுதுவதில்
கவர்ச்சியும்
இன்பமும்
பெறுவதற்கு

Iris
INKS

ஐரிஸ் இங்குகள்
5 மங்குத
நிறங்களில்

ஐரிஸ் கெயிலில் கையாடல்
ஒருமுகம் மிகுத ரோடு, சென்னை-20
550; எட்டாவது மெயின் ரோடு,
மத்தியேஸ்வரம், பெருங்குளம்-12

லிப் டன்

LAOJEE

லாவோஜி டீ

சிக்கனத்தின் சின்னம் சிறப்பின் சிகரம்

“அவியே, நடிப்பே! போனும். உங்கள் முகம் தான் கண்ணாடி. அந்தக் கண்ணாடி ஒன்றுதான் என் அழகை உள்ளது உள்படி காட்டும். அந்தக் கண்ணாடியில் ஒன்றும் கிறல் கிறாது; கிறக் கூடாது. தூசு படியாது; படியக் கூடாது. கறை படியாது; படியக் கூடாது. அந்தக் கண்ணாடி ஒன்றில்தான் என் அழகும் பிரதிபலிக்க வேண்டும். அந்தக் கண்ணாடியே என்னும் என் அழகைக் காட்டட்டும்; ரசிக்கட்டும்!”

—தோ உருகிப் போனான். பாது சிவிர்த்துப் போனான். “தோ! எவ்வளவு அழகாகப் பேசிவிட்டாய்! நீயே இப்படிப் பேசும்போது உன் மணி வலிந்தில் இருக்கும் நம் மகன் எப்படிப் பேசுவான்! அவன் ஏதாவது பேசுகிறான்?”

“அவன் சொல்வதும், பேசுவதும் உங்களுக்குக் கேட்காது. எனக்குக் கேட்கிறது” என்று கூறிச் சிரித்தான் தோ.

“என்ன? என்ன சொல்லுகிறான் பைய?”

“அவன் அப்பாவைப் போல் படிக்க வேண்டுமாம். முதலில் அவனைக் காவலெண்டுக்கு அனுப்ப வேண்டுமாம். பிறகு பஸ்ட் கிளாஸ் காலேஜில் சேர்க்க வேண்டுமாம். பஸ்ட் தாரி யாக்கி மேல் தாட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டுமாம். இன்னும்....!”

“போக்கிரி! போக்கிரி! நான் சொன்னதையே என்னிடம் அளக்கிறாயே!” செல்லமாக அவன் கதைத் திருகிறான் பாது.

“அத்தான்! குழந்தை என்றால் உங்களுக்குக் கொள்ளை ஆகையா?” குழந்தைத் தனமாகக் கேட்டான் தோ.

“இல்லாமலா தோ! நீ தரப் போகும் செல்வன் எப்படி இருப்பான் தெரியுமா?”

“ஓ! தெரியும். நம் படுக்கை அறைவீல் மாட்டி வைத்திருக்கிறீர்களே. அந்தப் பையிப் போவ!” தோ கவலவென்று சிரித்தான்.

“ம்... நீ கிளிய்கிளியேதான். அதையும் நான் தானே சொன்னேன்?”

“ஆமாம் அத்தான்! நீங்கள் சொல்வதைத்தான் நான் சொல்வேன். உங்கள் எண்ணத்தைத்தான் நான் பிரதிபலிப்பேன். எனக்கென்று தனிவாக எண்ணமோ நிலைப்போ இல்லை. எல்லாமாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்.” அழகிய கண்களால் தன் நோக்கை அவன்மீது திருப்பினான் தோ.

பெருமிதச் சிரிப்பு ஒன்றைச் சித்தி, அவனுடைய மேல்பிடி தோனைத் தட்டிவிட்டுப் பாது வெளியில் சென்றுவிட்டான்.

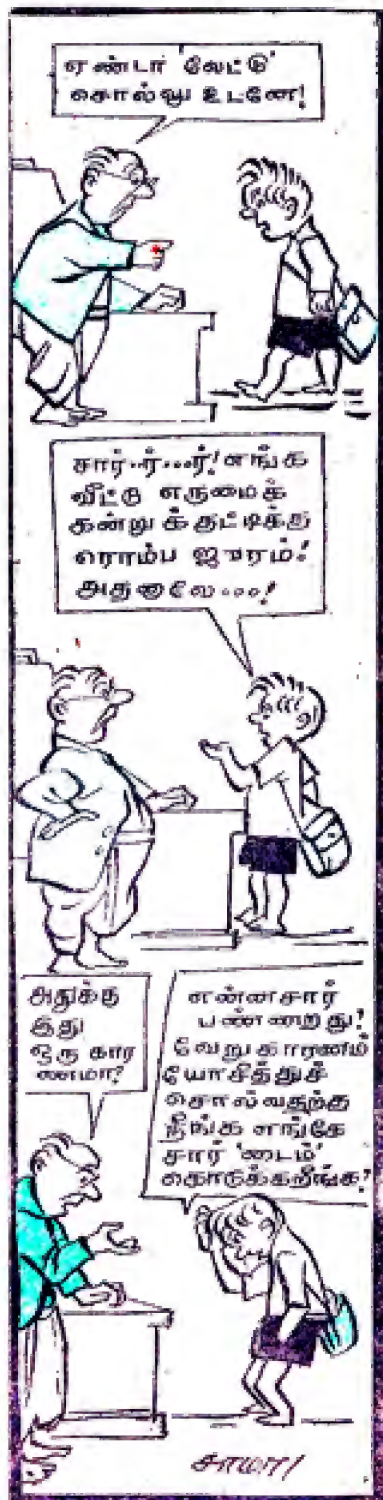
“ஓ! ஸ்டீயம்மா! வந்தவங்களை வானினுக் கூடக் கூப்பிட மாட்டீயா?”

திருதிப்பென்று பார்வதியின் குரல் எகத்தான மாகக் கேட்டது. அழகிய கணை நிரலென்று கலைத்து விடப்பட்ட நிலையில் தன் நிலைமையையும் மறந்து பதறியடித்துக் கொண்டு எழுந்தான் தோ.

“வாங்க அத்தை! வாங்க. ஏதா ஒரு...” தடு மாறினான் தோ.

“ம்...வாங்கண்ணுதான் கூப்பிடுவே. வந்து சாப் பிடுங்கொண்டு வாய் வரவிலே. எப்படி வரும்? உட் கார்த்து சாப்பிட்டுவிடுவானே என்று பரம். அப்படி ஒண்ணும் உங்கள் வீட்டு ஆஸ்திவைக் கொட்டிக் கிட்டுப் போயிடமாட்டேன். ஒரு வாய் சோத்துக்குத் திக்கல்லாம நான் வரவே!” பார்வதி அம்மான் பட படவென்று பொரித்தான்.

விணறு வெட்டப் பூதம் அல்ல, ராட்சதன் புறப் பட்டதைப் பார்த்துவிட்டவன் போல் அரண்டு விழித் தான் தோ. என்ன சொல்வது என்று புரிகாமல் திகைத்துக் கொண்டிருந்தபோது அவன் மாயியார் அங்கே வந்தான்.

கல்கி சந்தா விநிதம்

93 சென்னை 93 ரூபாய்

கு. ந. கைப. கு. ந. கைப.

இந்தியா இலங்கை	15—00	7—50
மர்மா மலேயா வெளி நாடுகள்	18—00	9—00

தனிப் பிரதி விலை 30 நயா கைப.

சந்தா தொகை மூன்னதாக அனுப்பப்பட வேண்டும். வி. பி. பி. கிடை யாது.

மாணேஜர், கல்கி பதிப்பகம் சென்னை-10

“வாங்க அண்ணி. என்ன சமாசாரம்?”

“ஒண்ணுமில்லேடியம்மா. வந்தவங்களை வானிலுக்கட உன் மருமக கூப்பிட மாட்டா போலிருக்கு. அதுதான் வேறொண்ணுமில்லை!” சொற்று விஷயத்தை. போற்றில் பூசணிக்காய் மறைத்துவிட்டான் பார்வதி.

“இதுக்கா அண்ணி இப்படி? அதான் தெரிஞ்ச விஷயமாச்சே, அதுது இருக்கவேண்டிய இடத்திலே இருக்கலாம்.” துவேஷத்தைக் கக்கிவிட்டு அந்தை யம்மாளை உடனே அழைத்துச் செல்லுள் தோளின் மாரியார்.

தோ கைக்கிப் போய்விட்டான். எத்தனைவோ முறை அவர்களிருவரும் அவனைத் துச்சமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்றாலும் சற்று முன்னால் பேசியது உச்சத்தின் எல்லை மீட்டுவது போலிய பேச்சாகவே அவருக்குப் பட்டது.

ஆனால் இரவு பாது அந்த விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டு. “ஏன் தோ, மத்தியானம் நடத்தது என்ன? சொல்!” என்று கேட்டபோது, “இதெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் உங்கன் மனம் புண்படும், அத்தான்! பெரிய வர்கள் நல்லதோ கேட்டதோ சொல்வதற்கும், சிறிவவர்கள் கேட்பதற்கும்தான் இருக்கிறோம். எது எப்படி இருந்தாலும் உங்கன் அன்பு இருந்தால் போதும். அதின் துவிக் குறைந்தாலும் நான் நெருப்பில் புழுவாய்த் துடித்துப் போய்விடுவேன்!” என்னுள் தோ.

தோளின் பெருந்தன்மை பாதுவை மெய் சிலிர்த்துச் செய்தது. இருந்தாலும் அவன் குறும்பு அளவை விடவில்லை.

“ம்...எல்லாம் மகன் பிறக்கும் வரை தான். அப் பு தம் என்னை அடியோடு மறத்திருவோ!”

“மறக்கக்கூடிய அவனுக்கு மகனிருந்தால் நான் அவனையே மறந்து விடுவேன்!”

முற்றத்தை வளர்ப்பில் அவர்கள் பேச்சு தடம் மாறியது.

“ஆனால் இன்று அவர் அன்பே நிறை மாறி விட்டது!”

ஒட்டிக் கிடத்த வெணுத்த உதடுகள் பிரித்த போது, உள்ளொளி முணுமுணுப்பாக எழுந்தது. தன்னைப் பார்க்கவோ, நினைக்கவோ பாதுவுக்குப் பிரிய மில்லை என்று அவன் மனம் மறுவியது. அதனுட்தான் தன்னைக் கண்ணாடியில் பார்க்கவோ, தன்னைப் பற்றி நினைக்கவோ அவன் காத்தான். காப்பாண் மருத்து சாப்பிட வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டது. வலை பிரோவைத் திறந்தான். மருத்துப் பாட்டில் முடியைத் திறந்து அவன் கிளையில் மருத்தைக் களறினான். ஏதோ ஒரு வாசனை மூக்கை அடைத்தது. பாதுவின் அன்பில்கூட இப்படித்தான் மனத்தை மடிக்கும் நெடி தோன்றி விட்டது. வேண்டா வெறுப்பாக மருத்தைக் குடித்தான். நல்ல நாளிலேயே காக்கும், மனம் காத்து, வெப்பங்காயாக வாழ்க்கை மாறிவிட்ட இப்போது மருத்து குடில் புரட்டி, வாயைக் குமட்டிக் கொண்டு வந்தது. வாயை இறுக மூடி, அடக்கிச் சமாளித்து விட்டான் தோ.

மனப் புகைச்சலை அவளால் சமாளிக்க முடியவில்லை. பற்றாமல், புகைவாக உண்ணுக்குள் குமைந்தது.

“முற்றத்தை, முற்றத்தை என்று உயிரை விட்டான். முற்றத்தை உயிரோடு தராத காரணத்தால்தான் என்னை வெறுக்கிறோ? ஆல் பத்திரிக்குப் போகும்போது என்னமாய் என் மீது அன்பைப் பொறித்தார்?”

தோவுக்கு வலி கண்டபோது நல்ல காலமாகப் பாது விட்டில் இருந்தான். விஷய மறித்த உடனேயே டாக்ஸியைப் பிடித்துக் கொண்டு குரும்படாக்கடின் துரிசில் ஹோரடிக் குப் பறத்தான். போதும் வழிவிலேயே தோ துவன் ஆரம்பித்தான்.

“தோ! பயப்படாதே. ஆண்டவன் நமக்கு ஒரு குறையும் வைக்க மாட்டான். நீ மட்டும் கைரியமாக இரு. நம் கணவுகள் நிச்சயம் பஸிக்கும்!” தோவைத் தேற்றினன் பாது.

தோ துடித்தான்.

இரண்டு நாள் தர்லில் ஹோமில் அவன் துடிப்பு மூன்றாம் நாள் அதிகாலைமீல் அடக்கியது. ஒருபுறம் மகிழ்ச்சியும், மறுபுறம் துன்பமும் கலக்க, வேடி டாக்டர் கைகளைத் துடைத்துக்கொண்டே வெளியில் வந்தார். பாதுவை நன்கு அறிந்தவர் அவர். அவன் முதுகைத் தட்டி, தலையே அழைத்துச் சென்றார்.

“பாது! மனதைத் தேற்றிக் கொள். என்னுள் பெரிய ஜீவனைத்தான் காப்பாற்ற முடிந்தது. அது என்னால் எப்பது கூடத் தப்ப. ஆண்டவன் உன் துய பிரார்த்தனைக்குச் செவி சாய்த்து மனம் இரங்கி, அருள் புரிந்ததன் பயன்தான் தோ நெழ்த்தது. உங்கள் வீருப்பம் போல் மகன்தான் பிறத்தான். என்னாலும் அவன் உங்கள் மூலம் கண்டு சிரிக்கவும், நீங்கள் அவன் சிரிப்பைக் கண்டு மகிழவும் கொடுத்து வைக்காது போய்விட்டார்கள். இந்த அளவோடு முடிந்தது நீ செவிக் புண்ணியம். ஆண்டவன் சித்தப் சூப்படி. மற்றப்படி பயப்படாதே!”

வேடி டாக்டரின் பேச்சில் தாய்மையும், கவிமும் கனிந்து கிடத்தன.

இன்றே நீங்கள் கேட்டுப் பெறவேண்டும்
ஆயுள் இன்தூரன்சுப்
பாலிசி. ஏன்?

நான்கு நல்ல காரணங்கள் இதோ!

1. நீங்கள்
2. உங்கள் அன்பு மனைவி
3. உங்கள் அருமைக் குழந்தைகள்
4. உங்கள் ஆருயிர் நாடு.

உங்களுக்கு ஆயுள் இன்தூரன்சுப்
பாலிசி இப்பொழுது அவசியமாகவும்,
அவசரமாகவும் தேவை.

★ நீங்கள் தனிவராயின், உங்களுக்காக.

★ நீங்கள் மனைவரவராயின், உங்களுக்காக, உங்கள் மனைவிக்காக, உங்கள் குழந்தைகளுக்காக.

★ நாட்டிற்காக-நீங்கள் ஆயுள் இன்தூரன்சு மூலம் சேமிக்கும் சேமிப்பு நாட்டின் பாதுகாப்பு முயற்சிகளுக்குத் தேவை.

தயங்குவதற்கோ, தாமதிப்பதற்கோ, மள்ளிப்பிக் கொடுவதற்கோ நேரமில்லை இது. எல்.ஐ.சி முகவரை (ஏஜென்டை) நாடுவீர் இன்றே. உங்கள் தேவைகளுக்கு உத்தமப் பாலிசியினைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தர உதவுவார் அவர். ஆயுள் இன்தூரன்சுப் பற்றி அவரிடம் உடனே கலந்து பேசுங்கள். காலத்தாழ்த்தாமை சாஸ்திரத்தது. உங்களுக்காகவும், உங்கள் குடும்பத்திற்காகவும், நாட்டிற்காகவும் எடுத்தே நாடுவீர் ஆயுள் இன்தூரன்சுப் பாலிசி.

ஆயுள் இன்தூரன்சு

போல ஆதரவு தருவது எதுவுமே இல்லை.

பாமர மனிதனை விடச் சிறிது பண்
புள்ள வார்த்தைகளைப் பேசத் தெரி
வதால் நீங்கள் உங்களைப் பேரியவர்
களாகக் கருதுகிறீர்கள். பண்பில்
பேரியவர் நாம். அறிவில் பேரியவர்
நாம் என்று எண்ணம் என்று உங்கள்
டம் புதுகின்றதோ அன்றே நீங்கள்
அறிந்து விடுவீர்கள். எல்லாத் தனை
களைவும் விடப் பயங்கரமானது அறி
வுச் செழுகையோகும்.

— ஸ்வாமி விவேகானந்தர்

மனக் கணவுகள் கணவுகளாகவே போய்
விட்டன. தெஞ்சின் ஆசை யெல்லாம் தெஞ்சி
லேயே மறைந்து விட்டது. உன்சத்து உணர்
வில் பூத்துக் குணுங்கிய மகிழ்ச்சி சருகாதி
அங்கேயே சமாதியாகி விட்டது.

சிராசையுடன் பாது நடந்தான்.
தோவின் நிம்மதி போய்விட்டது. வீட்
டுக்கு வந்தபொது பாதுவின் போக்குப் புரி
யாமல் இருட்டில் தடுமாறுபவன் போல்
அவன் தவித்தான்.

அவன் படுத்திருக்கும் கட்டிலருகே வரு
வான். மருத்துப் பாட்டில்களைப் பார்ப்பான்.
பழங்களைப் பார்ப்பான். சில சமயம் அவை
தொடப்படாமல் அப்படியே இருந்தால்,
“தோ மருத்து சரப்பிடாமல் இருப்பது
தப்பு. சரப்பிடு. வேளை தவறக்கூடாது.
பழங்கள் உரையாமல் பார்த்துக்கொள்!”
என்று சொல்லிவிட்டு ஏறிட்டுப் பார்ப்பான்.

உதட்டளவில் பொய்வான கடமைக்காகப்
பொங்கும் அன்பை - இங்ளை பரிதாபத்தை -
கண்டு தோவின் உள்ளத்தில் உணர்ச்சி புகை
வாக மூண்டு விழும. கலங்கும் கொள்கை
அவன் பார்க்கக் கூடாது என்பதற்காகத்
தன்னைத் தாழ்த்திக் கொள்வான். தியிர்த்து
பார்க்கும்பொது பாதுவின் இடம் காவியாக
இருக்கும். தலையணையும் கண்ணீரும்தான்
அவனைத் தாங்கித் தேற்றும்.

கணவனின் அலட்சியம் ஒரு பக்கம்.
அத்தையம்மாளின், “...பொய்வாத பெண்
டாட்டி கட்டிட்பாள். பெத்துக் கொடுக்கத்
துப்பில்லாத பெண்டாட்டி!” என்ற கவி நாக்
கின் துலேஷம் ஒரு பக்கம். மாமியாரின் ஏசல்
ஒரு பக்கம். அவன் புயலில் பஞ்சாக அவ
மத்தான்.

“இன்னும் நான் ஏன் உயிரோடு இருக்க
வேண்டும்?” இந்த வெறுப்பேயே தோ
மருத்துப் பூட்டியை எடுத்துக் கவிழ்த்துவிடு
வான் சில சமயம். பாது கேட்டால், “கை
தவறிவிட்டது!” என்று பொய் சொல்லுவான்.

“வாங்க அண்ணி!”

அத்தையம்மாளை வரவேற்கும் மாமியின்
குரல் தோவின் காதுத் தெவிடாக விழந்தது.

“உன் மருமக எப்படி இருக்கா?” அத்தை
யம்மாளின் குரலில் எகத்தாளம் தொனித்தது.

“அதை ஏன் கேக்கறீங்க? மருத்துப் பணம்
தான் நாசம்!” மாமியாரின் குரலில் தெரிந்த
கசப்பு தோவை நெருப்பாகக் கட்டது.

“ஆமான்டி. அப்படியேதான் இருக்
கணும். அந்த வேடி டாக்டர்...” என்று
அவன் எதையோ சொல்ல வந்தான்.

“அத்தை!”

நிம்மத்தின் முழக்கமாகப் பாதுவின் குரல்
ஒலித்தது. அத்தையம்மாளும், மாமியும் எப்
படி தடுக்கிறார்களோ, தோ ஒடுக்கிவிட்டான்.
பாதுவின் குரல் கோடை இடியாக
எழுந்தது.

“அத்தை! அம்மா! இனிமேல் தோவைப்
பத்தி ஏதாவது பேசினு நான் பொறுக்க மாட்
டேன். இதுவரை நீங்கள் பேசினது போதும்.
இனிமேல் பேச அனுமதிக்க மாட்டேன்.
பெற்ற மகனைக் கைவிட எடுத்த வரக்
கொடுத்து வைக்காமல், குற்றயுகம், குறை
யுயிருமாக வந்திருக்கிற பெண்ணை ஏன் இப்
படிச் சித்திரவதை செய்யறீங்க? எப்படி உங்க
மனம் துணிவுது? மகன் பிறப்பான், அவனை
அப்படி வளர்க்கலாம், இப்படி வளர்க்கலாம்
என்று ஒவ்வொரு நாளும் கணவு கண்டு,
கோட்டை கட்டினோம். அழகான அத்தக்
கையை ‘அவன்’ கவிழ்த்து விட்டான்.
கோட்டை, முழுசா எழும்புருக்குள்ளே
அதன் மேலே இடியைப் போட்டுட்டான்
ஆண்டவன்.

“தேர் கற்றி வந்தாலும் நிலைக்கு வந்தே
நிலுமனு சொல்கிற மாதிரி எதைப் பற்றி,
எப்படிப் பேசினாலும் குழந்தையைப் பற்றியே
வந்து முடியுமேன்னு மனம் கலங்கிக்கிட்டு
நானே அவன் கடச் சரியாகப் பேச முடியாமல்
தவிச்சிக்கிட்டிருக்கேன். எதைப் பற்றிப்
பேசினாலும் குழந்தையைப் பற்றிக் கொஞ்ச
நாள்களுக்கு அவகிட்ட பேசாதேன்னு டாக்
டர் சொல்லியிருக்கிறார். அவ உடம்பு நல்ல
படியாத் தேறனுமேன்னு கவலைப்பட்டகிட்டு
அவகடச் சரியாப் பேச முடியாமே நானும்
புறங்கிக்கிட்டிருக்கேன். ஏன் ரெண்டு பேர்
தெஞ்சிலேயும் தையைக் கொட்டிற மாதிரி
நீங்க இப்படிப் பேசறீங்க?”

“அத்தே! இனிமே தோவைப் பற்றி
ஏதாவது பேசிக்கிட்டு இந்த வீட்டுக்கு
வந்தே நான் மனிதனாக இருக்க மாட்டேன்.
தெரிஞ்சுக்குங்க. அம்மா! உனக்கு வாய்த்
திருக்கிற மருமகன் பித்தனை இங்கே, தங்கம்.
சொக்கத் தங்கம். இதை மட்டுமே புரிஞ்சுக்க,
போதும். அத்தை பேச்சைக் கேட்டு - ஆட்க
வழக்கத்தை இன்னியோடு விட்டு!”

விரேன்று தோவின் அறைவிழை
றுறைந்து விட்டான் பாது.

குவிர் தென்றலின் வருகையை உணர்வது
போல் தோ மெய் சிலிர்த்தான். இறங்கன்
துடிக்க, கண்கள் கலங்க, மெய்திக் கைகளை
மட்டுமே அவன் மூன் நீட்டினான் அவன்.

தாயும் பறவையின் இனஞ் சூட்டில் குவிர்
காயும் குஞ்சாகப் பாதுவின் பரத்த மாந்தில்
தோவின் மூகம் புதைந்து விட்டது.

மறு பிறவி எடுத்ததன் பவனை அவன்
தெரிந்து கொண்டான்.

பொது ஜனங்களின் ரேடியோ... விலையுயர்ந்த ஸெட்களின் விசேஷ அம்சங்களுடன் மதிப்பரிய ரேடியோ

புதிய நேஷனல் எக்கோ

ஜனதா

கீங்களும் பெறலாம்! ரூ. 125/- தான்! வரிகள் தனி

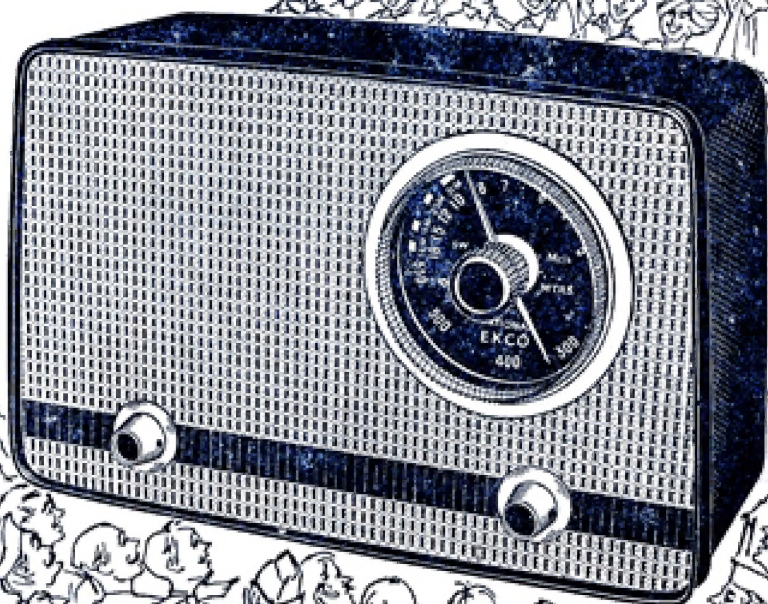
தங்கள் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த ரேடியோ இதோ!—நேஷனல் எக்கோவின் 'புதிய ஜனதா' ... மிகக் குறைந்த விலையில் பெரிய ஸெட்களின் சிறப்பு அம்சங்கள் கொண்டது! 'ஜனதா' வின் பராமரிப்புச் செலவும் மிக மிகச் சொற்பம்தான்—

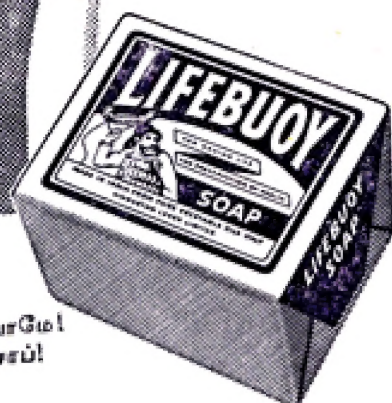
உங்கள் நேஷனல் எக்கோ வியாபாரியை இலவசமாக இயக்கிக் காட்டச் சொல்லுங்கள். உங்கள் ஸெட்டுக்கு இன்றே அவரிடம் பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள்.

மாடல் P-756: எஸ் / டி.எஸ். 2 பாண்டுகள், ஷாட் வேவ் மற்றும் மீடியம் வேவ், 5" 'எதற் பனக்ஸ்' லவுட்ஸ்பீக்கர். இதுவரை விலையுயர்ந்த ஸெட்களில் மட்டுமே இருந்துவந்த சிறப்பு அம்சங்கள் கொண்டது. அழகிய கரும்பிவப்பு சிளாஸ்டிக் பெட்டி. மாள்வலினைக். ஒரு முழு வருஷ உத்தரவாதம்.

 ஜெனரல் ரேடியோ & அப்ளையன்ஸ் லிட்.

பம்பாய் . கல்கத்தா . மதராஸ் . டில்லி
பாட்டு . பெங்களூர் . ஸெகந்திராபாத்

புதுமலர்ச்சி, புதுமலர்ச்சி என்று 'ஆடுவோமே,
என்றும் பாடுவோமே,' ஆளந்தமாய் லைப்பாய் தேய்த்து தீராடுவோமே!
அழுக்கிலுள்ள கிருமிகளைக் கழுவிக்களைவது லைப்பாய் சோப்!
நம் குடும்ப முழுமைக்கும் நல்வாழ்வு நல்குவது
லைப்பாய் நல்லுறவு ... 'எல்லாம் இன்பமயம்!'

லைப்பாய் இருக்குமிடம், அதுவே ஆரோக்கியம்
இருக்குமிடம்!